

ពិធីធ្វើបុណ្យពុទ្ធាភិសេក

ពីសម័យបុរាណ

លី សុវ៉ិន

រូបនេះ ខ្ញុំបានពី : ឧបាសក លីម ឈុន ឧបាសិកា ហាយ គង់

ដែលលោកបានធ្វើបុណ្យពុទ្ធាភិសេក ពី :

ថ្ងៃ ១១ ៩ ព.ស ២៥៤៧ = ទី ៦ សីហា គ.ស ២០០៣

ព.ស. ២៥៤៨ គ.ស. ២០០៤

www.elibraryofcambodia.org

4.30

១

ពុទ្ធនិសេកបុរាណ

- ១. ធម្មបទពុទ្ធនិសេកទី១ បានមកពី
ឃុំគោកខ្នុក ស្រុកកំពង់ត្របែក ខែត្រព្រៃវែង
- ២. ធម្មបទពុទ្ធនិសេកទី២ បានមកពី
ឃុំអរិយក្សត្រ ស្រុកល្វាឯម ខែត្រកណ្តាល
- ៣. ធម្មបទពុទ្ធនិសេកទី៣ បានមកពី
ឃុំត្រពាំងគរ ស្រុកជើងព្រៃ ខែត្រកំពង់ចាម
- ៤. ធម្មបទពុទ្ធនិសេកទី៤ ជាអត្ថបទ
សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ជួន ណារត

អតីតសាស្ត្រាចារ្យមធ្យមសិក្សា

លី សុវិរ

រក្សាសិទ្ធិ

ប្រវត្តិរូបសង្ខេប

លី សុទ្ធី

លី សុទ្ធី កើតនៅថ្ងៃពុធ ៦កើត ខែបុស្ស ឆ្នាំរោង ព.ស.២៤៧២ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ១៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩២៨ នៅភូមិបូស្សីធ្នង់ ឃុំបឹងព្រះ ស្រុកបាភ្នំ ខេត្តព្រៃវែង ឪពុកព្រះនាម **លី អែម** ម្តាយព្រះនាម **ចិន ច័ន់** ។

ពីអាយុ ១ឆ្នាំ រហូតដល់អាយុ ២០ឆ្នាំ នៅជាមួយឪពុកម្តាយខំរកស៊ី បំរើឪពុកម្តាយ គ្មានបានរៀនសូត្រអ្វីទាំងអស់។ លុះដល់អាយុ ២១ឆ្នាំ ឪពុក ម្តាយបានអនុញ្ញាតអោយបូសរៀននៅវត្តសិរីមង្គល ហៅព្រៃវាយ ដែលជាវត្ត កេរដំនែរពីឪពុក ស្ថិតនៅក្នុងឃុំទឹកថ្លា ស្រុកបាភ្នំ ខេត្តព្រៃវែង បូសនៅក្នុង សំនាក់ព្រះតេជព្រះគុណ គង់ឃី ជាព្រះឧបជ្ឈាយ័. ព្រះតេជព្រះគុណ លី អ៊ឹម ជាឧបសម្បទាចារ្យ ។

លុះដល់អាយុ ២២ឆ្នាំ បានចេញទៅរៀនភាសាបាលី នៅវត្តព្រៃទំពូង, វត្តព្រែកចន្ទានលើ, វត្តសារាវ័ន, វត្តឧណ្ណាលោម ។ នៅក្នុងគ.ស.១៩៥៦ បានប្រលងជាប់ចូលរៀន នៅពុទ្ធិកមហាវិទ្យាល័យព្រះសុរាម្រិត ។ លុះដល់គ.ស.១៩៦៦ បានប្រលងបញ្ចប់បរិញ្ញាប័ត្រទស្សនវិជ្ជាសាសនា នៅពុទ្ធិកមហាវិទ្យាល័យព្រះសីហនុរាជ ។

ពេលលាចាកសិក្ខាបទ នៅឆ្នាំ ១៩៦៦ បានធ្វើជាសាស្ត្រាចារ្យនៅពុទ្ធិកមហាវិទ្យាល័យ ព្រះសីហនុរាជ ១ឆ្នាំ បានធ្វើការនៅសូណាព្រឹម ២ឆ្នាំ ។

នៅឆ្នាំ ១៩៦៧ បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយនឹងនាង ឡាយ ប៊ុនណា នៅភូមិព្រែកថ្មី ស្រុកកៀនស្វាយ ខែត្រកណ្តាល មានកូនស្រី ៤នាក់ និងកូនប្រុស ៣នាក់ ។ បច្ចុប្បន្នស្លាប់អស់ ២នាក់ នៅសល់កូនស្រី ៣នាក់ និងកូនប្រុស ២នាក់ ។

នៅឆ្នាំ ១៩៦៩ បានធ្វើជាសាស្ត្រាចារ្យ នៅវិទ្យាល័យសិរីមង្គល (រកាកោង) ។ នៅឆ្នាំ ១៩៧២ ធ្វើជាសាស្ត្រាចារ្យនៅវិទ្យាល័យខ្សែអង់គ្លេស (បឹងត្របែក) ។ នៅឆ្នាំ ១៩៧៥ ទៅនៅស្រុកកំនើត ។ នៅឆ្នាំ ១៩៧៩ ធ្វើគ្រូនៅសាលាបឋមសិក្សាវត្តបឹងព្រះ ។ នៅឆ្នាំ ១៩៨០ ធ្វើជាអ្នកនិពន្ធសៀវភៅសិក្សានៅក្រសួងអប់រំ ។ នៅឆ្នាំ ១៩៩៧ ខែតុលា ចូលនិវត្តន៍ ។

លី សុវិរ

អតីតសាស្ត្រាចារ្យមធ្យមសិក្សា

រក្សាសិទ្ធិ

ការប្តូរថវិកា

ខ្ញុំបានយល់ថា បើជនជាតិណាមួយ ដែលមានអរិយធម៌តវ័រវង្សបានឮ វិមានអរិយធម៌ចេះតែរីកចម្រើនឡើងតាមលំដាប់ ជនជាតិនោះ ឈ្មោះថា មានអរិយធម៌ខ្ពង់ខ្ពស់ ល្អប្រសើរបំផុត នៅក្នុងសកលលោក ។

ការយល់បែបនេះ ធ្វើអោយខ្ញុំខំស្រាវជ្រាវ ពីប្រពៃណីធ្វើពុទ្ធាភិសេក ដែលពុទ្ធបរិស័ទបានធ្វើពីសម័យបុរាណ។ មានឯកសារ ៣ ច្បាប់ ប្រហែលជាកើតមាននៅសម័យឧត្តុង្គ រីកសម័យលង្វែកផងក៏មិនដឹង។ ឯឯកសារ ១ ទៀតមានប្រាកដ នៅពាក់កណ្តាលសតវត្សរ៍ទី ២០ ។

ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ពីប្រភពឯកសារទាំង ៤ នេះ ៖

១. អត្ថបទពុទ្ធាភិសេកទី ១ នេះ ជាសាស្ត្រាស្លឹករឹតខ្នាតខ្លី ដែលព្រះធម្មវង្សា **សិន ឃឹម** ចៅអធិការវត្តលង្កា ក្រុងភ្នំពេញ ព្រះអង្គបានប្រគល់មកអោយខ្ញុំ នៅពេលដែលព្រះអង្គកំពុងមានអាពាធ ជិតសុគត។ ព្រះធម្មវង្សា **សិន ឃឹម** ព្រះអង្គមានកំនើតនៅឃុំគោកខ្នុក ស្រុកកំពង់ត្របែក ខែត្រព្រៃវែង។ ឯកសារនេះ មានកំនើតនៅខែត្រព្រៃវែង ។

២. អត្ថបទពុទ្ធាភិសេកទី ២ នេះ ជាសាស្ត្រាស្លឹករឹតខ្នាតខ្លី ដែលអង្គការ FEMC បានទៅថតចម្លងពីវត្តខ្សាច់ពោធិ៍អារ្យ ភូមិខ្សាច់ ឃុំអរិយកុរុត្រ ស្រុក ល្វាវាងម ខែត្រកណ្តាល ។

៣. អត្ថបទពុទ្ធាភិសេកទី ៣ នេះ ជាក្រាំង ដែលអង្គការ FEMC បាន ថតចម្លងចេញពីវត្តពោធិវត្តនារាម ឃុំត្រពាំងឃរ ស្រុកជើងព្រៃ ខេត្តកំពង់ចាម ។

៤ . អត្ថបទពុទ្ធាភិសេកទី ៤ នេះ ខ្ញុំបានចម្លងចេញពីពិធីពុទ្ធាភិសេក ដែលសម្តេចព្រះមហាសុមេធាធិបតី **ជ.ណ** ជោតញ្ញាណោ ព្រះសង្ឃរាជ គណៈមហានិកាយ បានរៀបរៀង នៅពាក់កណ្តាល សតវត្សទី ២០ ។

នៅបណ្តាអត្ថបទទាំង ៤ នេះ មានអត្ថបទ ៣ ខាងដើមជាអត្ថបទបុរាណ ពិបាកមើលណាស់ ឯអត្ថបទទី ៤ ជាអត្ថបទសម័យ ស្រួលអាន ស្រួលយល់ មិន បាច់គិត រឺពិចារណាឡើយ ។

ឯអត្ថបទបុរាណ ៣ ខាងដើម ខ្ញុំបានយកមកអាន ១ ចប់ ជា ២ ចប់ នៅគ្រប់អត្ថបទ , ពាក្យខ្លះខ្ញុំអានបិទរួច , ពាក្យខ្លះខ្ញុំមិនយល់ស័យ , ពាក្យខ្លះ សំគាល់វត្ថុ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ , ... ពាក្យខ្លះជាពាក្យបាលី ។ ឯឃ្លាខ្លះ រឺល្បះខ្លះជា របស់បាលីសុទ្ធសាត ហើយបាលីទាំងនេះ មិនមែនមានឃ្លា រឺល្បះត្រឹមត្រូវទេ គឺ ជាឃ្លាល្បះចាស់ដាក់ ធ្វើអោយខ្ញុំមិនយល់ មិនចេះ ខ្ញុំមិនអាចកែបាន ធ្វើអោយ ខ្ញុំភ័យ អស់រយៈពេលជិត ១ ឆ្នាំ ។

តែនៅពេលក្រោយមក ខ្ញុំបានយល់ថា

- ១. ខ្លួនបានកើតនៅចុងសម័យនោះផង
 - ២. ខ្លួនបានរៀនអក្សរវិបសនេះខ្លះផង
- ខ្លួននៅតែខ្លាចសំនេរវិបសនេះ ទំរាំគ្នាខ្លះ មិនដែលបានឃើញវិបសនេះផង

ខ្លះធ្លាប់បានឃើញដែរ តែមិនអាចមើលបាន។ ចុះបើគ្នាចង់ដឹងពីអរិយធម៌ខ្មែរ ពីរបៀបធ្វើពុទ្ធាភិសេក ពីសម័យបុរាណ តើអោយគ្នាធ្វើបែបណា ?

កាលបើមានការយល់ឃើញបែបនេះវិញ ទើបមានការបង្ខំចិត្តខ្ញុំ អោយចាប់មើល ចាប់គិត ចាប់ធ្វើឯកសារទាំង ៣ នេះឡើងវិញ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីធ្វើឯកសារទាំង ៣ នេះ អោយក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រអស់មើលអត្ថបទនេះបាននិងយល់ន័យក្នុងអត្ថបទនេះបាន អំពីប្រពៃណីធ្វើពិធីពុទ្ធាភិសេក របស់សង្គមខ្មែរ ពីសម័យបុរាណផង ។

តែពាក្យខ្លះ ខ្ញុំមើលមិនរួច មិនយល់ន័យ ខ្ញុំបានសរសេរតាមការយល់ប្រាកដជាមានការខុសឆ្គង។ បើពាក្យបាលីវិញ ខ្ញុំបានចេះកាលខ្លះៗ ពាក្យខ្លះខ្ញុំយល់ ខ្ញុំកែសំរួល តែពាក្យខ្លះដែលខ្ញុំមិនយល់ ខ្ញុំទុកនៅដដែល ។

សំនូមពរ :

បើលោកអ្នកអាន បានមើលឃើញថា ពាក្យណាចួយ ខ្ញុំបានសរសេរខុសក្តី មិនត្រូវន័យក្តី សូមមេត្តាជួយកែសំរួល និងសូមផ្តល់យោបល់បកអោយខ្ញុំដើម្បីអោយខ្ញុំបានចេះយល់ផង នឹងបានកែពាក្យនៅក្នុងអត្ថបទសៀវភៅនេះផង ពីព្រោះ ពាក្យនៅក្នុងអត្ថបទនេះ មានការពិបាកយល់ណាស់ ។

១ . សំនេរបុរាណ គឺលោកសរសេរតាមការនឹកឃើញ តាមការយល់ឃើញរបស់ខ្លួន ពីព្រោះនៅសម័យនោះ មិនទាន់មានក្បួនសំនេរនៅឡើយទេ :

ឧ - ចាមរ > ច្បាំមីរ , ចាំមីរ , ច្បាំមីរ , ...

- បែមន់ > ប្បមន្ត , ប្បមុន , បារមន់ , ...
- បេនា > មេនា , ...
- កធូប > កន់ធូប , កញ្ចូប , ...

២ . ព្យញ្ជនៈប្រកប សរសេរដូចជាធ្វើជើង

- ឧ - ឡើង > ឆើ , ឡើយ > ឆើយ
- ទាំង > ទាំ , បាំង > បាំ
- ហើយ > ហើយ , កើយ > កើយ

៣ . សញ្ញាព្យញ្ជនៈ "ត" ប្រើជា "ដ" ផង ជា "ត" ផង

- ឧ - ដាក់លើ > តាកលើ , ដាក់តែង > តាកតែង
- ដាក់ក្រោម > តាកក្រោម , តុបតែង > តុត តែង

៤ . សញ្ញា "ឡ" មិនឃើញមានប្រើនៅក្នុងអត្ថបទទាំង ៣ នេះទេ
 ពីព្រោះ ព្យញ្ជនៈ "ឡ" ប្រើជា "ល"

- ឧ - ពាក្យឡើង > លើ , តំឡើង > តម្កលើ

៥ . ពាក្យនៅក្នុងឃ្លាភ្នំ ក្នុងល្បះភ្នំ បុរាណបាននិយាយថា

- ប្រាក់តំលឹង ៥ = ប្រាក់ ៥ តំលឹង
- សំពត់សហត្ថ ៥ = សំពត់ស ៥ ហត្ថ , ...

៦ . ពាក្យបាលី ដែលលោកយកមកប្រើនៅក្នុងអត្ថបទនេះ ពិបាកយល់

ណាស់ ពីព្រោះ ពាក្យខ្លះគ្មានវិភត្តិ . ពាក្យខ្លះមានវិភត្តិដែរ តែពាក្យខ្លះត្រូវ
ដាក់ខាងមុខ មកដាក់ក្រោយ ធ្វើអោយពិបាកយល់ណាស់ ។ ពាក្យខ្លះខ្លះ ជួន
កាលយារក្លាយចេញពីភាពដើម

ឧ - មេត្តា > មេន្តា . កច្ចប > កន់ធុប

បើពាក្យខ្លះ អាចកាត់យល់បានខ្លះ តែបើជាពាក្យបាលីវិញ ពិបាក
យល់ណាស់ ។

៧ . នៅក្នុងអត្ថបទនេះ មានពាក្យខ្លះ បើទុកជាខ្ញុំខំមើលហើយ
មើលទៀត នៅតែយល់ពុំបាន ខ្ញុំត្រូវទុកនៅដដែល ដូចជា

ភូមា . ឱដ្ឋា . ស្មតិ . ព្រឹស . កន្ទុយមាន់ . អកូសនៈ . តទូ . បឃូរិ .
នី . ចក្កុមារេ . ចក្កុសោតិ

៨ . នៅក្នុងអត្ថបទទាំង ៣ នេះ ខ្ញុំបានកែសំនេរហួសហេង មកជាសំនេរ
បច្ចុប្បន្នប៉ុន្មាននោះ ឯនិយមសេចក្តីនៅក្នុងឃ្លា . ល្អៗ ខ្ញុំទុកនៅដដែលដូចដើម ។

សូមចម្លាក់

ខ្ញុំជាអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ថែមជាអ្នកបានរៀនព្រះពុទ្ធសាសនាផង
ខ្ញុំមិនយល់ថា អត្ថបទពុទ្ធាភិសេកទាំង ៣ នេះ ជាច្បាប់មានភាពវិសេសវិសាល
ជាងច្បាប់ដទៃ វិប្រសើរជាងច្បាប់សម្តេចសង្ឃរាជ **ជួន.ណាត** ដែលព្រះអង្គ
បានសរសេរទុកមកនោះ វិប្រសើរជាងរបៀបដែលគេបានធ្វើ នៅសម័យបច្ចុប្បន្ន
នេះក៏ទេដែរ ។

ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់បញ្ជាក់ ពីរបៀបធ្វើពុទ្ធាភិសេក ដែលពុទ្ធបរិស័ទបានធ្វើពី សម័យបុរាណនោះ មានលក្ខណៈបែបណា។ បើយើងយករបៀបធ្វើពុទ្ធាភិសេក ពីសម័យនោះ មកប្រៀបធៀបនឹងរបៀបធ្វើពុទ្ធាភិសេក នៅសម័យពាក់កណ្តាល សតវត្សទី ២០ គឺសម័យសម្តេចព្រះមហាសុមេធាវចិបតី សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ជួន.ណាត បានធ្វើអត្ថបទពុទ្ធាភិសេកផង និងសម័យបច្ចុប្បន្ន ដែលពុទ្ធបរិស័ទ បានធ្វើពុទ្ធាភិសេក ព.ស ១៥៤៧ ផង តើមានលក្ខណៈបែបណា ?

បើយោងទៅលើទ្រឹស្តីព្រះពុទ្ធសាសនា បើយើងមានព្រះពុទ្ធបដិមា យើង និមន្តព្រះសង្ឃមក ជួយន្តោ កើងគោរពថ្វាយបង្គំ ជាការឈ្មួញតែណាស់ទៅ ហើយ , រឺយើងគ្រាន់តែសំគាល់ក្នុងចិត្តថារូបនេះ ជារូបស្នងព្រះពុទ្ធ យើងគោរព ថ្វាយបង្គំ ជាការឈ្មួញសើរណាស់ហើយដែរ ។

សូមលោកបញ្ជាក់ទាំងអស់ មេត្តាជួយរិះគន់ស្តាប់នា ដោយសេចក្តី អនុគ្រោះផងចុះ ។

ថ្ងៃ ១៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ព.ស ២៥៤៧
 គ.ស ២០០៣

លី. សុភីរ

សាស្ត្រាចារ្យ មធ្យមសិក្សា
 រក្សាសិទ្ធិ

ឯកសារទី១

វិន័យសេនាប្រះ

វិន័យសេនាប្រះនេះ ខ្ញុំបានពីព្រះធម្មវិស្សា សុទ្ធ ឃឹម ចៅអធិការ វត្តសង្កា ។ ពេលព្រះអង្គជិតព្រះវិនិច្ឆ័យ លោកបានប្រគល់បករណ៍ខ្ញុំ ហើយ ព្រះអង្គបានប្រាប់ខ្ញុំថា វិន័យនេះបានពីបុរសរស់អាត្មានៅឃុំ ពោកខ្នុក ស្រុក កំពង់ត្របែក ខេត្ត ព្រៃវែង ។ វិន័យនេះ ជាករណីពិត ពីដីធាររស់អាត្មា ។ សូមអាចារ្យយកវិន័យនេះ ទៅទុករោងប្រាសាទវិស្សាផង ។

នេះវានអភិសេកព្រះ

នេះនឹងស្រដី ឯច្បាប់រណ្តាប់អភិសេកអង្គព្រះពុទ្ធរូបថ្មីនោះជាដើម គឺមាន នៅគ្រឿងអដ្ឋបិក្ខារទាំង៨ជំពូកគឺ :

១ . បាត្រ ១ ២ . ស្បង់ ១ ៣ . ចិពរ ១ ៤ . សង្ស័យ ១		៥ . វត្តពន្ធ ១ ៦ . ស្បង់ស្រង់ទឹក ១ ៧ . កាំបិតកោរ ១ ៨ . មួលតែងដេរស្បង់ ១ ។

នេះឯងហៅគ្រឿងអដ្ឋបិក្ខារទាំង ៨ជំពូកហោង ។

ស្ថិតកាលព្រះពុទ្ធដ៏អម្ចាស់នៃយើងនេះ ស្តេចចេញទៅទ្រង់ព្រះផ្នួសនោះ មានព្រួយ ១ នៅពានអកនិដ្ឋិត្រយ បាននាំគ្រឿងអដ្ឋបិក្ខារទាំង៨ជំពូកនេះឯង ដាក់ចាំសកុះមកច្រាយព្រះរង្គហោង ។ រីឯគ្រឿងបិក្ខារឯទៀតក្រៅពីនេះតាម ដោយចិត្តសទ្ធាហោង ។

ហើយទើបអោយធ្វើនូវចាបរ បែបន់ សែនភ្នំន ជាគ្រឿងប្រដាប់នឹងដង្កែ ព្រះអង្គនោះគឺ : ចាបរ១គូ . បែបន់ ១គូ . សែនភ្នំន ១គូ . ឆត្ររូត ១គូ . អភិរម ១គូ . ឱដ្ឋា ១គូ . ព្រីស (ព្រីសភៈ) ១គូ . សូតិ ១គូ . ព្រះខ័ន ៤ . តំបង មួល តំបងជ្រុង ១គូ . កន្ទុយមាន់ ១គូ . ទៀនព្រះឆព្វណ្ណវង្សី ១គូ នីបូយ១ ទំងន់តំបង១ . ទៀនជ័យ១ ប្រវែងកំពស់ព្រះអង្គ ។ ហើយអោយមានដើម ពោធិនាគព្រឹក្ស ឯដើមពោធិនាគព្រឹក្សនោះ អោយយកស្លឹកស្បូវភ្នាំង ១ កណ្តាប់ដៃ នៅស្លឹកពោធិ ៧មកចងជាមួយគ្នា ហើយទុកក្រោយអាសន៍ព្រះ ទើប

អោយរៀបចំនូវរូបភាពគឺរូបសត្វអម្រឹក , បក្សាបក្សី , មេឆា , កច្ចុប
 សព្វសារពើទាំងឡាយ ហើយទើបរៀបចំគ្របញ្ចត្តបវរពុទ្ធរាសនី ក្រាសនូវ
 កំរាលឡើមធំព្រៃព្រំទន់ ទើបស្រេចស្រាប់គ្រប់ហើយ អោយទៅនិមន្តអង្គព្រះ
 ពុទ្ធរូបឯណាដែលចាស់មកជាគ្រូ នៃព្រះពុទ្ធរូបកសាងថ្មីនោះ ហើយអោយនិមន្ត
 មកដាក់តំកល់ពូតលើកំរាល ហើយអោយយកអង្គព្រះពុទ្ធរូបកសាងថ្មីនោះ
 មកដាក់ជាមុខនៃព្រះពុទ្ធរូបចាស់នោះហោង។ ហើយទើបអោយអាចារ្យរៀប
 បើកព្រះនេត្រព្រះពុទ្ធរូបថ្មីនោះ។ ឯរណ្តាប់នោះ ប្រាក់តំលឹង ៥ , សំពត់សហត្ថ
 ៥ , ស្នាដម ៤ , ចំនីបង្កែម ៤ , ទឹកអប់ ស្រាដបពីរ , ក្បាលជ្រូក ១គូ នេះសឹង
 ដាក់ឆ្កែងស្តាំ។ ទើបអោយអាចារ្យសូត្រវងាប់ ស្តី រួចអោយសូត្រអាថានេះ។
 សិទ្ធិកិច្ចំ សិទ្ធិកម្មំ សិទ្ធិការា តថាគតស្ស ពុទ្ធស្ស មេត្តា នត្តិ រោគា ភវន្ត តេ ។

រួចហើយអោយយកម្ហូបចូលទៅបើកព្រះនេត្រព្រះអង្គ។ កាលនឹងបើកនោះ

អោយសូត្រថាដូចនេះ $\left. \begin{matrix} \text{ចក្កុមាធា} \\ \text{ចក្កុសោតិ} \end{matrix} \right\} \text{ម.វ.ខ} \left\{ \begin{matrix} - \text{ស្តាំ} \\ - \text{ឆ្វេង} \end{matrix} \right. \text{រួចហើយ}$

អោយយកផ្កាជ្រូកក្នុងទឹកសម្បូរ ហើយស្រពព្រះភក្រ្តព្រះអង្គនោះ អោយ

សូត្រដូចនេះ $\left. \begin{matrix} - \text{ពុទ្ធំ} \\ - \text{ចប្បំ} \\ - \text{សង្ឃំ} \end{matrix} \right\} \text{ចក្កុទិព្វសោតំ វិសោធជយិ ។ ហើយអោយយក}$

ប្រុស ៤ ស្រី ៤ មកបង្វិលពពិល។ កាលនឹងបង្វិលនោះអោយសូត្រថា ឥមស្តិ
 រាជតលំ សុរក្កនុ។ សុះសូត្ររួចបង្វិលរួចហើយ អោយសូត្រសេរីព្រះអង្គ
 កាលនៅជាមហាក្សត្រនោះដូចនេះ :

យើងខ្ញុំបង្ខំ	ទសករក្រណាម	ទុកលើសិរសា
សសើរព្រះអង្គ	កាលជាក្សត្រា	សោយរាជ្យនៅនា
	កបិលភ័ស្តុប្បិ ។	
សោយរាជ្យសប្បត្តិ	ប្រសាទរោងរត្ត	ព្រះស្តុជលស្រី
ប៉ែតម៉ឺនសែនពាន់	សំរាប់រាត្រី	ស្តេចគង់នៅនៃ
	ទែនកែវរត្តផ្ទះ ។	
កាលនោះសម័យ	ព្រះអង្គជេរស្លង់យ	មានព្រះចំនង់
ដើម្បីយាត្រា	លេហាត្រាច់ត្រង់	ចេញបន្លែងបង់
	លេងរាជឱទ្យាន ។	
ព្រះសោយបន្លែង	ព្រះនេត្រទើបឯង	ទតទៅសព្វហ៊ាន
យល់អស់ភ្លឺផង	ល្អបល្ល័ង្កហាន	ដីរុំសព្វហ៊ាន
	ត្រលប់គន្ធា ។	
ខ្លះរីកខ្លះរោយ	ស្រពោនជ្រួសដោយ	សព្វច្រកមាតិកា
ព្រះសោយបន្លែង	លង់ពុះចិន្តា	យល់អស់បូថា
	រុះរោយបាត់បង់ ។	
ស្តេចគិតរំពឹង	អនិច្ចាវិពរឹង	ក្តានប្តីត្រង
យល់មិនទៀងទេ	សឹងប្រពុំគង់	នៅនាវដ្ឋសង្ស
	សត្វនាណា ។	
នោះទើបស្តេចចូល	ថ្មានរាជអំបូរ	នៃមហាក្សត្រា
ពុះដល់រោងរត្ត	ប្រសាទរចនា	ទែនទើបសោភា
	ប្រសើរមង្គល ។	

ស្តេចឡើងទៅផ្ទះ	លើវត្តស្នាក់សម	បន្តិចបន្តួច
ស្តេចមើលអស់ស្រី	ព្រះស្ត័រស្តេចយល់	លេងលក់សោតសព៌
	ដូចខ្មោចស្នាសាន ។	
ខ្លះដេកផ្តាច់មុខ	ខ្លះសោតស្រមុក	សោតសឹងតែមាន
ខ្លះផ្ការស្តុកស្តឹង	វិលវិលប្រែប្រាណ	បេក្រវិទ្រីកមាត់មាន
	សក់សោតរសាយ ។	
ខ្លះនៅទាំងភ្នែង	ជើងដៃត្រយូង	ត្រយាងរាយមាយ
ស្លើតស្លាក់មុខរៀច	ហាក់កលដូចក្រោយ	មាត់ខាំញញួយ
	សង្កត់ធ្មេញផង ។	
អ្នកខ្លះរំសាយ	សក់សោតអន្លាយ	រសាយចំនង
អ្នកខ្លះមមើ	មមាយសោតហោង	រាងស្តុកស្តឹងផង
	មានភ្នែកស្លឹតស្លៃ ។	
ទើបស្តេចអនិច្ចា	ថារូបនេះណា	សោតសឹងតែប្រែ
សឹងស្រាយឥតខ្ចីម	ទេទើមឥតឯ	រូបអើយស្ទុនទេ
	ឥតខ្ចីមមួយអង្គ ។	
ទើបស្តេចយាត្រា	អុចទៀនឈ្មាណា	នាងផ្ទុំលក់លង់
អស់ស្រីព្រះស្ត័រ	ដេករំលឹកអង្គ	ទើបស្តេចគិតចង់
	ចេញបួសប្លែងស្មាន ។	
គិតកាលអប្រាត្រ	ហៅអន្តរាមាត្យ	មកគិតតែបាន
ព្រះស្តែងយកសេះ	កំលាំងហៅហាន	ចង់គ្រឿងនូវអាន
	នាំមកលេងថ្នាំ ។	

ទើបអន្តរាមាត្យ	ក្រាបលាព្រះបាទ	ទៅដល់រោងរត្ត
យកសេះធំមួយ	ប្រវែង១០ហត្ថ	គូរនូវមហាក្សត្រ
	ចងគ្រឿងរចនា ។	
កំលាំងជាញឹកជ័យ	សម្បុរសខ្សែវិទ្ធិ	ដូចផ្កាក្នុងរា
កំលាំងសោតច្រើន	ឥតគណនា	នាំថ្វាយក្សត្រា
	ព្រះបរមនាថ ។	
អស្ចារ្យមហិមា	ទោះទាំងទេវតា	មួយម៉ឺនលោកធាតុ
សឹងមកបង្គំ	ប្រណេម្យភាវនា	ទើបស្តេចអនិច្ចា
	អធិដ្ឋានស្មោះ ។	
ទោះអញនៅបាន	សង្ឃឹពេជ្រពាញាណ	ត្រេចត្រាចំពោះ
ទ្វារខ្ជាប់ប៉ុន្មាន	សូមបានរង្គោះ	ដូចចិន្តាស្មោះ
	នៃអញនេះម្តង ។	
តេជៈសក្តា	ព្រះអង្គប្រាថ្នា	បានដូចបំនង
រុក្ខកុករាំង	កើកបាំងក្រផង	តេជៈស្តេចផ្សង
	រលឹកមាត់ទ្វារ ។	
ទើបស្តេចលីលា	ដល់រាជមាតិ	រាល់យសង្សារ
នឹងចូលទៅទើប	រាហុលកុមារ	ខ្លាចក្រែងនាងនាថ
	រលឹកឡើងណា ។	
ទើបស្តេចពិតពិស	ព្រះនេត្ររមិល	នាងសន្ធារា
ហាក់ដូចនឹងសើច	ដូចនឹងចរចា	នោមអាយសោភា
	ប្រពៃគ្រប់លក្ខណ៍ ។	

វិរស័ស្រីផង	គួរអោយខ្ពើមហោង	មិនគួរពុំនាក់
គួរតែនូវខ្ពើម	រអើមប្រត្យក្ស	ទើបស្តេចប្រែភ័ក្ត្រ
	ចេញបួសលែងខ្លី ។	
ទើបស្តេចត្រអាល	ទៅដល់ផ្ទៃទ្វារ	ដែលឡើងពាជី
ពាជីសោតស្គាល់	ដើមព្រះភូមិ	ចេញសាងបារមី
	ស្តេចគ្រាងងហោង ។	
ព្រះអង្គសីហនាទ	ហៅឆន្ទអាមាត្យ	ចេញទៅជាម្តង
អោយកាន់កន្ទុយ	សេះស្តេចហោះផ្សែង	ហាហៀវរំលង
	លើរាជពិភព ។	
កក្រើកស្នាគី	ទាំងអកាហា	ព្រាហ្មលោកស្វែងស្ងប់
ភ្លឺមាណាផ្កា	គ្រប់គ្រាន់សព្វគ្រប់	គ្រប់គ្រាន់ពេញភព
	ពរសាមុការ ។	
ព្រះព្រហ្មទ្រង់ឆត្រ	ព្រះឥន្ទហោះថ្លាត់	ទ្រមាត់រស្ស៊ា
ព្រះចតុលោកកាល	ទ្រងើងរស្ស៊ាហ៍	រំលងមាត់ទ្វារ
	ចេញចរយាត្រា ។	

សូត្រដល់ត្រង់នេះ អោយលាក់រៀបដង្ហែព្រះអង្គសិន ។

កាលរៀបដង្ហែនោះ អោយរើសសីងប្រុសកំលោះកាន់គ្រឿង ចាមរ. បែបនេះ. សែនភ័ន្ត នូវវិរស័ស្រីទាំងឡាយនោះ អោយសុទ្ធសឹងប្រុសកំលោះហោង ។ ទើបរើសប្រុសម្នាក់ អោយស្លៀកបួសពណ៌ខៀវ ធ្វើជាព្រះឥន្ទកាន់សង្ក ដើរមុន ព្រះអង្គ ហើយអោយរើសប្រុសម្នាក់វិញទៀត អោយស្លៀកសធ្វើជាព្រះព្រហ្ម កាំងឆត្រ ទើបអោយរើសនាក់ទៀតស្លៀកបួសពាក់លើរឿង ដៃកាន់នូវព្រះខាន់

ទាំង៤ ធ្វើជាព្រះចតុលោកបានទាំង៤ ដើរដង្ហែព្រះអង្គ ហើយអោយរើសម្នាក់
 វិញទៀត អោយស្លៀកបួលពាក់សធ្វើជាព្រះព្រហ្មបាំងអត្រ ដើរដង្ហែព្រះអង្គ
 អមទាំងសងខាងរៀងទៅ ។ ទើបអោយរើសម្នាក់វិញទៀត អោយស្លៀកបួល
 ពណ៌ក្រហម ធ្វើជានន្តអាមាត្យពន្ធសដីរី អោយដើរតាមក្រោយ ។

ពុះដល់ដង្ហែព្រះអង្គចេញទៅផុតអំពីក្លោងទ្វារ មានមារមកឃាត់អំពីមុខ
 អោយឈប់សិន ។ ទើបអោយម្នាក់ទៅសួរត្រពាក្យខាងមារ ដែលឃាត់ថាដូច
 នេះ :

កាលស្តេចចេញទៅ	មានមារមួយក្លៅ	មកឃាត់តវ៉ា
ហែព្រះសិទ្ធត្ថ	អ្នកកុំបាត្រា	ចេញសាងចរិយា
	នេះយល់ជាគ្គង ។	
អ្នករើយសម្បត្តិ	បហាចក្រពត្តិ-	ទិរាជនោះហោង
នៅ៧ថ្ងៃ	នោះនៃស្តេចផ្អែង	អោយអ្នកឯងហោង
	តាមចិត្តប្រាថ្នា ។	
	(ចប់មារ)	

ទើបព្រះអង្គឆ្លើយ	ថាវើយមាររើយ	កុំបីងចរិយា
សម្បត្តិរស់នោះ	អញពុំប្រាថ្នា	អញខ្ញុំបណ្តាស់ណា
	ឥតគណនាបាន ។	
សម្បត្តិនោះនៃ	ស្នើកំហាករិស័យ	អង្គអញមែនមាន
គួរអោយអញខ្ញុំប	រអើបក្នុងប្រណ	អញពុំចង់បាន
	សម្បត្តិសង្សារ ។	

(ចប់ព្រះអង្គ)

ទើបក្រុងមារឆ្លើយថា

ឱះឱ! អ្នកអើយ	សម្បត្តិដល់ហើយ	អ្នកពុំប្រាថ្នា
អស់ទាំងសម្បត្តិ	អ្នកកាត់ចេញណា	ត្រង់បុត្រភិរិយា
	គួរអោយសង្ស័យ ។	
ហើយអ្នកនឹងបាន	ជាមហាក្សត្រក្សាន្ត	ម្ចាស់ទ្វីប៤នៃ
យសរុកកុំផ្អែង	រុងរឿងថ្លាថ្លៃ	ដូចពាក្យខ្ញុំនៃ
	ពិតពុំមុសា ។	

(ចប់មារ)

ព្រះអង្គឆ្លើយទៅ	ថាមារកំលៅ	កុំមីងចរចា
អស់ទាំងយសសតិ	អញពុំប្រាថ្នា	ទោះបុត្រភិរិយា
	ពុំមានសង្ស័យ ។	
យកអ្វីមីបាន	នឹងពេជ្រតាញាណ	នាំសត្វនោះនៃ
នាំអស់ទេវតា	នូវសុភាស័យ	រឹយមារចម្រៃ
	ចូលមីងចេញទៅ ។	

ថ្នាំពុំមាររួចហើយ អោយតាំងភូមា ពាងង ហើយអោយដង្ហែព្រះអង្គ
ប្រទក្សិណទៅហោង។ សុះប្រទក្សិណ ពាជុហើយ អោយឈរនៅមាត់ទ្វារសិន។
ទើបអោយរៀបដាក់ព្រះកេសព្រះអង្គ នេះអង្គព្រះពុទ្ធរូបតូច ឯព្រះជីវីធំ អោយ
ដង្ហែតែត្រហោង។ ឯរណ្តាប់ដាក់ព្រះកេសនោះ ស្លាធមិ ១គូ . ទ្រៀន ១គូ . ធ្នូប
១គូ . ផ្កា ១គូ . ប្រាក់ស្លឹង ៤ . ទឹកសម្បូរ ១ផ្លួស . កន្លោង ១ ហើយទើបយក

ក្រដាសក្តី ស្លឹកចេកក្តី មកធ្វើជាសជី ហើយគ្របទៅលើម្ទុលព្រះ ទើបអោយព្រះ
ខ័នមកកាត់អបទេសក្រវាសចេញពីព្រះកេសព្រះអង្គ ៣ដង ហើយយកកាំបិត
កោរ មកកោរក្រវាស ៣ដង រួចហើយដាក់ទៅក្នុងកន្លែងនោះ ទើបយកកន្លែង
នោះមកបន្ទូលឡើង បោះឡើងទៅលើហោង ។

រីឯកាត់កោរអោយសូត្រដូចនេះ :

ឧកាស អហំ គន្ថេ សព្វសរីសា ពុទ្ធិំ មហានិក្ខមំ ធារេមី ម

សូត្របីចប់ហើយ ទើបកាត់កោរទៅហោង ។

លុះកាត់កោររួចហើយ អោយយកទឹកអប់គន្ធពិដោរ នូវសម្បូរមកកក់
ស្រង់ជំរះ ព្រះកេសព្រះអង្គហោង ។ លុះស្រង់ស្រួចហើយដង្ហែព្រះអង្គ ចូលទៅ
តំកល់នៅលើរោសនាដូចដែលវិញហោង ។ ហើយទើបយកអំបោះទៅព័ទ្ធអំពី
ព្រះពុទ្ធរូបចាស់ មកអង្គព្រះពុទ្ធរូបថ្មី ហើយអោយយកអស់គ្រឿង ចាមរ ,
បែបន់ , សែនត្បាន់ នៅអស់រូបភាពគឺ សត្វអប្រិកបក្សិបក្សា មេឆា កច្ចុប សព្វ
សារពើទាំងឡាយនោះមករៀបជាជួរ សងខាងរោសនីព្រះរៀងទៅមុខព្រះអង្គ
ហើយអោយយកអំបោះមកព័ទ្ធសីមា ។ **ឥមស្មី រាជគលំ សុរេក្ខន្ធិ ។**
រួចហើយអោយនិមន្តព្រះគម្ពែងសង្ឃ សូត្រព្រះទិព្វបន្ត ព្រះមហាសម័យ ទើប
អោយអញ្ជើញអស់ទេវតា ទាំងធម៌ស នូវព្រះយមរាជ មកជាសាក្សីហោង ។
លុះសូត្រព្រះទិព្វបន្តរួចហើយ អោយនិមន្ត ទេសនា ព្រះធម្មគោរព
ព្រះមហាល័យ ព្រះមាតុគុណ ព្រះបឋមត្រាស់ ។

លុះទេសនារួចហើយ អោយរកប្រុស៤ ស្រី៤ មកអង្គុយកាន់ផ្កាស្លា ក្នុង
ទាំង៨នោះ ។ ឯប្រុស-ស្រី សឹងអោយភាវនាអង្គព្រះសីមាជាន់ពីងហោង ។ ឯ
ប្រុស ៤នាក់នោះ ម្នាក់ថាដូចនេះ **សម្មាទិដ្ឋិ** . ម្នាក់ទៀតថា **សម្មាសន្តប្បេរា** .

ម្នាក់ទៀតថា សម្មាវចារិក , ម្នាក់ទៀតថា សម្មាភិប្បន្តោ (នេះប្រុស) ។

ឯស្រីថាដូចនេះ ម្នាក់ថា សម្មាអាទិវោ , ម្នាក់ទៀតថា សម្មាវាយាមោ , ម្នាក់ទៀតថា សម្មាសតិ , ម្នាក់ទៀតថា សម្មាសមាធិ ។ ហើយទើបអោយ និមន្តព្រះសង្ឃអង្គជាសង្ឃគ្រូ ជាធំតែងតាំងក្នុងទីលក្ខណ៍ អភិសេកព្រះនោះ អោយនិមន្តលោកសូត្រ និង ឧបាសកសូត្រនោះ ពុំគួរឡើយ ត្បិតគ្មានសីលក្នុង ខ្លួន និងសូត្រអញ្ជើញព្រះការីព្រះបរមធាតុពុំបាន ។

ដូចនេះ អោយនិមន្តលោកសូត្រអាណាចនា ព្រះការីព្រះបរមធាតុ ថាដូចនេះ

- យើងខ្ញុំបង្ខំប្រណម ពុទ្ធបានឧត្តម នៃព្រះបរមជិនស្រី ។
- ទេព្វាមនុស្សយក្កករី មូលមកភក្តី ចង្អុលជាសព្វថ្ងៃ ។
- បង្ខំព្រះបិដកត្រៃ នព្វលោកធម៌ថ្លៃ រឺដូចនូវកលនាវា ។
- បង្ខំពុទ្ធខិត្តសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ទេសនា ទូន្មាននៃសត្វផងត្រប់ ។
- ដោយតេជៈខ្ញុំគោរព សូមជៀសឧបទ្រព ចម្រើនកុំបីកៀតកាន ។
- យើងខ្ញុំតាំងចិត្តប្រធាន ធ្វើបុណ្យអោយទាន ចាំសីលមេត្តាការីនា ។
- អញ្ជើញព្រះធាតុថ្លៃថ្លា នៃព្រះសាស្តា ឆ្កេតកង់នៅស្ថានណក្តី ។
- ចូលស្តេចនិមន្តមកខ្ចី អាច់ៗវៃៗ កុំបីអោយនៅយូរលោ ។
- ចូលក្នុងពុទ្ធបរសោភា ព្រោងព្រាយភ្លឺថ្លា រចនានូវពណ៌រសី ។
- ព្រះធាតុនៃព្រះជិនស្រី នៅសព្វបារមី នៅនៃកោះកែវលង្កា ។
- នៅក្នុងជម្ពូទីបា នៃស្ថាននានា សូមភិក្ខុដង្ហានាភ្លឺ ។
- អញ្ជើញព្រះធាតុជិនស្រី រូសរាន់ឃ្លាតខ្ចី ចូលមកក្នុងព្រះបដិមា ។
- ចង្អុមកែវស្លាំសោភា ខាងលើនោះណា ស្ថិតត្រៃត្រីង្សាស្វតិស្រី ។
- ចង្អុមកែវស្លាំពិសី ខាងក្រោមនោះភ្លឺ ស្ថិតនៅកោះកែវលង្កា ។

ចង្កូមកែវឆ្នេងលើសាស្តា	ទៅស្ថិតនៅទា	នពរគន្ធបុរី	១
ចង្កូមឆ្នេងក្រោមជិនស្រី	ល្អល្អ៖ពិសី	ស្ថិតនៅពិភពនាមា	១
អញ្ជើញចូលមកអាប័រ៉ា	ចូលក្នុងបដិមា	រចនានូវពហិរស្នី	១
ធាតុដងកាំបិតជិនស្រី	ខាងស្តាំពិសី	ស្ថិតនៅសឹងហុនទ្វីបា	១
ធាតុដងកាំបិតសាស្តា	ខាងឆ្នេងនោះណា	ស្ថិតនៅស្ថានព្រហ្មពណ្ណរាយ	១
ព្រះកេសខណ្ឌាលោបព្រាយ	រស្មីភ្នំឆ្ងាយ	នូវបាតលីបុត្របុរី	១
ទ្វត្តិសាការជិនស្រី	ព្រះនេត្រលោមក្តី	ព្រះទន្ធនៃសិបនោះណា	១
ព្រះធាតុនូវព្រះនខា	អញ្ជើញអាប័រ៉ា	ចូលក្នុងពុទ្ធរូបភាប័ខ្លី	១
ព្រះកេតុមាលាជិនស្រី	ព្រោងព្រាយរស្មី	ល្អឯកតតម្ភិឌុបហា	១
ព្រះព្យាមបការនោះណា	រស្មីភ្នំថ្លា	សខៀវឡើងច្រាលល្អក្រែ	១
បែតងអរនេកប្រពៃ	អព្វណ្ណរង្សី	ឆ្កៀសឆ្កាត់ច្រវាត់សោះសា	១
ភ្នំច្រាលដាចដល់វេហស័	ទាំងទសទិសា	ពិពណ៌ពិពិធរង្សី	១
ដូចហិបតិវិស្វគិស្រី	ពុំនោះសោតនៃ	ដូចកល់ឥន្ទធនូថ្លៃថ្នាំ	១
អញ្ជើញរស្មីសាស្តា	ចូលបកអាប័រ៉ា	ចូលក្នុងពុទ្ធរូបនោះនៃ	១
ទោះទាំងទសពព្វណាពេញ	ទសបារមីថ្លៃ	នូវទសបរមត្ថបារមី	១
នព្វណេកុត្តរធម៌ក្តី	ធម៌ព្រះជិនស្រី	ទាំងព្រំមួយមិន៤ពាន់	១
ទាំងធម៌វិញ្ញាណសោភ័ណ	ជ្រៅលើសសិទ្ធនូវ	សមុទ្រនៅសាគរា	១
ទាំងឈានព្យាណពេញថ្លៃថ្នាំ	ព្រោះព្រោងព្រាជ្ជា	ឆ្នេងយល់រស់អាទិសម្តាយ	១
ព្រះទ័យជ្រៅជ្រះទូណាយ	ឆ្នេងយល់សព្វសារាយ	ទូទៅលោកិយ៍លោកា	១
ទ្រង់ត្រាស់ព្រះធម៌ទេសនា	ព្រាសសត្វសំខ្យា	គ្រប់ដៃនរាភាពត្រៃ	១
អញ្ជើញព្រះធម៌ជិនស្រី	ចូលមកអាប័ខ្លី	ចូលក្នុងរូបព្រះបដិមា	១

ទាំងស្បូវផ្ចិតផ្ចង់រចនា	ចិត្តក្តីណា	សង្ស័យដី ហង្សក្រក វត្តពន្លូ ។
រស្មីស្បើងៗល្អលន់	ចើនីងគួរគន់	ចីដូចនៅកែវសុវណ្ណា ។
ពុំនោះដូចផ្កាចំប៉ា	ពុំនោះសោតណា	ដូចផ្កាទីមីមល្លក្រៃ ។
បាំងផ្ចិតនិស្សិតគ្រប់ក្រៃ	ចិវរថ្លាថ្លៃ	ផ្ចិតផ្ចង់អំនរថ្លាត់ថ្លាយ ។
បស្ចង្គមាលមាសពណ្ណរាយ	រស្មីព្រោងព្រាយ	អញ្ជើញពុទ្ធរូបគង់ថ្លាត់ ។
យើងខ្ញុំអភិសេកពុទ្ធរតន៍	អោយបរិបូរស្និទ្ធ	ជាម្ចាស់ក្រុងក្រៃលោកា ។
ព្រះពុទ្ធពីមុនក្តីណា	សល់សែនសំខ្យា	ច្រើនក្រៃលើសខ្យាច់សមុទ្រ ។
ទាំងព្រះសិរាវ្យប្រាកដ	ជាអង្គព្រះពុទ្ធ	បានត្រាស់ទៅមុខក្តីណា ។
អរហន្តសល់សែនសំខ្យា	ច្រើនក្រៃមហិមា	នឹងរាប់គណនាពុំបាន ។
មានបុណ្យបារមីឡើងថ្កាន	ប្រោសសត្វសព្វស្ថាន	អោយបានសម្បត្តិទាំងពីរ ។
សូមតែតេជះបារមី	ព្រះពុទ្ធនោះក្តី	នៅអស់អង្គអរហន្តា ។
ចូលមកក្នុងរូបបដិមា	ចំរើនទេស្តា	ជយានុភាពបង្គួល ។
យើងខ្ញុំសឹងខ្ញុំខ្លាយខ្លល់	រួសរៀបតំកល់	តំកើងនូវគ្រឿងបូជា ។
លាជន្នវឡៀនចូបភិថ្កា	ប្រសើរថ្លៃថ្លា	វន្ទាគោរពសព្វថ្ងៃ ។
គ្រប់គ្រឿងប្រដាប់នោះនៃ	ត្រកាលប្រពៃ	យើងខ្ញុំថ្វាយព្រះបដិមា ។
ចាមរ. បែមន់ ត្រៀមបត្រា	សែនគ្មានរចនា	ឆ្ងាលាប្រទីបទាំងឡាយ ។
ថ្កានបាំងពីលើឆើតអាយ	អត្រទង់ពណ្ណរាយ	ទៀនចូបអុជក្តីព្រោងព្រាយ ។
បាយសិរេងស្តាំជារាទី	យើងខ្ញុំរៀបស្អាត	អភិសេកព្រះពុទ្ធបដិមា ។
មធ្យមយាសសោភា	រៀបរៀបរចនា	ដណ្តាំស្អិតស្អាតល្អក្រៃ ។
ដាក់គ្រឿងក្រអូបប្រពៃ	សឹងមានតំរិល	ចំខ្លួនពិដោរភាភាយ ។
បង្អែមចំអាបទាំងឡាយ	ដាក់ទុករៀងរាយ	នូវបាយចំនីច្រើនក្រៃ ។

សព្វព្យញ្ជនៈថ្នាំថ្លៃ	ប្រសើរប្រពៃ	មានឱជារសពិសា	។
ក្រចេះជួងចន្ទគន្ធា	សារពើបូជា	ប្រេងម្សៅក្រអូបខ្លួនខ្លាយ	។
ស្នាមមីទឹកអប់ទាំងឡាយ	ទៀនចូបព្រោងព្រាយ	គោមកែវវិយោលល្អៗក្រៃ	។
ទឹកអប់ក្រអូបប្រពៃ	បើនឹងឧបមេយ្យ	ឧបមាដូចកល់គង្គា	។
បកពីពិភពនាគា	ពុំនោះឧបមា	ដូចទឹកអំពីស្លឹកស្រី	។
ឯអស់អាហារចំនី	ត្រកាលពិសី	ពិសាដូចទឹកអាជនា	។
យើងខ្ញុំលើកថ្វាយបូជា	នៃព្រះបដិមា	ព្រះពុទ្ធរូបឡើងថ្កាន	។
សូមបារមីព្រះទ្រង់ញាណ	អញ្ជើញមកថ្កាន	មកស្ថិតនៅព្រះបដិមា	។
យើងខ្ញុំសូមជូនចេស្តា	ស្តុតិជយា	ជំនះឈ្នះហារទាំងឡាយ	។
កំចាត់ទុកសោកក្បែរកាយ	រោគភ័យសម្លាយ	កុំបីមកបៀតបៀនបាន	។
សូមអោយបានបុណ្យឡើងថ្កាន	ពីព្រះប្រធាន	ជាទិដ្ឋិធម្មវេទនី	។
អោយបានសម្បត្តិស្និស្តិស្រី	ប្រាថ្នាអ្វីៗ	អោយបានដូចចិត្តប្រាថ្នា	។
យើងខ្ញុំសូមទាន់សាសនា	នៃព្រះភគវា	នាមព្រះសិរាវ្យមេត្រី	។
អោយបានសម្បត្តិទាំង៣	ពីព្រះជិនស្រី	កុំបីអោយមានឃ្លោតឃ្លា	។

នេះចប់អាណាចនាព្រះបរមធាតុរួចហើយ អោយនិមន្តលោកសូត្រពុទ្ធា
 ពិសេក ហើយទើបអោយអាចារ្យសូត្រសរសើរ ព្រះលាយស័ក្កណ៍ព្រះធម្មកាយ
 ព្រះអង្គថា ដូចនេះ :

សព្វញ្ញតញ្ញាណបរវសីសំ ។ និព្វានារម្មណបរវិសសិតកេសំ ។ ចតុត្ថជ្ឈាន
 បរវលលាដី ។ វិជិសម្មាបត្តិញ្ញាណបរវឱណកាសំ ។ នីលកសិណសោភាតិ
 កង្កបរវភយុត្តលំ ។ ទិព្វចក្ក បដិញ្ញាណចក្ក សមន្តចក្ក ពុទ្ធចក្ក បរវចក្កទ្ធិយំ ។
 ទិព្វសោតញ្ញាណបរវសោតទ្ធិយំ ។ គោត្រភូញាណ បរវឧតង្គមយោនំ ។

មគ្គផលវិមុត្តិផល បវរតន្ត្រយំ ។ សត្តកំ សម្មោធិបត្តិយញ្ញាលាបវរសុភទន្តា ។
លោកិយលោកុត្តរញ្ញាលាបវរឱដ្ឋទ្ធវិយំ ។ ចតុមគ្គញ្ញាលាបវរចតុទាហំ ។ ចតុសច្ច
ញ្ញាលាបវរជីវ៉ា អបដិហគញ្ញាលាបវរហនុកំ ។ អនុត្តរវិមោក្កាធិតមនញ្ញាលា
បវរខណំ ។ តិលក្កណញ្ញាលាបវរវិលសត្តតិវិវាធិតំ ។ ចតុវសារិញ្ញាលា បវរណា
ហទ្ធវិយំ ។ ទេសានុស្សតិញ្ញាលា បវរវត្តង្គនិសោភា ។ សត្តសម្មោជ្ឈង្គបវរិបិណ
ខុរត្តលំ ។ អសបរានុសយញ្ញាលាបវរផនយុត្តលំ ។ ទេសពលញ្ញាលាបវររដ្ឋបង្គំ ។
បដិច្ចសមុប្បាទញ្ញាលាបវរនាភិ ។ បញ្ជីន្ទ្រិយំ បញ្ជីពលំ អវរជយនំ ។ ចតុសមប
ដ្ឋានបវរខុទ្ធវិយំ ។ ទេសកុសលកម្មបថបវរដ្ឋទ្ធវិយំ ។ ចតុវិទ្ធិបាទីបវរិបាទ្ធវិយំ ។
សីលសម្មោធិបញ្ញា បវរសំហោដិ ។ ហិរោកប្បញ្ញាលាបវរបំសុក្កលេធិវិ ។ អដ្ឋង្គិក
បគ្គញ្ញាលាបវរអន្តរវាសកំ ។ ចតុសតិបដ្ឋានបវរកាយពន្ធនំ អញ្ជេសទេវមនុស្សា-
នំ ពុទ្ធា អតិវិហោធិតិយសុត្តមគ្គមដ្ឋានិញ្ញាលាសព្វញ្ញតាធិតំ ចម្មកាយមតំ ពុទ្ធ-
នបេតំ លោកនាយកំ ។ ចម្មកាយពន្ធនក្កណំ យោកាវិចរកុលេបុត្តេ ។ តិក្កយ
ញ្ញាលា សព្វញ្ញតពុទ្ធាវិ បថេន្ត បនុបុនំ អនុស្សវិធាតំ ។ ពុទ្ធា ទ្រាទេសរាត្តោ
រហត្តោ អតិសិ ឌុ បមោ បវត្តោ ឌុណ្ឌិសោនិចំ សោ អន្តរសុក្កកោ ភវេ ។

សូត្រសរសើរព្រះលាយសីក្កណ៍ព្រះកាយព្រះអង្គរូបហើយ មុះដង់រោន់
រងាវ អោយរៀបដណ្តាំបាយចង្កាន់ មចុបាយស ។ នោះអោយប្រដាប់ក្រាន១ ,
ខ្លួន១ ហើយបកស្រូវតំនើប ១ពែង , ស្រូវខ្សាយ ១ពែង , ល្អ ១ពែង , សណ្តែក
កាយ ១ពែង , សណ្តែករាជមាស ១ពែង , ស្លៅ ១ពែង , ស្ករ ១ពែង , អង្ក
១ពែង , ទឹកឃ្មុំ ១ពែង , ទឹកខ្សឹវ ១ពែង , ទឹកដូង ១ពែង , ទឹកគ្រឿងក្រអូប
១ពែង, ខ្លឹះដូង ១ពែង ។ ថ្កល់ទុកនឹងពានមាស អោយប្រុសម្នាក់ស្លៀកបូលពាក់
ខៀវធ្វើជាព្រះឥន្ទ កាន់ស័ង្កអង្គុយលុតជង្គង់ពីទិសបស្ចឹមមុខទៅក្រាន ហើយអោយ

យកម្នាក់ស្លៀកបូលពាក់ស ធ្វើជាព្រះព្រហ្មកាន់ត្រចាំងពិទិសបូពិ ឈមមុខទៅ
 ក្រាន ។ ហើយយក៤នាក់វិញទៀតស្លៀកបូលពាក់លឿង ធ្វើជាព្រះចេតុលោក
 បាលទាំង៤ កាន់ព្រះខ័នអង្គុយឈមមុខចេញទាំង៤ជ្រុង ។ ទើបអោយយកស្រី
 ៣នាក់អោយស្លៀកស ពាក់ស ទាំង៣នាក់ហើយ អោយម្នាក់យកអុសទៅ
 ដុតក្នុងក្រាន ទើបម្នាក់យកខ្លះទៅដាំលើក្រាន ទើបម្នាក់យកអង្ករ . ឆ្កែ .
 សណ្តែក . នូវទឹកខ្សឹរ រស់ទាំងនោះ ទៅដាក់ក្នុងខ្លះ ហើយទើបអោយព្រះឥន្ទ
 ផ្លុំស័ង្ក ពោះរពាំង បាញ់កាំភ្លើង តំកើងនូវតូរ្យតន្ត្រី ហើយអោយរៀបចំនីរោជន
 អាហារ ធីបង្ហែមធំរាប ធំ បន្លែកទាំងឡាយមកដាក់ឆ្វេងស្តាំ នៅព្រះភ័ក្ត្រហើយ
 អោយសូត្រដូចនេះ :

យ៉ែងខ្ញុំសឹងខំខ្មាយខ្ញុំ	រួសរៀបតំកល់	តំកើងនូវច្រៀងបូជា ។
ឆ្នៅភ្នាតជារូបនាគា	គ្រុឌុយកុកុកិន្តា	វិជ្ជាធរនៅកិន្តី ។
សិរីតោរូបពោក្របី	រូរសេះដីរី	រាជសីហ៍នូវរូបគុជសារ ។
រមាំងរមាសខ្លោងខ្លា	គីសិរីល្បែងភា	ពពែស្មានបៀបចាបរី ។
ករិកវែបបេងរូបក្សិ	សារិកាកែវក្តី	គ្រុកគ្រុលចង្កៀលខ្យងផង ។
កុកក្រកអរវ័នូវកែងកង	សេកសោមត្រយង	នូវរូបចាន់ទោមាត់ព្រៃ ។
ទេសសេកយារល្អក្រៃ	ចចាតច្រថៃ	លលកចេកទុំស្លិតថៅ ។
ភូមរាប្រាចេកតារវៅ	រូបសេកសោមនៅ	រូរសេត្តកោកបក្សា ។
រូបឆ្មាបក្រពើត្រីខ្យា	ត្រីរាជត្រីព្រៃ	ត្រីប្រែលត្រីកាវែកាហោ ។
អណ្តែងច្រកែងក្លាំងហាយ	ត្រីពោត្រីក្រាញ់	មានរូបត្រីក្រុសត្រីក្រាយ ។
ប្រហោតរូបស្នាតសណ្តាយ	ត្រីសាបរបាយ	នូវបេអណ្តើកត្រសៃ ។
រូបពស់ត្រីវស់ល្អក្រៃ	រូបមករសោតនៃ	នូវរូបត្រីផងនានា ។

ចោមរ. បែរមន្ត. ត្រៀមប្រាស	សែនឥន្ទ្រនិព្វាន	ពន្លឺប្រទីបទាំងឡាយ	១
ផ្កានាំងពិលើវេទិតរាយ	នាគទេវពណ្ណរាយ	ទៀនចូបរុជ្ជិក្រាងព្រាយ	១
បាយសិរ្សងស្តាំវេទិតរាយ	យើងខ្ញុំរៀបថ្វាយ	អភិសេកព្រះពុទ្ធបដិមា	១
មច្ចុបាយសសោភា	រូសរៀបរចនា	ដណ្តើស្តិតស្តាងល្អក្រែក	១
ដាក់គ្រឿងក្រអូបប្រពៃ	សឹងមានតំលៃ	ចំខ្លិនពិដោរភាវាយ	១
ចំនីចំរាបទាំងឡាយ	ដាក់ទុករៀងរាយ	នូវបាយចំនីច្រើនក្រែក	១
មានទាំងត្រីសាបត្រីប្រៃ	ត្រីច្រើនប្រពៃ	នូវត្រីបង់ខ្លាញ់ផងណា	១
សព្វព្យាប្បនៈសោភា	ត្រកាលពិសា	មានឱជារសពន់ពេក	១
ចំនីបង្កែមប្លែកៗ	ជានឹងកៗ	គឺនិសំខ្យាននិខ្លី	១
នឹកន្សោមចាបថ្មីៗ	និព្រាហនោះក្តី	និកែងចងយិបហូយផង	១
នឹករាំងល្បឿងអន្លង	អន្សាពង្រកផង	នឹកមនីចាំងនិច្ចៃ	១
គ្រាប់គ្រឿងប្រដាប់នៅនៃ	ត្រកាលប្រពៃ	យើងថ្វាយទៅព្រះបដិមា	១
ក្រចេះចូងចន្លនីតន្ទា	សារព័រូជា	ប្រេងមេត្រក្រអូបខ្លួនខ្លាយ	១
ស្លាចមីទឹកអប់ទាំងឡាយ	ទៀនចូបព្រាងព្រាយ	គោមកែវវិយោសល្លក្រែក	១
ទឹកអប់ក្រអូបប្រពៃ	កើនឹងឧរាមេយ្យ	ឧបមាដូចកលរតន្ត្រា	១
មកពីពិភពនាគា	ពុំនោះឧបមា	ដូចទឹកអប់ពីស្លឹកស្រី	១
ឯអស់អាហារចំនី	ត្រកាលពិសិ	ដូចទឹករុជ្ជននាគា	១
យើងខ្ញុំលើកដៃបូជា	នៃព្រះបដិមា	ព្រះពុទ្ធរូបផ្អែងថ្មាន	១
សូមបរមិព្រះទ្រង់ព្យាណ	អញ្ជើញរកផ្កាន	មកស្ថិតនៅព្រះបដិមា	១
លើងខ្ញុំសូមជូនចេស្តា	ស្តុតិជំពរា	ជំនះឈ្នះហារទាំងឡាយ	១
កំចាត់ទុកសោកក្នុងកាយ	ហោតភិយាសហាយ	កុំបីអោយមកបៀតបាន	១

សូមអោយបានបុណ្យឡើងថ្កាន	ពីព្រះប្រធាន	ជាទិដ្ឋចម្មវេទនី	។
អោយបានសប្បត្តិស្មិតិស្រី	ព្រាថ្នាអ្វីៗ	អោយបានដូចក្តីព្រាថ្នា	។
យើងខ្ញុំសូមទាន់សាសនា	នៃព្រះភគវា	ចាំព្រះសិរាវរ្យមេត្រី	។
សូមបានសប្បត្តិទាំងបី	ពីព្រះជិនស្រី	កុំបីអោយមានឃ្លាតឃ្លោ	។
ព្រះធម៌វត្តិយោគា	សង្កេបវិន័យ	និដ្ឋិតាចែងចប់ឆ្នោះហោង	។

សូត្រចប់ហើយ និបន្តព្រះសង្ឃ ៨អង្គ មកសូត្រ ÷

+ ឥតិបិសោ ... , ស្វាក្កាតោ ... , សុបដិបន្តោ ... ។

+ ពហូ ... , មហាការុណិកោ ហើយ សូត្រជយន្តោដល់បទក្តិណោ ១៩ចប់
ហើយសូត្ររាវ័ត្ត ស្រេចហោង ។

ពុទ្ធសោកសង្ឃសូត្រចប់ហើយ ដល់ភ្នំស្រាង អោយដួសចង្កាន់មតុបាយស
ដាក់តំកល់នឹងភាជនីមាសហើយ អោយស្រី ពានាក់ ស្លៀកហូលពាក់សនោះ
យកចូលទៅថ្វាយព្រះអង្គ អោយក្រាក់ទូលចង្កាន់មតុបាយស ម្នាក់ទូលគ្រឿងទឹក
ម្នាក់ទូលគ្រឿងស្លា ។

ពុទ្ធចូលទៅដល់បុខព្រះភក្ត្រហើយ អោយលុតជង្គង់ថ្វាយបង្គំ ពាដង
ហើយ លើកបន្ទូលឡើង ទើបអោយសូត្រដូចនេះ ÷

អណ្តាប់នោះណា	នាងពែសាគា	ថ្វាយមតុបាយស
សឹងគ្រឿងទន់ទិព្វ	ពេញទាំងភាជនីមាស	នាងលើកអង្គាស
	ថ្វាយព្រះទេសពល	។

សូត្រនាចប់ហើយ អោយលើកចូលទៅថ្វាយព្រះអង្គ ។ ពុទ្ធថ្វាយរួចហើយ
អោយយកទឹកអប់គ្រលប់ផ្លូវគន្លងដោយមកស្រង់ព្រះអង្គ ។ កាលនឹងស្រង់នោះ
អោយសូត្រថាដូចនេះ ÷

អោយអភិសេក តេ ពុទ្ធវាទានេ នមោ ឥន្ទំ ន មយ្ហំ ហោហិ ។

សូត្រពាចបំហើយស្រង់ទៅហោង ។

លុះស្រង់ស្រេចហើយ ទើបព្រះអង្គអានចង្ហាន់មតុបាយាស អស់សំនប់
បរិបូរស្តប់ស្តប់ កាលត្រាស់នោះណា ។

ព្រះអង្គបានស្រេច ខ្យិណនោះសារពេជ្រ បានត្រាស់ប្រាជ្ញា
ផុសរត្តបល្លង្ក ទែនទាំងសុវណ្ណា សឹងរត្តពេក្តា
កើតដោយបារមី ។

ទើបពោធិព្រឹក្ស លំពង់លាស់ស្លឹក ពណ៌ស្រស់ខៀវខ្ចី
ក្រោយរត្តបល្លង្ក រាំងព្រះជិនស្រី ពន្លឺស្លឹ
រន្ទាលេទែងទុំ ។
(សូត្រ១ចប់)

អោយសូត្រសសើរពោធិនាគព្រឹក្ស អោយសូត្រជាបទបទុម ។

- ពោធិព្រឹក្សាសាល ភ្នំរន្ទាល១ទុំ
- ស្លោមស្លឹកស្លឹកត្រសុំ ត្រសាយទៅនៅមែកមាស ។
- រុងរឿងព្រះរស្មី នៃពោធិព្រឹក្សភ្នំថ្នា
- គ្លាសដូចចន្ទចែងចារ នៃកណ្តាលតារាផង ។
- ព្រះពាយបក់ទន់ទង បក់រំលងហួសត្រសង
- បក់បោករុករំលង បក់រំភើយដោយផាយផាត់ ។
- ត្រជាក់សុខក្សេមក្សាន្ត ដូចភិមានបាំងពាយពន្ធ
- ពីលើពល្លង្ករត្ត ថ្កាយព្រះអង្គគង់សក្សាយ ។
- ជាសុខសោភ័រី អស់ឥន្ទព្រហ្មផងទាំងឡាយ

សឹងនាំត្រឡប់មកថ្វាយ

ពាសពោធិ៍ពេញទាំងផ្កាមរណង ។

សូត្រសសើរពោធិនាគត្រីកុរ ហើយក្រុងមារាទិរាជ លើកពលបកច្បាំង
ដំណើរមរតុរល្លង្គ ច្បាំងចាញ់ព្រះអង្គហើយ ក្រុងមារាទិរាជចូលមកថ្វាយបង្គំព្រះ
អង្គនោះដូចនេះ ៖

ក្សិណនោះមារា	គិតខ្លួនអនិច្ចា	ថាឱអញអើយ
ចាលចាញ់សំភារ	ការបីព្រះហើយ	នេះតើអញអើយ
	នឹងគិតកលម្តេច ។	
ទើបទ្រង់មារាគិត	ក្នុងអង្គអស់ចិត្ត	ទ្រង់ភ្លឺស្រស់ស្រេច
ចៀបប្រដាក់ទៅ	ថ្វាយអង្គសារពេជ្រ	ចរចូលដល់ស្រេច
	ក្រាបបង្គំទូល ។	
បពិត្រព្រះអង្គ	សូមទានស្រោចស្រង់	ប្រោសខ្ញុំផងវា
ទោះទោសកាបខ្ញុំ	សូមទ្រង់ករុណា	សូមស្តេចមេត្តា
	ទោសខ្ញុំធ្ងន់ក្រៃ ។	
បពិត្រខ្ញុំខ្លាច	ស្តេចមានអំនាច	លើសលែងភពក្រៃ
ទោះទាំងឥន្ទព្រហ្ម	តូចធំផងនៃ	នៅសូតិហើយ
	ផ្ទឹមពុំកាន់ឡើយ ។	
	(ចប់មារ)	
ទើបព្រះអង្គស្តាប់	ឧប្បាលសារសព្ទ	ក្រុងមារាទូលឆ្លើយ
ព្រះទ្រង់មេត្តា	កុំយកទោសឡើយ	អោយមារាកាន់ឡើយ
	ទោសទុក្ខនោះផង ។	
ព្រះបន្ទូលថា	អោយមារានេះណា	កាន់ចុះនេះហ្នឹង

ព្រះកាយទុកថា	ចំនេរទៅហោង ហៅពុទ្ធតស្វរ ។	អោយបានត្រាស់ផង
កុរិណនោះជំនុំ	ទេវតាផងជុំ	ឥន្ទព្រហ្មមិត្តមូល
មកថ្វាយបង្គំ	ប្រណមខ្មៅខ្លួន ថ្វាយអង្គសារពេជ្រ ។	គ្រឿងទិព្វស្រស់ស្រួល
ទ្រង់ភ្នំមាលា	គ្រឿងទិព្វរចនា	ថ្វាយព្រះសម្តេច
ភិតានតត្រទង់	សឹងសងរំលេច ថ្វាយព្រះជិនស្រី ។	គ្រឿងស្រស់ទើបស្រេច
ព្រះអង្គសោយសុខ	ប្រសើរឥតទុក្ខ	បញ្ចេញរស្មី
ឆ្ងាត់ឆ្ងៀលចេញទៅ	មកជាប្រក្រតី នៅនៃបរិភក្តា ។	ឆពណ្ណរង្សី
វិព្រះរស្មី	ព្រះអង្គមុនី	តាមដោយរចនា
ខ្លះខ្មៅសច្រាល	ពពាលមុខា រុងរឿងរស្មី ។	មានលឿងខ្សែវិជា
នេះគឺជំនាល	ព្រះអង្គផ្ទាពុំហារ	ឈ្មោះអន្សត្តិវិយ
សសើរព្រះអង្គ	ផ្ទាពុំនូវបារមី ឥតមន្ទិលឡើយ ។	ឈ្នះមារហើយនៃ
ដោះលែងសង្សារ	ជៀសលែងខន្ធមារ	រំពេចស្រេចហើយ
ព្រះអង្គកំចាត់	ទុក្ខសត្វផងហើយ នៃមារនេះហោង ។	ជាសំរេចហើយ

(សំរេចអភិសេកហោង)

លុះព្រឹកឡើងអោយនិមន្តព្រះគម្ពែងសង្ឃសូត្រ ពហុ ទេវា ... ឆ្លងសំរេច
ហោង។ មួយសោតកាលពីល្ងាច អោយនិមន្តព្រះគម្ពែងសង្ឃសូត្រព្រះទិព្វមន្ត
ទេសនាព្រះធម្មគោរព មហាល័យ ព្រះមាតុគុណ ព្រះធម្មគុណ ។

លុះទេសនារួចដល់មាន់រងាវ អោយដណ្តាំបាយមតុបាយាសនោះ អោយ
និមន្តព្រះសង្ឃ ៨អង្គ មកសូត្រ ÷

ឥតិបិសោ ... , ស្វាក្កាតោ ... , សុបដិបន្តោ ... , ពាហ្មំ ... , មហាកា...
ហើយសូត្រ ជយន្តោ ដល់បទកិណា ១៩ចប់។ រួចត្រវាត់រួចសូត្រ នមោ មេ
ឥតិបិ... អវិជ្ជា... អនេកជាត... អាកាសដ្ឋា... សំរេចតែប៉ុណ្ណោះឯង ។

ឥមស្មី រាជសីមាណ ខេត្តេ រសបញ្ញវិសត្តិយោជនសត្ត

សហស្សានិ $\left\{ \begin{array}{l} \text{ពុទ្ធិ} \\ \text{ធម្មិ} \\ \text{សង្ឃិ} \end{array} \right\}$ ជានបរិក្ខេ តេ រក្ខន្ធិ ។

(ចប់ព័ទ្ធសីមា)

ឯកសារទី២

ក្បួនពុទ្ធានិសេក

ក្បួននេះ អង្គការ FEMC បានទៅថតចម្លងចេញពីវគ្គ ខ្យល់ពោធិ៍អារ្យ
ភូមិខ្យល់ ឃុំអរិយឧត្តរ ស្រុកព្រៃវែង ខេត្តកណ្តាល ។

លេខកូត A . 09 . 15 . 01

អភិសេក

នេះនឹងស្រដី ឯច្បាប់អភិសេក អង្គព្រះពុទ្ធរូបនោះ អោយប្រដាប់ ភាពកំពូល ភាពនាគ ភាពបេណ ភាពតទូ ភាពសប្បោ ភាពបយូរី ភាពសារិកា នៅសេក លលក ចាប ទាំងឆ្នេងទាំងស្តាំ សឹងទាំងតូ ហើយលើក ជាដងបញ្ជារ ហើយ ធ្វើជាទឹកមានល្បួកទាំងទងទាំងផ្កាផ្លែផង សឹងដុះរំលេចដោយចន្លោះ អស់ទាំងភាពរៀបទៅមុខព្រះហើយ ធ្វើចាមរ , បែមន់ , អភិរម ហើយមាន ទាំងគាងឃ្លាយ កំពូលឆត្រតូត សឹងមានទងជ័យ លើកំពូលនោះហើយ អោយរៀប ៥ស្តាំ ៥ឆ្នេង នោះ សឹងអោយយកប្រុសកំលោះស្ថិតស្ថាន ស្លៀកសំពត់ក្រវាត់បង្កុត អោយកាន់ អស់ប្រដាប់ទាំងនោះឯង ៥ស្តាំ ៥ឆ្នេង សងខាងអាសន៍ព្រះនោះហើយ អោយប្រដាប់ស្លា ក្អម ៨ស្តាំ ៨ឆ្នេង ហើយ និមន្តព្រះគម្ពែងសង្ឃចំរើនព្រះទិព្វមន្ត បហាជ័យ អញ្ជើញអស់ទេវតាលុះចប់ នោះប្រគេនប្រាក់តំលឹង១អង្គ ហើយសំដែងរស់ភ្លេងសូតិ តូរ្យតន្ត្រី បាញ់កាំភ្លើង តំលឹងអុជអស់ទាំងភ្លឺរន្ទាមេ ជាសូរេចហោង។ នេះជាន់រួច។ ហើយឯក្រោយ វិញឡើង អោយប្រូតស្បូវក្លាំង បាន១កណ្តាប់ដៃ មករុំអោយល្អ ហើយ អោយយកស្លឹកពោធិ៍បាន៧ អកចងដុំស្បូវរុំនោះ ហើយយកពាន ១ មកតំកល់ អោយបញ្ជារស្បូវក្នុងពានហើយ យកដីខ្សាច់អោយសល្អ ដាក់ក្នុងពាននោះ ពូនអោយល្អ ខ្ជាប់ស្បូវនោះដូចព្រះចេតិយ ហាក់ដូចមានដើមព្រះពោធិ៍ ដុះលើកំពូល ហើយប្រដាប់បាត្រដី ១ ទាំងស្លោក នូវផ្លិត ១ នូវច្រត់ដែក ១ ឯទុកក្នុងបាត្រនោះ កាំបិតកោរ ១ទាំងស្រោម នៅថ្ងៃសំលៀង ១ នូវស្រោម

ដែកភ្លើង នូវដែកគ្រប់ប្រដាប់ នូវបំពង់ទៀន នូវបំពង់ដីស ដៃខ្មៅផង
 នូវបំពង់មូល ចេសផង ហើយប្រដាប់ ១សំរាប់ នេះទុកតំកល់លើអាសន៍ព្រះ
 ហើយយកបុរសម្នាក់ អោយស្លៀកពាក់ស ជួតស ធ្វើជាព្រះព្រហ្ម កាន់គ្រឿង
 បរិក្ខារមកថ្វាយព្រះ ហើយក្រាបសំពះពាង ហើយបុរសម្នាក់អោយស្លៀក
 សំពត់ស លត់អាយស្តាយឆៀង ធ្វើជាតាបសកាន់ពាត្រ១ ដាក់កញ្ចប់ប្រអូល
 សដូរ នូវសាគូ លួនទន្ទបចូលទៅដល់អាសន៍ព្រះ ហើយថ្វាយបង្គំក្រាបសំពះ
 ពាងហើយ យកបុរសអោយស្លៀកខៀវ ពាក់ខៀវ ជួតខៀវ កាន់សង្ខទន្ទបចូល
 មកដល់អាសន៍ព្រះហើយ ក្រាបថ្វាយបង្គំពាង ហើយផ្ទុំសង្ខ រះរតាំង បាញ់
 កាំភ្លើង ហើយនិមន្តព្រះឥម្លែងសង្ឃ អោយសូត្រពុទ្ធាភិសេក នៅ នមោ មេ
 នៅមហាជ័យ ពាហ៌ នូវព្រះធម៌យោធា នេះទើបស្លូតបង្ហាន់មតុបាយាស អោយ
 ប្រដាប់ក្រានសៀម ១ ឆ្នាំងខ្លះ ១ យកអំពៅមកធ្វើជាវែកកូរ បើពុំបានអំពៅ
 អោយយកឈើក្រអូបមកធ្វើជាវែក តែងកូរវែកស្មាន់ ១ ទុកតែងដួសផ្តិល ១ ល្អ
 ដួសហើយ ធ្វើកេវត្របហើយ មានផាសល្អគឺពានក្តី តោកក្តី ជាតំកល់អោយល្អក្តី
 រៀបតំកល់នៅមុខព្រះ ហើយបិតឈើពិដោរ ធ្វើជាអុសបាន ៧ ហើយយកអង្ករ
 ស្រូវតំនើបបុកបានពែង ១ . អង្ករស្រូវខ្សាយបុកបានពែង ១ . សាគូពែង ១ .
 សណ្តែកធំបានពែង ១ . សណ្តែកបាយពែង ១ . សណ្តែករាជមាសបានពែង ១ .
 ល្លៅបានពែង ១ . រង្សបានពែង ១ . ទឹកឃ្មុំបានពែង ១ . ទឹកខ្សឹបានពែង ១ .
 ខ្លឹដូងបានពែង ១ . ទឹកដូងបានពែង ១ . ទឹកគ្រឿងពិដោរបានពែង ១ . ផ្តល់
 ទុកនឹងពាន ហើយយកបុរស ១ ស្លៀកខៀវ ពាក់ខៀវ ជួតខៀវ ធ្វើជាព្រះឥន្ទ
 កាន់សង្ខលុតជង្គង់ឈមពិទិសបស្ចឹម មកឯក្រានហើយ យកបុរស ១ ស្លៀកស
 ពាក់ស ជួតស ធ្វើជាព្រះព្រហ្ម កាន់ស្លេតច្នៃត្រ លុតជង្គង់ឈមពិទិសបូពិ បាំងទៅ

ក្រានហើយ យកបុរស ៤នាក់ ស្លៀកឈ្លីង ពាក់ឈ្លីង ជូតឈ្លីង អោយដាវ
 ហូតចេញហើយ ប្រែមុខទៅក្រៅទាំង ៤នាក់ អោយខ្មងមកក្រានហើយ
 ទើបយកស្រី ៣នាក់ អោយស្លៀកស ដណ្តប់ស្បែក នាង ១ អោយយកអុស
 ទៅដុតភ្លើងក្រាននោះ . នាង ១ អោយយកឆ្នាំងខ្លះលើកឡើងតំកល់លើក្រាន .
 នាង ១ អោយយកអស់គ្រឿងប្រដាប់នឹងស្លូតង្វាន់មធ្យមស ទ្រស្នូយឡើង
 ទើបអោយបុរសដែលធ្វើជាព្រះឥន្ទនោះ យកអស់គ្រឿងប្រដាប់នោះច្រកក្នុងខ្លះ
 រួចហើយ ព្រះឥន្ទផ្តួសង្ក រះរតាំង តំលើងអស់ត្បូរត្រី បាញ់កាំភ្លើងម្តង លុះឆ្អិន
 ស្រេចហើយ អោយនាង ១ យកវែកដូសដាក់ក្នុងផ្តិលមកតំកល់ក្នុងថាសហើយ
 ប្រដាប់គ្រឿងទឹក ហើយប្រដាប់គ្រឿងស្នា មកតំកល់ទុកចាំព្រះធម៌ម្តង សូត្រធម៌
 គឺយ៉ោគ លុះដល់អភិសេក ទើបព្រះអាចារ្យរាជណាចេដឹងព្រះធម៌ នូវព្រះភាថា
 អញ្ជើញព្រះ ដាក់អោយស្លៀកស ស្តាយឆ្កៀងស ធ្វើតាបសយកទៀនចូប
 ចូលមកថ្វាយព្រះ ហើយសូត្រព្រះធម៌អញ្ជើញ ដាក់មករៀបដល់គ្រឿងពិដោរ
 ស្រង់នៅទឹកអប់គ្រប់អស់ដើមការ អស់ជាស្តេចហើយ ទើបព្រះតាបសសូត្រ
 ព្រះភាថាអភិសេក ហើយសូត្រអញ្ជើញព្រះឡើងគង់លើអាសន៍ ទើបព្រះឥន្ទ
 ផ្តួសង្ក រះរតាំង តំលើងត្បូរត្រី បាញ់កាំភ្លើងម្តង លុះចប់ព្រះធម៌គឺយ៉ោគ ។ ដល់
 ព្រះធម៌ផ្កាញ់មារ ហើយរៀបនាងទាំង ៤នាក់ ស្លៀកស ដណ្តប់ស នាង ១ ទូល
 ទឹកដើរបុខនោះ ធ្វើជានាងពៃសាខា . នាង ១ ទូលឆ្មាន់ដើរបន្ទាប់ ធ្វើជានាង
 សុជាតា . នាង ១ ទូលគ្រឿងស្នា ធ្វើជានាងឧមាទ័យ . នាង ១ អោបថ្នាតស្នា
 អោយនាងទាំង ៣ ទៅព្រះឥន្ទ ព្រះព្រហ្ម ចតុលោកបាលទាំង ៤ សឹង ១ ម៉ាត់
 ក្រុមនោះ ធ្វើជានាងបុណ្ណទាសី ។

លុះព្រះធម៌ផ្កាព្យាមារដល់ថ្វាយចង្កាន់ហើយ អោយរៀបហែចង្កាន់ចូលទៅ
 ថ្វាយព្រះនោះ អោយព្រះឥន្ទកាន់សង្ឃដើរមុន ព្រះព្រហ្មកាន់អត្របាំងចង្កាន់ដើរ
 ឯក្រោយ អោយព្រះចតុលោកបាល ដើរឆ្វេង ២នាក់ ស្តាំ ២នាក់ សឹងកាន់ដាវ
 ហែចូលទៅថ្វាយចង្កាន់មតុបាយស ទើបអោយព្រះឥន្ទទទួលចង្កាន់ពីអស់ទាំង
 នាង ទៅតំកល់នៅមុខព្រះថ្វាយព្រះ ថ្វាយបង្គំ ៣ ដងគ្រប់គ្នាអង្គុយចាំ ចប់ព្រះ
 ធម៌ផ្កាព្យាមារហើយ អោយបុរស ៣ នាក់ ឯណាអ្នកនោះអោយស្លៀកឈ្លើង
 ពាក់ឈ្លើង ជួតឈ្លើង ១កាន់ខែលដាក់ ១ កាន់ដំបងធ្វើជាព្រះពិស្តុការ ឯបុរស
 ១ ស្លៀកខ្មៅ ក្រវាត់វន់លោន ពាក់ខ្មៅ ជួតខ្មៅ ធ្វើជាអលជ្ជិមារ ឥតគ្រឿងកាន់
 ហើយរៀបផ្លែឈើស្តុក ២ ស្រាដប ២ ទៀន ២ យកទៅដាក់ឯទិសបូពិ ហើយ
 បុរសទាំង ៣ ទៅអុជទៀនសែនរំលឹកព្រះបារមីនាងគង្គិម្រះធរណីរូចហើយ
 បុរស ១ ធ្វើជាមកលូចស្តុកនោះ ឯបុរស ២ ធ្វើជាដើរចេញការស្តុក លុះចប់ព្រះ
 ធម៌ផ្កាព្យាមារហើយ ព្រះឥន្ទផ្ទុំសង្ឃ រះរពាំង បាញ់កាំភ្លើង តាំងជើតស្តុរចំប្រគំកង
 ហើយបុរសទាំង ២ ធ្វើជាចាប់បុរសចងដៃ អោយកាន់ផ្កា ស្បូវភ្លាំងក៏បាន ផ្កា
 ល្អក៏បាន នាំចូលមកថ្វាយបង្គំព្រះ ៣ដង អោយថាសូមចាញ់សូមចុះព្រះអង្គ
 ហើយ ។ និមន្តព្រះតម្កែងសង្ឃអោយពរ ហើយយកបាន ១ ប្រគេនទៅអ្នក
 សុត្រផ្កាព្យាមារជាសូរេចហោង ។

ហើយអោយរៀបឆ្នុង ផ្លែឈើ ទៀនដីថ្វាយព្រះ ដបស្រាច្រត់ ២ អំបោះ
 ចាប់ក្អកពាក់ស ពាក់កដបជុំវិញ ហៅអំបោះទាំងអាណាខែត្រ ទៀន ៤
 ហើយយកចាស់ឯណាចេះដឹង អោយអង្គុយពីទិសបូពិ ហើយយកអង្ករផ្អិត ១
 ទៀន ១ ប្រាក់បាទ ១ ជាខាន់ខៅ ហើយយកពពិតបាន ២ ទៀន ២ នី ១ ទឹក ១

អុជទៀនហើយបិទនៅពពិល ហើយត្រវាសបាន ៧ រកញ្ជ័រចេញ និមន្ត
គម្លែងសង្ស អោយពហូ ទេវា ហើយបង្វិលទៅទក្ខិណាពតិ ។

លុះចប់ពហូ ទេវាហើយ អោយពពិលត្រវាស ១៩ ចូលហើយ យកម្សៅ
ដាក់នឹងផ្លិលក្តល់នឹងតោក នៅពពិលទាំងភ្លើងទៀន អុជផ្តាច់អំបោះទាំងអស់
ហើយអោយអស់គម្លែងសង្សផងរមាស់ម្សៅ ជាពេជ្រតាញាណសាក្សិមេត្រី
អោយ បូជាខុត្តបម្ព័លសុខ សួស្តីនោះហោង ។ នេះទើបហៅឆ្លងបរិបូរហោង
សឹងបាន ផលនោះស្មោះដូចបំនងប្រាថ្នាហោង ។ បើអ្នកឯណាធ្វើមិនត្រូវដូចនោះ
សឹងបាន ផលកុសលនោះ ឧបមាដិដូចទឹកភ្លៀង អោយតែដើមឆ្នាំ ដល់ចុង
កណ្តាលឆ្នាំ ទៅដល់ចុងឆ្នាំ ពុំសូវអោយពេញឡើយ នេះឧបមាដិដូចអ្នកផង
សាងកូសលនោះហោង បើធ្វើត្រូវដូចច្បាប់បង្គាប់នេះហើយ កុំគិតខ្លិលឡើយ
អធ្យាស្រ័យថាប្រ ចៅគ្មាននឹងពិតធ្វើពុំទាន់ឆាន់ តែងគិតអោយត្រូវ អោយ
បានដូចព្រះច្បាប់បង្គាប់នេះហើយ អ្នកនោះនឹងបានកុសលផលនោះពេញបបូរ
ឧបមាដិដូចទឹក ភ្លៀងបង្កុររពិដើមឆ្នាំ លុះដល់ចុងឆ្នាំបក់សឹងតែស្គាល់ហោង ។

នេះវាធម្មតិសេកព្រះ បើនឹងរៀបអភិសេក អោយរៀបតាមក្បួន
នេះហោង ។

ដល់រៀបនឹងបើកព្រះនេត្រព្រះសាងថ្មីនោះ ស្នាធម៌ ៥ មានផ្កាភ្លឺ ទៀនចូប
ផ្លែឈើ ៤ ប្រាក់ ៥តំលើង សំពត់សររាវ ១ ហើយមានកន្សៃ ១ ក្រាស ១ កាំបិត
ស្នាកោរ ១ រៀបតំកល់ព្រះពុទ្ធតើសំពត់ស ស្រេចហើយ អុជទៀនចូបស្នាធម៌
ទាំង ៤ ហើយពាក់ឆ្កៀងស អោយតាំង នមោ តស្ស ពាចប់ អោយសូត្រ
ព្រះបាលីបើកព្រះនេត្រ ឯមូល ២ ដោតនូវស្លឹកម្លូ សូត្របាលី ៥ចប់ អោយយក
មូលនោះឯង ក៏សព្វនេត្រកាមា ព្រះសូរង ព្រះឱស្ឋ គ្រប់ពូតាមសេចក្តីប្រាថ្នា

ឯបាលីអោយសូត្រថា ពុទ្ធិ ពុទ្ធិរមំ វិចិត្រា និព្វចក្កំ វិបំសុតិ ហោមិ ៥
 មានបើកព្រះនេត្រព្រះអោយសូត្រ ៥ចប់ បើកព្រះនេត្រហើយ អោយយកកន្លែ
 កាំបិតស្នាគោរ ទៅកាត់ព្រះកេសាហើយ សូត្រព្រះបាលី ដាក់ព្រះកេសបូជា
 កេសាមូលកេសា កេសំមូលកេសំ សឈពុទ្ធិ ឯហិ ខេសិកោ ៥
 នោះសូត្រ ៣ចប់ យកកាំបិតកោត្រវាសបញ្ជូរចេញស្រេចហោង ។ អោយ
 ស្នាទោសតាមពាក្យសំដីស្រេចហើយ អោយវន្តាយកិរិយា ឧកាស អហំ
 កន្លែ អារាធនានិមន្តអារសនេ អហំ តំតិ តថាគកោ ៥ សូត្រ ៣ចប់
 និមន្តព្រះឡើងលើអាសន៍ ។ បញ្ញាគិរិសហពុទ្ធលោ សមណ ន វិនិមុនតិ
 តំ ហេតុការំ ករោន្តិ ៥ សូត្រ ៣ចប់និមន្តព្រះចុះអំពីអាសន៍ ។ ឧកាស
 បព្វជ្ជំ ចេត្តិយា ពុទ្ធិនាពុទ្ធិកតំ ចេត្តិយា លោកានំ ពោធិនំ
 យកន្តស្ស ន វិចតិ ហិមារស្ស ហាហិតកច្ចន្ត សម្មាហិតំ
 គហិត្វា សម្មាហិតច្ចន្ត ពុទ្ធិបព្វ អត្តានព្វ បតិមន្តបំ បតិទ្ធិតា ៥
 នេះបំបួសព្រះអភិសេកជាសូរេច ។ ឥមស្មី វាជសីមាលោ ខេត្តេ សមន្តា

សត្តិយា ជនសត្តសហស្សាន $\left\{ \begin{array}{l} ពុទ្ធិ \\ ធម្មំ \\ សង្ឃំ \end{array} \right\}$ ជាលប្បវិធិកុន្ត សុវកុន្ត ៥

នេះពាក្យសីមា ។ សហឡុរមិបវាជា វិនសព្វតោ អាកាសរសាសី
 បរមរសក្ខិរណ ខេត្តកា រក្ខន្ត មេ ៥ នេះបាលីព័ទ្ធសីមា ។ អភិសេក
 វានេវរនេត្វា ខេត្ត ខេត្វា ចក្ខុវិញ្ញាណំ ៥ សូត្រ៣ចប់រួចបើកព្រះនេត្រ
 ព្រះ ។ ក្រចេតិកា មហាព្រហ្មអន្តលីខិតិពិស្សនេ កិព្វិ ប្រសិទ្ធិ មេ

ស្វាហរ ។ សូត្រ ពាចប់កាន់ម្ពូណកីសព្រះនេត្រព្រះ ។ កស្ស ទេន
នាទេន បិសិក្ខា សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ភិរិបតោ សន្និម្ពណ្ណ សព្វជីក្ខា
កត្វា សឡ្ហស្ស សបព្វំ សិនបច្ចុការសេកសកស្ស វតនកយេ
អនុការចេន អសេសិក្ខា អតិមេក្ខា សម្មារសោជីម សូត្រ ពាចប់រួចកាន់
ប្រាក់ក្រវាសព្រះនេត្រ ។ បក្សបកំ កម្ពុលំ ថតិសិក្ខា ទ្វេ ហក្ខា
នាវិបសិអឃ្មុចហេ ឥតិបិសោ ន ស្វាខ្យាតោម សូត្រ ពាចប់លត់
បកផ្សេងសូត្រ កេសេម្ពលកេសាបិកថា ខម័នក្កាវនានទេននតេនកម
ខាត់ព្រះនេត្រព្រះ ។ កេសម្ពលកេសា សព្វពុទ្ធជិ ទេសិកា
កមនកាយ និព្វានំ នព្វ វិទ្ធិនកន្តិ ម នេះដាក់ព្រះកេសាព្រះ ពាចប់ ។
តិទេក សំហេសកនា តេបព្វាតិសនោ ម ពាចប់អោយច្រូចទឹក ។
ឥមស្មី វាជិសីមាណា ខេត្ត សមន្តា សតិយា ជនសក្កសហស្សាន
ពុទ្ធិ ជាសមរក្ខន្តិ សុរក្ខន្តិ និធម្មំ ជាមរក្ខន្តិក្ខន្តិ សុរក្ខន្តិ
បិសិយំជានបខិបិក្ខន្តិ សុរក្ខន្តិ ម នេះពាក់សីមាចាប់អំពោះសីមា ។
ឥមស្មី វាជិសីមាណា អក្ខរសន្តា លេខយន្តសព្វតន្តិៗ អរហិៗ ម
ចងរំពោះសីមានឹងបង្ហោ ។ ពាចប់ ។

បូពិ	ភ្នំសាន ទិសេពជ្រ ១ ពន្លំ ។ នេះឈរជើងសីមា ពាន់អំបោះនិងសីមា បង្ហោល ៣ចប់	បូពិ	ភូមិនិសេទេវតា ឥរក្នុង អាកាសនិសេទេវតា ឥរក្នុង និសេទេវតា ឥរក្នុង ។ នេះទ្រូតជើង ស្នេហ៍ ។ ឥតិ ធរណ្ណា ឥតិ ត្រូវហាំ ឥតិ នារា ដុកោលិហិ ១ ព្រះគម្ពីងព្រះធរណី យរសពុទ្ធា ឯហិ ១ ពុទ្ធុ ធម្មំ សង្ឃំ និកាយ	តលឥសានសិ- តភូប អាកាស ៣ចប់
អាគ្នេយ៍		អាគ្នេយ៍		
ទក្សិណ		ទក្សិណ		
និរតិ		និរតិ		
បស្ចឹម		បស្ចឹម		
ពាយព្យ		ពាយព្យ		
ឧត្តរ		ឧត្តរ		
ភ្នំសាន	ភ្នំសាន			

អបារាហ៍ សព្វពុទ្ធជាធិបតី អនោ ឧទកានិសិទ្ធិតេ ជាធិបតី វាយេ សិទ្ធិតេ ជាធិបតី ហុំតវិសិទ្ធិតេ ជា សបទាញំ ភវន្តុ តេ សព្វសត្រូវ វិនាសន្តិ ២ នេះសូត្រដើរកនាងគម្ពីងព្រះធរណី ៣ចប់ ។ ភសារេសិសតោយ ជា គន្ធាសោកិវាជតន្តិ ហារសីមាណ មតិថាស្តិ អសុតោន្តា ជលាយីសុ ពុទ្ធានុភារេន ហរសេនាបរាជីតា និសោ ទិសិវិដិ សេត្វា អសេសតោ ២ នេះគាថាផ្កាញំមារ ៣ចប់ ។

នេះស្រដឹងច្បាប់នឹងដាក់ដើមធម៌ទេសនា គឺសឹងដ៏មានកំនត់ដោយនៅ ឧត្តមផ្សំសទ្ធានេះឯងហោង ៦ព្រះធម្មតោរព . ព្រះមហាល័យ . ព្រះមាតុគុណ ដើមធម៌បាទ ២ បូជាតំលឹង ៥ ព្រះតេមិយ . ព្រះជនក . ព្រះសុវណ្ណសាម . ព្រះនេមិរាជ ដើមធម៌បាទ ៣ បូជាតំលឹង ៧ បាទ ១ . ព្រះមហោសថី ដើមធម៌ បាទ ១០ បូជាតំលឹង ១ តំលឹង២ បាទ ១២ . ភូរិទត្ត ដើមធម៌តំលឹង ១ បូជាតំលឹង ៩ . ព្រះចន្ទកុមារ . ព្រះនារទ ដើមធម៌បាទ ៣ បូជាតំលឹង ៧ បាទ ១

ព្រះពិធុរ ដើមធម៌តំលឹង ១ បូជាតំលឹង ៩ . ព្រះវេស្សន្តរ ដើមធម៌ បាទ ៦
 បូជាតំលឹង ១៣ បាទ ២ . ព្រះបឋមសក្កោត ឆ្លូវព្រះអភិសេក ដើមធម៌តំលឹង១
 បូជាតំលឹង ៩ . ព្រះធម្មចក្រ ឆ្លូវនាងយសសន្ធរាសីព្វាន . ឆ្លូវព្រះនិព្វាន .
 ព្រះមាតាន់ . ព្រះទេសវង្ស . ព្រះអនាគតវង្ស . ដើមធម៌បាទ ៣ បូជាតំលឹង ៧
 បាទ ១ អស់អាទិសង្ស ឆ្លូវចំលងបុណ្យ ដើមបាទ ២ បូជាតំលឹង ៤ បាទ ២ ។
 នេះប្រដាប់នឹងរៀបបូជាព្រះធម្មទេសនា ទាំងអស់គ្រប់ជាតិ បើនឹងរៀបបូជា
 អោយរៀបតាមក្បួនបង្គាប់នេះហោង ។

ពុទ្ធិ }
 ធម្ម័ } ច និរោធន្តិ អរហំ និព្វានំ នុរតិកមោ ២
 សង្ឃ័ }

នេះប្រទក្សិណបុណ្យ ។

អភិយនានំ សរិ ហោតុ និព្វចក្ខុបញ្ញា ឧភាស អរហំ គន្លេ
 សព្វសច្ចុយេ ពហុលភំ បន្ទុលំ ករោមិ ២ នេះបាលីនិមន្ត ។
 ចក្កុនិព្វានំ បរមសុខំ ២ នេះបាលីសូត្រឡើងពពិតក្រវ៉ាសឡៀន ។

ឯកសារទី ៣

ក្បួនពុទ្ធាភិសេក

ក្បួននេះ អង្គការ FEMC បានថតចម្លងចេញ ក្បួនពុទ្ធាភិសេក វត្តពោធិរតនារាម ឃុំត្រពាំងគរ ស្រុកជើងព្រៃ ខែត្រកំពង់ចាម ។

ដោយមានភាពវែងអន្លាយ ក្បួនទី ៣នេះ ខ្ញុំមិនបានចម្លងយក " ធម៌ ពុទ្ធាភិសេក , ធម៌យ៉ោក , ធម៌ផ្កាព្យូមារ " មកដាក់ក្នុងសៀវភៅនេះទេ ។ ខ្ញុំ គ្រាន់តែបានចម្លងយក ពីរបៀបធ្វើពុទ្ធាភិសេក ពីបុរាណមកបញ្ជាក់ប៉ុន្មាននោះ ឯង ។

មនោបុព្វង្គមា មានចិត្តនោះប្រសើរជាដើម ជាប្រធាន។ មនោសេដ្ឋា មានចិត្តផ្លាសទ្ធាជាមង្គលប្រសើរនោះ។ មនោមយា មានចិត្តនោះជ្រះថ្លាហើយ មានពិព្វាយាមនោះច្រើន។ បពិត្រវិលោកដ៏ចម្រើនអើយ ត្បិតលោកអាចារ្យនឹង ចាំចែងសំដែង ទំនងដើមពាលី ប្រែជាកិរិយាសេចក្តី តាមព្រះពុទ្ធឱស្ឋទ្រង់ត្រាស់ ថ្លែងសំដែងថា ព្រះធម៌វិសេសទេសនា មកទុកក្នុងគម្ពីរព្រះធម្មសម្តោធជា ពិស្តារស្រាប់ហើយ ។

នេះនឹងនិទានជាសង្ខេបទេ នោះថាបើនរណាម្នាក់ប្រសូត្រឺងណាមួយ ប្រកបដោយមនោធម៌នា ទាំងលក្ខណៈជ្រះថ្លាបរិសុទ្ធជាអស្ចារិក នឹកប្រនី រូបអង្គអាត្មាទីទៃៗ ហើយមកមានចិត្តកាត់តំលាសទ្ធា ប្រថ្នាមគ្គផល កុសល ខ្ពស់ខ្លាយចាយទ្រព្យផ្គូផ្គាប់រណ្តាប់ចាត់ចែង ចេញល្អល ទៅជួលជាងមកស្នាក់ អង្គព្រះពុទ្ធរូប ស្តាប់ស្តង់ព្រះសាសនា ជាកុសលទៅអនាគតកាលនោះ ទោះធ្វើនឹងបាយកំលោច ជាខ្មុក នឹងម្រក្សណ៍ក្តី ទោះធ្វើនឹងមាស នឹងប្រាក់ក្តី ទោះធ្វើនឹងទង់ហ្វាត្តី ទង់តាមទង់ដែងក្តី ធ្វើនឹង សិរិទ្ធិ . ស្ពាន់ . សំនក្តី ធ្វើនឹងឃើញខ្លឹម នឹងឥដ្ឋ នឹងថ្មក្តី សិលាក្តី ទោះតូចក្តី ធំក្តី ។

លុះជាងនោះ ស្នាងរចនារួចជាស្រេចហើយ ទើបអោយអ្នកដើមការ រៀបរកគ្រឿងប្រដាប់ នឹងធ្វើបុណ្យឆ្លងមគ្គផល ទោះនឹងទេសនា អោយចប់ ទេសនីក្តី នោះរណ្តាប់សង់សាលា សង់រោងក្តី ទោះធ្វើបុណ្យ ធ្វើលើគោកក្តី លើ ទឹកក្តី។ កាលណា នឹងសង់សាលារោងរួចហើយ អោយរកប្រដាប់ធ្វើរាជវិធីជុំ វិញនោះហើយ វាស់អំពីសាលា រោង ចេញទៅអោយបាន ៨មាត្រ ហើយអោយ បោះច្បោះ ចងរាជវិធីជុំវិញ ហើយទុកមាត់ទ្វារទាំង ៤ ទិសបូព៌ . ទក្សិណ . ឧត្តរ

បស្ចឹម ហើយអោយធ្វើអត្រូវត ដាក់ចារ តាមជួររាជវ័តិជុំហើយ
អោយធ្វើរានទេពា ដាក់គ្រប់ទិសទាំង ៨ ហើយអោយវាស់ពីរាជវ័តិនោះ ទៅ
ទិសបូព៌ ៩ហត្ថ ហើយអោយធ្វើរានទសបារមីធំ ចំទិសបូព៌ អោយធ្វើរានធំ ១
ដាក់ខាងឯជើង ទន្ទឹមនឹងរានទសបារមី នោះជារានយមរាជ ចំងាយហត្ថ ១
ចំអាម១អំពីគ្នា អោយធ្វើមានដំបូលទាំងអស់ រានធំទាំង ២នោះ មានថ្នាក់បី
ហើយអោយមានរាជវ័តិជុំរានធំនោះ អោយបាន ៣ហត្ថជុំវិញ។ ឯរានទិស ៨
នោះ អោយថ្នាក់ ២ ហើយធ្វើដំបូលទាំងអស់ដូចគ្នា ហើយទើបរកប្រដាប់កាត់
ទង់ជាក់គ្រប់ទិសទាំង ៨ អោយមានគោមបង្កូតខ្សែចងបន្តឹងរួចហើយ ទើប
អោយរកប្រដាប់ធ្វើអកូសនៈ តំកល់ព្រះពុទ្ធរូបរួចហើយ ទើបអោយរាំងរាំងនន
បាំងនៅឯក្រែតម្នាសនៈព្រះនោះ ខាងឯលើ អោយចងពិភានបាំងជាលំអ ហើយ
ទើបអោយរៀបក្រាល នូវកំរាលឧត្តមថ្មីឡើងល្អប្រសើរ ហើយទើបអោយអ្នក
ដើមការរករណ្តាប់ស្នាម្លូ ទៀនចូបទៅរកអ្នកឯណាមួយ មានតិះប្រាជ្ញាច្រើន
ហើយដឹងចេះចាយចែកវិលែកទានស្មើគ្នាល្អ អោយល្មមសមគួរតាមកំលាំងច្រើន
តិច ហើយមានពិព្យាយាម បានរក្សា សីល ៥ ចាំសីល ៨ បរិសុទ្ធហើយ អោយ
អញ្ជើញយកមកជាចៅបង្គាប់ អោយរៀបប្រដាប់សំពត់ស សំលៀកបំពាក់
វត្ថុពន្ធស្នាយឆៀង ១ សំរាប់សឹងបរិសុទ្ធហើយ អោយប្រដាប់គ្រឿងស្នា
គ្រឿងដំនេក គ្រឿងទឹក គ្រឿងបាយ សព្វគ្រប់ហើយ ទើបលើកប្រគល់ជូនទៅ
ឧបបាតិកជារាជារ្យស្រេចហើយ ទើបលោកអ្នកដើមការ អោយអាចារ្យមើល
រកបូក្សពារពេលថ្ងៃឯណាមានជោគស្រីសួរស្និល្អ នឹងចូលរោង ជាដើមបុណ្យ
នោះ អោយអ្នកដើមការ រកគ្នាទៅនិមន្តព្រះពុទ្ធរូបចាស់បាន ១ អង្គ មកគង់ជា
កសិណ អោយទាន់ពារពេលល្អក្នុងថ្ងៃនោះ ហើយទើបយកគម្ពីរគ្រប់ទសជាតក់

មកជាមួយនឹងព្រះពុទ្ធរូបនោះហើយ អោយអាចារ្យបង្គាប់អ្នកដើមការ អោយ
ធ្វើបាយសី ៥ថ្នាក់ ១គូ មកដាក់ឆ្នេង ស្តាំ នៅអាសនៈព្រះហើយ អោយ
រៀបគ្រឿងបូជា ១ សំរាប់ដាក់ទៀនធូប លាជ ផ្កាភ្ញី អោយសព្វគ្រប់ហើយ
អោយលើកមកតំកល់ថ្វាយព្រះហើយ ទើបនិមន្តព្រះថ្វីមកដាក់តំកល់អំពីមុខព្រះ
ពុទ្ធរូបចាស់ ហើយទើបអោយអាចារ្យ យកអំបោះ ៣ សរសៃ មកចាប់បញ្ចូលគ្នា
ធ្វើអំបោះសីមាទាក់កព្រះពុទ្ធរូបចាស់មកព្រះពុទ្ធរូបថ្មី អោយគិតរកកន្លែង
ជំនុំសង្ឃ គង់សំដែងព្រះទិព្វមន្តនោះហើយ អោយអាចារ្យយកភាជនី ១ ផ្តល់
ត្រៃ យកមកតំកល់ខាងស្តាំព្រះថ្វីនោះហើយ យកបាត្រមកដាក់ខាងឆ្នេងព្រះថ្វី
ហើយ យកដួតនៅយាមខាងស្តាំ អោយច្រតចងស្បូវភ្នាំងនឹងស្លឹកពោធិ៍ មកចង
ជាមួយគ្នា បញ្ឈរខាងឆ្នេងនៅអាសនៈ ក្នុងសាលានោះហើយ ទើបអោយអ្នក
ដើមការ រៀបប្រដាប់ក្រុងពាលី ប្តឹងប្រាប់ព្រះស្រុកនោះ អំពីថ្ងៃស្សែលល្ងាច
ទើបនឹងអស្តង្គត ហើយអោយរៀបប្រដាប់ ទឹកអប់ ១គូ . ស្លាធមិ ១គូ .
ដាក់គ្រប់រានទាំង ៨ទិស ហើយអោយធ្វើកន្លោង ៨ ដាក់ស្នាទិព្វពីរម៉ាត់ បារី ២
ដាក់កន្លោងគ្រប់រានទាំង ៨ ទិស ធ្វើកន្លោង ៨ ទៀត ដាក់លាជ ផ្កាគ្រប់រាន
ទាំង ៨ នោះហោង ។

លុះព្រឹកឡើងទៀតនោះ អោយធ្វើកន្លោង ៨ ដាក់ចំនី បង្ហែម
គ្រប់រានទាំង ៨ ទិសនោះតែសព្វថ្ងៃ ដឹងលក្ខណៈជ្រៅបរិសុទ្ធស្រព្វសើរ បាន ១
ព្រះអង្គ គង់ខាងលើ ជាអធិបតីធំ ហើយជំនុំព្រះគម្ពីរសង្ឃ ប៉ុន្មាន ១ អង្គក្តី
មកគង់ជាជួរ អណ្តាប់រៀបរៀបប្រសើរហើយ ទើបអោយលើកអស់
សំរាប់ទឹក ស្នា គន្ធាសព្វប្រភេទគ្រប់អង្គហើយ ទើបអោយអ្នកដើមការប៉ុន្មាន
អ្នកក្តី ជូនអស់គ្រឿងបរិក្ខារ សំពត់វត្ថុព័ន្ធ នៅរបស់ល្អ អាក្រក់ តិចច្រើនក្តី

យកមកតំកល់កណ្តាលសាលានោះសព្វគ្រប់ហើយ ទើបអោយអ្នកដើមការប្រុស
ស្រីធំតូច ប៉ុន្មាននោះមកសុំហើយ ទើបអញ្ជើញអាចារ្យជាចៅបង្គាប់ មកអង្គុយ
លើកំរាលសមគួរហើយ ទើបអោយអ្នកដើមការ ធំតូចប៉ុន្មានៗ លើកអស់គ្រឿង
បរិក្ខារ ច្រើនតិច ល្អ អាក្រក់ វត្ថុអ្វីៗ ទាំងអស់នោះ ជូនទៅលោកអាចារ្យ ជា
កសិណ អោយលោកចាត់ចែងបែងចែកចាយបូជា ធម្មទេសនា ក្នុងការកុសល
បុណ្យនោះ អោយគ្រប់បានជាបច្ច័យនៃទាន ជាស្ថានទៅព្រះអនាគត ដូចសេចក្តី
យើងប្រាថ្នា ទើបអាចារ្យនោះ ទទួលយកអស់សំពត់វត្ថុ នោះមកទុកក្នុងកន្លែង
សមគួរ ទើបអាចារ្យនោះនាំអស់អ្នកដើមការ តូចធំ ស្រីប្រុស របស់ទ្រព្យ
ប៉ុន្មាន ៗ ចូលទៅប្រណិបតន៍ លោកមហាថេរជាធំថា បពិត្រព្រះមហាថេរដ៏
ចំរើនអើយ យើងខ្ញុំជាអ្នកដើមការទាំងអំបាលនេះ សូមអរោធនា និមន្ត
ព្រះករុណាជាអម្ចាស់ មកគង់នៅជាអធិបតី ពេជ្រព្យាណធ្វើជាធំ បំរើអស់យើង
ខ្ញុំ ក្នុងទីស្នាក់ការកុសលនេះ សូមអោយអម្ចាស់ជួយទំនុកបំរុង តំរង់អស់យើងខ្ញុំ
បានត្រង់តាមគន្លងព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់ ទៅព្រះអនាគត ឡើងទាត់ប្រាកដដូច
សេចក្តីប្រាថ្នាអស់យើងខ្ញុំ សូមពិតអម្ចាស់ជាប្រធានសាក្សី អោយអស់យើងខ្ញុំ
ជាអំបាលនេះ ទើបមហាថេរទទួលថា សាធុ រួចហើយ ទើបអោយដំបូន្មានថា
បពិត្រអស់អ្នកដើមការដ៏មានសទ្ធាចំរើនអើយ វិគន្លងធម៌ព្រះនោះគឺ សេចក្តីនោះ
អោយសង្រួមចិត្ត អោយទាននោះ ១ , ខន្តីនោះ កាន់ចិត្តអំនត់នោះ ១ , មេត្តា
នោះ ១ អោយកាន់ចិត្តកតញ្ចកតវេទី ជ្រះថ្លាល្អបរិសុទ្ធ អោយមានមេត្រីអាទិត
អាសូរល្អត្រាប្រនិរូបឯង រូបគេហើយ អោយអ្នកទទួលរក្សាសីល ៥ អោយខ្ជាប់
ក្នុងទីដែលអ្នកកំពុងស្នាក់នោះ ទើបហៅស្គាល់ម្តាយបរលោក អាពូកបរលោក
នោះ គឺទានជាម្តាយ សីលជាឪពុកនេះឯង តែងនឹងនាំរូបអង្គអាត្មាទីទៃ ៗ ទៅ

តាមផ្លូវ ស្ម័គ្រ និព្វាន ដ៏ជាស្ថានបរមសុខប្រសើរឡើងប្រាកដហោង ។

ទើបអាចារ្យនូវអ្នកអស់អ្នកដើមការប៉ុន្មាន ១ ទទួលថា សាធុ រួចហើយ ទើបថយមកអង្គុយដោយទៅទិសមគួរហើយ ទើបអោយអុជប្រទីបឈ្លាសា ក្នុង សាលានោះ ឯក្រៅសាលានោះ អោយបង្អួត គោម ទង់ នូវកណ្តឹង លើកឡើង អោយគ្រប់ទិស ហើយអោយបង្អួតគោមគ្រប់ទិស ហើយអោយអុជឡើង ចូប គ្រប់រានតូចធំឡើង ហើយទើបអោយអាចារ្យជាធំ ចេញទៅអាវាធនា នៅរានធំ នោះប្តឹងទេវតាគ្រប់ទិសរួចហើយ ទើបវិលចូលមកអង្គុយនៅកណ្តាលសាលា ទើបអុជឡើង ចូបឡើង ហើយអោយក្រាបថ្វាយបង្គំ នមស្យការស្នាមទោស ធ្វើកំហុស ធ្វើបាប កម្មព្យៀរវេរា អំពីថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ណាភ្លឺ នៅក្នុងជាតិនេះ ព្រេងជាតិនាយមកភ្លឺ នោះខ្ញុំដើមការទាំងអស់អំបាលនេះ សូមស្នាមទោសនោះ មាននៅកាយកម្ម វិចិត្រកម្មនោះ ខ្ញុំសូមលា កុំអោយចងព្យៀរវេរាកម្ម ទៅជាតិ ក្រោយវិញឡើយ ព្រះអរហ្មាស់អើយ គង់ជាប្រធានសាក្យិជំរះបាប អោយអស់ យើងខ្ញុំនោះហោង ។

លុះធ្វើស្នាមទោសរួចហើយ ទើបនមស្យការថ្វាយបង្គំព្រះទៅហោង រួច ហើយទើបអាចារ្យក្រាបថ្វាយបង្គំ សូមអាវាធនា សូមស្នាមទោសិល តាមលក្ខណៈ រួចទើបអាវាធនានិមន្តព្រះមហាថេរ នៅជំនុំសង្ឃសូត្រព្រះទិព្វមន្ត ព្រះមហា សម័យ អញ្ជើញទេវតាមកជាសាក្យិ ហើយអោយអុជ ឡើង ចូប ស្នាមមិ ទឹកអប់ ទឹកសម្បូរឡើង ។លុះសូត្រព្រះទិព្វមន្តចប់ហើយ ទើបអោយគោរគង ទូងភើរ លេងភ្លេងដូរ្យដង្ហែឡើង ទទួលកំសាន្តព្រះធម៌ទៅហោង ។ ហើយអោយគ្រូធម្មាអាសនា ជើងអាធារ ហើយអោយចងព្យៀរវេរាយស្នាមមិ មាលា ស្នាមមិ ពាក់សំយុងនោះហើយ នៅជើង ហើយទើបអាវាធនានិមន្ត

ព្រះគម្ពីរសង្ឃ សំដែងព្រះធម្មទេសនា ក្នុងគម្ពីរព្រះធម្មគោរព , ព្រះមហាល័យ, ព្រះមាតុគុណ ហើយអោយបិតប្រាក់បូជាដើម្បីស្នឹងបី អោយ គ្រប់ព្រះធម៌នោះ សុទ្ធសោយចប់ហើយ ទើបអោយបូជាព្រះធម៌ តាមកំលាំង ទ្រព្យច្រើនតិច ជាឧត្តម អ្នកមធ្យម អ្នកមានសទ្ធា តាមតែអាចារ្យវិនិត្ត អោយល្មមសមគួរ នឹងទ្រព្យតិចច្រើនហោង កុំអោយបង្គាប់បង្ខំទ្រព្យគេ ។ មួយសោត បើទ្រព្យគេ តិច មធ្យម អោយធ្វើចោលពាក់កណ្តាល អោយទេសនាព្រះធម្មគោរព , ព្រះមហាល័យ , ព្រះមាតុគុណ , និង ព្រះមហោសី ព្រះមហាជាតិ , ព្រះធម្មបថមសម្តោច , អភិសេក ។

បើតិចអំពីនោះទៀត កុំអោយទេសនាគម្ពីរមហាជាតិ , ធម្មសម្តោច ,និង អភិសេក ។ ឯគម្ពីរព្រះធម្មគោរព , ព្រះមហាល័យ , ព្រះមាតុគុណ កុំអោយ ចោលឡើយ បើតិចថយអំពីនោះទៀត លោកកុំអោយធ្វើឡើយ ហៅចោរច្រូង ព្រះធម៌ បាបណាស់ហោង ។ មួយសោត ឯរណ្តាប់បូជា ព្រះធម៌ទេសនា ព្រះ ធម្មគោរព , ព្រះមហាល័យ , ព្រះមាតុគុណ ព្រះធម៌ទាំង ៣ នេះ ដាក់រៀប បូជាអោយស្មើនឹងព្រះធម៌ ព្រះតេមិយជាតក , ជនកជាតក , សុវណ្ណសាមជាតក, នេមិរាជជាតក , មហោសីជាតកនោះ អោយបូជាលើសដើមកំលាំង ឯព្រះ ភូមិទត្តជាតក , ធន្តកុមារជាតក , នារទជាតកស្មើដូចដើម ឯព្រះពិធុរជាតក , វេស្សន្តរជាតក អោយលើសដើមពីកំលាំងហោង ។

ឯបិទប្រាក់ដើមបូជា ធម៌ទេសនា ទសជាតិនោះ ជាតិ ១ ដើមបិទស្លឹង១, ជាតិ ២ បិទស្លឹង២, ជាតិ ៣ បិទស្លឹង៣, ជាតិ ៤ បិទស្លឹង៤, ជាតិ ៥ បិទស្លឹង៥ , ជាតិ ៦ បិទស្លឹង៦, ជាតិ ៧ បិទស្លឹង៧, ជាតិ ៨ បិទស្លឹង៨, ជាតិ ៩ បិទស្លឹង៩, ជាតិ ១០ បិទស្លឹង១០ ។ មួយសោត បើកាលណាទេសនាក្នុងគម្ពីរទសជាតកនោះ

រៀងរាល់ទៅដល់គម្ពីរមហាវេស្សន្តរ នោះអោយអាចរៀនដាក់ប្រដាប់នឹង ទេសនា
 ព្រះមហាជាតិនោះតាមគាថា : ទៀន ១ ពាន់ , ចូប ១ ពាន់ , ស្នា ១ ពាន់
 , ម្លូ ១ ពាន់ , ស្នាដា , ថ្នាំ ១ ពាន់ , បាយពុំនូត ១ ពាន់ , ផ្កាឈូក ១ ពាន់ ,
 ផ្កាក្រមុត ១ ពាន់ , ផ្កាកណ្តៀង ១ ពាន់ , ហើយប្រដាប់ធ្វើ ប្រទានពាសពីលើ
 ហើយអោយធ្វើទង់ឆត្រ ១ ពាន់ ដាក់ពីលើនោះហើយ អោយចង
 រំយោលទង់នៅផ្កាក្លីផងទាំងពួងនឹងប្រទាននោះ ធ្វើជាពិធានពាន់ ទើបអោយ
 យកក្រមួន មកសូន្យជារូបដំរីបច្ច័យនាគេន្រ្ទ នៅរូបសេះទីមរទេះ
 នៅរូបព្រះវេស្សន្តរ នៅនាងមេទ្រី រូបបាជាសិ នាងត្រីស្នា នៅរូបព្រាហ្មណ៍ ១
 ហើយផ្តល់លើភាជន៍យកមកទេសនា ហើយអោយយកសំពត់ស មកក្រាលពីមុខ
 គ្រែ សំរាប់បាចលាងឯគ្រែទេសនានោះ អោយដាក់ឈមមុខទៅទិសបូព៌ា ដាក់
 នាក្រោមជើងផ្កាពាន់នោះ ទើបអោយយកជើងពីរ មកដាក់ទឹកអប់ ហើយដាំ
 ព្រាសិត លំចង់ ទើបដាក់នៅមុខគ្រែឆ្វេង ស្តាំ ហើយធ្វើបាយសិ ៥ ផ្នែក ១ គូ
 មកដាក់ឆ្វេងស្តាំរួចហើយ ស្នាធម៌កូនចេក ១ គូ មកដាក់មុខបាយសិឆ្វេងស្តាំនោះ
 ឆ្វេងស្តាំគ្រែនោះ ទើបយកជើងធំ ១ មកដាក់ទឹកអប់នៅមុខជើងអាធារ ដែល
 ផ្តល់គម្ពីរនោះ អោយយកលើមកដាក់ខ្លែង នៅមាត់ជើងនោះ ទុកសំរាប់នឹង
 អុជទៀនពាន់ ចូបពាន់នោះ ទើបអោយរកផ្លែឈើជាដើម គឺចេក , អំពៅ ,
 ដូងទាំងឡាយ ឆ្នាយស្នាទាំងស្តែងនូវខ្មុរ ក្រូច នូវផ្លែឈើផង អោយដាក់ពាក់
 ចងទាំងដើម ទាំងឆ្នាយ , ទាំងចង្កោម អោយល្អ មានផ្កាផ្លែ ចងព្យួររំយោលជុំ
 វិញ អោយដូចស្ថានព្រៃហិមពាន្ត , ស្ថានភ្នំគិរីវង្សត ឬជាធម៌ទេសនា គំរប់
 ១០ជាតិ ទោះនឹងទេសនា មហាជាតិក្តី ព្រះគាថាពាន់ក្តី អោយចប់តែ ១ថ្ងៃ
 ហើយអោយអុជទៀនពាន់ ចូបពាន់ នោះថ្វាយគ្រប់ទាំង ១៣កណ្ត តាមរណ្តាប់ ។

លុះសំដែងចប់ហើយ ទើបអោយអាចារ្យនូវអ្នកដើមការ លើកអស់ គ្រឿងប្រដាប់ដែលបូជាធម៌ទេសនាប្រគេនគ្រប់កណ្ត ទើបលោកទទួលរួចហើយ ទើបភត្តា តវត្ត សព្វមន្តវិ... ២ ឯទាយកអ្នកដើមការ ទទួលច្រូចទឹក សំរេចមគ្គផលទៅហោង ។

វិអាចារ្យនឹងបង្ហាបអ្នកដើមការផងទាំងពួង អោយរៀបរល្អាប់អភិសេក នោះមាន ៣ប្រការ គឺឧក្រិដ្ឋ ១ , មជ្ឈិម ១ , តូច ១ ។ ឯឧក្រិដ្ឋនោះ គឺ វិវិយាជិក : អោយរៀបធ្វើត្រូវត ១៦ ឆ្នេងស្តាំ ចាមរ បែមន់ សែនត្នីន ទាំង ៣ មុខនេះ សឹងតែ ១៦ ឆ្នេងស្តាំ ១ មុខ ក្មេងកុមារី ១៦ ទឹកអប់ ១៦ ស្នាធម៌ដូង ១៦ រីក្មេងជាទេ^(១) ការក្បាអោយអង្គុយពីក្រៅនោះ ៩ នាក់ ទាំង ឆ្នេងស្តាំ អោយកាន់ស្នាធម៌កូនចេកគ្រប់ទាំង ៩ នាក់ នោះហោង រល្អាប់ របៀបសឹងតែ ១៦ ឆ្នេងស្តាំគ្រប់គ្រឿងបរិក្ខារទាំងអស់នេះ ឈ្មោះយ៉ាងឯក អភិសេកព្រះបាលីធំ បើរៀបសូត្រព្រះទិព្វមន្តគ្រប់ទាំង ៩ ទិសហោង ។

យ៉ាងទោអោយរៀបរល្អាប់ ធ្វើត្រូវត ៨ ឆ្នេងស្តាំ , ចាមរ , បែមន់ , សែនត្នីន ៨ ឆ្នេងស្តាំ ១មុខ ទាំង ៣មុខនេះ ក្មេងកុមារាកុមារី ៨នាក់ឆ្នេងស្តាំ , ក្មមទឹកអប់ ៨ ឆ្នេងស្តាំ , ស្នាធម៌ដូង ៨ ឆ្នេងស្តាំ ក្មេងប្រុសព្រហ្មចារី កាន់ស្នាធម៌កូនចេកនោះ ៩ នាក់គ្រប់ស្នាធម៌ទាំង ៩ នោះហោង នេះឈ្មោះ យ៉ាងទោហោសទ្ធាធិក រៀបរល្អាប់អ្វីៗ សឹងតែ ៨ ឆ្នេងស្តាំ ១ មុខៗហោង ។ មួយសោតវិធីនោះ អោយធ្វើត្រូវត ១០ ឆ្នេងស្តាំ ចាមរ , បែមន់ , សែនត្នីន

(១) ច្បាប់ដើម : រឿក្មេងជាទ្រេ កែ ក្មេងទេ ។ កែក្តីមិនកែក្តី នៅតែពិបាក នៅតែយល់មិនបាន ។

ទាំង ៣មុខនោះ សឹងតែ ៥ ឆ្នេងស្តាំ ១មុខ ត្រូវជា ៣០ទាំង ៣មុខហើយ
 អោយធ្វើដងប្រវែងពីរបាត ១ចំអាម ក៏បានហើយ ដោតដាក់នឹងដើមចេក
 ៥ម្ខាង ឯអត្រូតនោះ អោយធ្វើ ៥វត ១ដើម គ្រប់ទាំង ១០ ហើយធ្វើរូបភាព
 ជាសត្វទឹក សត្វហើរ លើគោក សត្វហើរ សត្វវារនៅដី នៅសព្វសត្វអម្រឹក បក្សី
 បក្សា អោយសព្វគ្រប់នោះ ទោះឆ្នាក់ឈើក្តី ទោះនឹងគូរជាលំនៅក្តី អោយ
 សព្វគ្រប់សត្វនោះហោង ហើយអោយយកក្អមថ្មីបាន ៨ មកគូរជាគំនូរលាបថ្នាំ
 អោយល្អ តាមចិត្តរចនាទុកជាមួយអង្រើ ហើយអោយយកផ្លែដូងបាន ៨
 មកចិតធ្វើជាវាងផ្កា អោយយកក្រមួនមកសិតធ្វើជាផ្កា ដោតនៅផ្ទៃដូងនោះ
 អោយដោតម្លូ ៥ ស្នា ៥ ផ្កាសិតនឹងក្រមួន ៥ . ទៀន ៥ . ចូប ៥ . ទៀនកណ្តាល
 នោះ អោយយកឈើប្រវែង ១ ហត្ថ ១ ចំអាម មកដោតតអោយវែងឡើង
 ហើយ អោយយកកូនចេកបាន ៩ មកធ្វើជាស្លាធមិ កូនចេកប្រវែងហត្ថ ១
 ចំអាម ១ ជើងនោះកំពស់ហត្ថ ១ ហើយដោតម្លូ ៣ ស្នា ៣ ហើយកន្លាស់ ១
 ដោតទៀនអុជ ហើយអោយបាយសី ៩ ថ្នាក់ ១គូ ទើបស្លាធមិកូនចេកនោះ
 ១គូ ប្រវែង ២ហត្ថ ១ ចំអាម ជើងកំពស់ហត្ថ ១ ហើយអោយដោតម្លូ ៩ ស្នា ៩
 ដោតធ្វើជាថ្នាក់ ៣ ថ្នាក់ម្លូ ៣ ថ្នាក់ស្នា ៣ ហើយធ្វើ ស្នា ម្លូ ដោតចងព្យួរ
 វិយាលផ្កាក្តី អោយល្អទាំងគូ នោះហៅស្លាធមិទ្រង់ច្រៀង ។

យ៉ាងត្រី នេះហៅយ៉ាង ឥរិយា ព្រះបញ្ញាធិក ជាសង្ខេបតែប៉ុន្មាននេះ
 អោយអាចារ្យផងទាំងឡាយទាំងពួង ពិចារណាមើលរៀបតាមកំលាំងសទ្ធា
 អ្នកដើមការមានទ្រព្យច្រើន កុំអោយធ្វើអធ្យាស្រ័យឡើយ ហាក់ដូចជាអ្នកមាន
 ចង់អោយក្រ បើធ្វើអោយត្រឹមត្រូវតាមឥរិយាក្បួនទាំង ៣ បទនេះ ហៅសាមិ
 បរិចាកមហាប្រសើរពេក នឹងគណនា ឧបមាបិដូចអ្នកខ្សត្រចង់ជាអ្នកមាន អ្នក

សក្តិយសតូចទាប ចង់បានជាអ្នកធំ សក្តិយសធំនេះ ហៅថាសាមីទានប្រសើរ
ហោង ។

អោយអាចារ្យពិចារណាមើល បើអ្នកដើមការនោះជាអ្នកហោង តិចទ្រព្យ
អោយធ្វើតាមតិច បើច្រើនអោយធ្វើតាមច្រើន អោយល្មមសមគួរ កុំអោយ
សង្ខេបថយពេក អោយត្រូវតាមលក្ខណៈ ឥរិយាប្រទេសាងបារមី ទាំង៣០ទនោះ
គឺ បញ្ញាធិក , សទ្ធាធិក , វិរិយាធិក ដោយឧត្តមមធ្យមសទ្ធា បទនេះអាចារ្យ
នឹងសំដែង តែផ្លូវបញ្ញាធិក ១ នេះជាសង្ខេប យ៉ាងតូចតិច អោយវិត្តាតទៅ
ហោង ។

មួយសោត កាលណាបើទេសនា ដល់ព្រះបឋមសម្តោចនោះ អោយអ្នក
ដើមការ យកសង្ឃឹកមករៀបប្រដាប់ដាក់អោយគ្រប់គ្រឿងបរិក្ខារ អ្នកបួសជា
ដើមនោះ គឺ ក្រែចីវរ , បាត្រ , ផ្លិត , ច្រត នៅគ្រឿងដំនេក , គ្រឿងស្លា ,
គ្រឿងបាយ , គ្រឿងទឹក នូវសារពើអាជនចំនី ផ្លែឈើផង តាមមានតាមគ្មាន
រណ្តាប់អំពីនោះ អោយមានគម្ពីរសាស្ត្រា ជើងអាចារ ដែកចារ ស្តាប់ដៃផង នៅ
បំពង់អម្ពុល បំពង់ដីសង្វែង នូវចេស ខ្សែសាស្ត្រា ខ្សែបលុញ^(១) សាស្ត្រាជាទឹក
ផង ។

រណ្តាប់ពីនោះ អោយមានកាំបិតបន្លោះ , កាំបិតកោរ , កាំបិតវិន័យ
ហើយអោយមានទាំងអន្លូង បន្លែក បាតទ្វិត នៅជើងដែក រណារ ដែកអាប នូវ
ថ្នល់ល្បែង ថ្នល្លិត ថ្នត្រាត នូវដែកភ្លើង ក្រដាសប៉ុយផង អោយសព្វគ្រប់
កុំអោយខ្វះឡើយ បើគ្មានអោយអាចារ្យមើលប្រមាណប្រដាប់ ឯណាល្មម

(១) ខ្សែបលុញ ប្រហែលជាខ្សែចង្កែងព័ទ្ធជាសាស្ត្រាពីខាងក្រៅ ជួយពិចារណា
រកសំនេរនិងការប្រើ ។

សង្ខេបបាន អោយអធ្យាស្រ័យលែងចោល តាមដោយនៅហោង គ្មាន នោះហោង ។

លុះរៀបសង្ឃឹករួចហើយ អោយដាក់ខាងអាសន៍ព្រះ ទុកជាមួយអន្លើ ហើយ ទើបអាចារ្យអោយអ្នកដើមការ រកក្មេងស្រីព្រហ្មចារី ៤ នាក់ ប្រុស ព្រហ្មចារី ៤ នាក់ យកមកអោយដូតទឹកជំរះខ្លួនរួចហើយ ទើបស្ថិតស្ថាន លាប ប្រេងម្សៅ ឯប្រដាប់ អោយស្លៀកស ស្ពាយឆ្រៀងស ទាំងប្រុស ទាំងស្រីនោះ អោយកាន់ក្រម ដាក់ផ្កាដូងលើ ហើយអោយក្មេងប្រុសបរិសុទ្ធ បាន ៩ នាក់ មកស្ថិតស្ថាន អោយកាន់ស្នាមមិក្ខុនចេកគ្រប់តួទាំង ៩ នាក់នោះហោង ឯអ្នក ជួរជាតិ ពុំគួរ កុំអោយមកអង្គុយអភិសេក អោយយកឈើឯណា មានខ្លិនក្រអូប នោះអោយយកមកទុកដុតដណ្តាំឡាន មធ្យមសន្តោសនោះ អោយរកមកទុក ប្រដាប់អោយសព្វគ្រប់អំពីថ្ងៃ ។

លុះទេសនាព្រះបឋមសម្តោចចប់ហើយ ទើបអោយអាចារ្យ នូវលោក មហាថេរ ដ៏ជាអធិបតីធំតាក់តែង អោយអាចារ្យយកត្រៃធម្មាអាសនា ១ មក រៀបតំកល់តំកើង នៅមុខព្រះអម្ចាស់នោះហើយ ទើបអោយក្រាលនូវកំរាលល្អ ទើបអោយយកស្បូវភ្លាំងទាំង ៨ កណ្តាប់នោះមកក្រាលហើយ ទើបនិមន្តព្រះថ្មី នោះមកគង់លើកំរាលស្បូវនោះ ទោះតំកល់នឹងភាជន៍អ្វីៗ អោយខ្ពស់រុងរឿង ដូចម្តេចៗក្តី កុំអោយចោលស្បូវនោះឡើយ ហើយអោយយកស្នេតត្រ មកចង បិទបាំងព្រះនោះហើយ អោយយកត្រៃចិវរមកផ្តល់ជាតូ នៅមុខព្រះភក្ត្រខាងស្តាំ ដាក់នៅមុខព្រះភក្ត្រខាងឆ្វេង ហើយយកផ្កាស្បូវភ្លាំង ដាក់នៅចំពោះព្រះភក្ត្រ ខាងដីតព្រះអង្គ អណ្តាប់អំពីត្រៃចិវរនិច្ចាមក អោយដាក់ផែងទឹកស្រះនោះទាំង សងខាងព្រះ ទើបអភិសេកនោះ ។

បាយសី ៩ ថ្នាក់ទាំងគូ ដាក់នៅខាងស្រះនោះ អណ្តាប់អំពីបាយសីនោះ
 មកអោយស្លាធមិទ្រង់គ្រឿងធ្វើនឹងកូនចេកទាំងគូនោះ មកដាក់នៅមុខបាយសី
 ទាំងគូឆ្នែងស្តាំ អោយចន្លោះនៅមុខព្រះភក្ត្រ អោយប្រដាប់គ្រឿងបូជា
 ទៀន ៥ , ចូប ៥ , លាជ ៥ , ផ្កា ៥ បិតថ្មលំដាក់ភាជនីនោះ មកដាក់បន្ទាប់ស្រះ
 នោះ ។ ឯស្លឹកពោធិ៍ដែលចងនឹងកូនឈើនោះ អោយដោតចងអំពីក្រោយព្រះ
 ហើយអោយយកផ្លិតមកចងបញ្ឈរពីខាងស្តាំ អោយយកច្រតមកចងបញ្ឈរពី
 ខាងឆ្វេង ហើយយកគម្ពីរដាក់ដៃកាចារស្នាប់ដៃ នូវស្លឹកសាស្ត្រា មកដាក់រុំផងគ្នា
 ហើយយកមកដាក់ពីខាងស្តាំ ជាមួយនឹងត្រៃ អោយយកចងយាមដាក់គ្រឿងស្លា
 នោះគឺអភិសេកតូចធំ ប្រនាកអកកំបោរ យកមកដាក់ពីខាងឆ្វេង ជាមួយនឹង
 បាត្រ អោយយកកាំបិតស្នាកោរ កាំបិតព្រះវិន័យ បំពងដីស ថ្ម បំពងម្ពូល នូវ
 ចេសផង ដាក់ក្នុងបាត្រនោះហើយ ទើបអោយយកព្រះឱង្ការមកតំកល់ នៅមុខ
 ព្រះភក្ត្រព្រះ ទើបអោយយកឆត្ររួត មកដោតដាក់សងខាង ឆ្នែងស្តាំ ព្រះអង្គ
 នោះ ៤ម្ខាង អោយដោតចាមរម្ខាង ដោតបែមន់ ៤ម្ខាង ដោតសែនភ្នំ ៤ម្ខាង
 ទាំងសងខាងឆ្នែងស្តាំ រួចហើយអណ្តាប់អំពីនោះ អោយរៀបដោតអស្សុបភាព
 សត្វអម្រឹក បក្សី នៅមេឆា ឆ្កាម ម្កុរ ពិន្ទ រុក្ខសត្វវារ សត្វលូន សត្វស្លឹក
 សត្វហិមពាន្ត ស្រមុតនូវសារពើ សត្វទឹក សត្វគោក សត្វហើរ សត្វលូន សត្វវារ
 នោះសព្វគ្រប់ហើយ ទើបអោយទុកចន្លោះកណ្តាល ប្រមាណទូលាយល្មមចុះ លោក
 គង់សូត្រ ពាហុំ ៩ អង្គបាន នៅសូត្រពុទ្ធាភិសេក ២អង្គផង ហើយយកក្រុម
 ដែលគូនោះ មកដាក់ជាពីររួចហើយ យកផ្កាដូងដាក់ថ្មលំលើមាត់ក្រុមនោះហើយ
 អោយយកស្លាធមិទាំង ៩ នោះមក ដាក់ទៀបរៀបជាតំន អំពីក្រុមទាំងសងខាង
 រួចហើយ លុះល្ងាចទើបអោយរៀបប្រដាប់ស្លាធមិ ទឹកអប់ សឹង ៨ នូវ

ទឹកសម្បូរ អំពោះមង្គលហើយ អោយយកបាយសី នៅស្នាធម៌ទឹកអប់ រណ្តាប់
 ជាថ្មី អោយគ្រប់រៀបទេវតា ហើយស្នាដី៣ ឃើ រនូវកន្លែងធំមួយ ដាក់លាជ ផ្កា
 អោយគ្រប់រានទាំង ៨ រនូវគោមដងទង់នោះ អោយរៀបរណ្តាប់ជាថ្មី ដាក់
 ថ្វាយសព្វគ្រប់ដូចបង្កាប់ អំពីដើមនោះហើយ អោយអាចារ្យយកអំពោះ ៣
 សរសៃ មកចាប់ធ្វើជាសីមា អោយព័ទ្ធជុំវិញព្រះចាស់មកដល់ព្រះថ្មី រៀងដាក់
 ចុងមកដល់ទិសូត្រព្រះទិព្វមន្ត នៅទីដែលលោកគង់ សូត្រពុទ្ធាភិសេក រួច
 សព្វគ្រប់ហើយ ទើបអោយអាចារ្យអុជទៀនចូប ទើបអប់ស្នាឡើងហើយ ទើប
 អោយអាចារ្យយកអំពោះមង្គល មកដាក់លើព្រះពុទ្ធរូបថ្មី ១ ដាក់លើគ្រែ ១
 ទើបអោយអុជទៀនចូបថ្វាយនាងកង្កែបព្រះធរណី រនូវរានទេវតាតូចធំ រនូវគោម
 ដងទង់ គ្រប់ទិសទាំងអស់សព្វគ្រប់ហើយ ទើបអោយអាចារ្យនោះៗ ចេញសូត្រ
 បាលីប្តឹងទេវតា នៅរានធំប្រជុំគ្រប់ទិសហើយ ទើបអោយអាចារ្យចូលមកអុជ
 ទៀនចូប ប្រទីបល្ហាលាឡើង ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះ រួចសព្វគ្រប់ទាំងអ្នកដើមការ
 នោះហើយ ទើបអោយអាចារ្យអាវាធនាសូមសីលរួច ទើបអោយនិមន្តមហាថេរ
 ជាអធិបតីធំ នៅព្រះតម្លែងសង្ឃ សូត្រព្រះទិព្វមន្តមង្គលបរិត្ត រនូវមហាសម័យ
 អញ្ជើញអស់ទេវតា រនូវព្រះធម្មចក្រ ឥតិបិសោ យន្តនិមិត្ត មង្គលចក្រវាល
 ស្រេចសូត្រមន្តហើយ អោយទូងភើរី បាញ់កាំភ្លើង អុជភ្លើរនា កញ្ចូតតាម
 លំដាប់លំដោយ តាមមានតាមគ្មាន អណ្តាប់ពីនោះ អោយលេងភ្លេងតូរ្យតន្ត្រី
 នៅសារពើភ្លេងបន្លែងដង្ហែថ្វាយព្រះ កុំអោយស្ងាត់សោះសូន្យឡើយ ។

លុះសូត្រមន្តរួចហើយ ទើបអោយអ្នកដើមការ រៀបមកអោយលោក
 អាចារ្យ នឹងសូត្រថ្វាយព្រះលក្ខណៈ បើកព្រះនេត្រ ចំរើនព្រះកេសានោះ
 អោយរៀបគ្រឿងបូជា ១ សំរាប់ បិតទៀនលោកុត្តរធម៌ទាំង ៤នោះ ទៀន ១

ទំងន់តំលឹង ១ ទាំង ៥ នោះ ឯកំពស់ប្រវែង ១៩ ធ្នាប់ ១ . ៨ ធ្នាប់ ១ . ៧ ធ្នាប់ ១ . ៦ ធ្នាប់ ១ . ៥ ធ្នាប់ ១ . គ្រប់ទាំង ៥ នោះហើយ ធ្នូប ៥ . លាជ ៥ . ផ្កា ៥ . ហើយអោយធ្វើទៀន ១ គូ ប្រវែង ១ ហត្ថ ១ ចំអាម ត្រូវជា ១ ចំអាម ព្រះ ដ៏ជាអម្ចាស់ នោះតំលឹង ៨ ក៏បាន . ៤ ក៏បាន យកមកតំកល់នៅឆ្នេងស្តាំ ព្រះភក្ត្រ អុជថ្វាយ អំពីលាចដល់ព្រឹកឡើង ឯរណ្តាប់ព្រះពិស្តុការនោះ ផ្លែឈើ ៤ ឆ្នេង ស្តាំ ប្រាក់តំលឹងឆ្នេងស្តាំ សំពត់សហត្ថ ៥ ឆ្នេងស្តាំ ក្បាលជ្រូកម្សៅ ឆ្នេងស្តាំ បង្ហែមចំអាមឆ្នេងស្តាំ ទឹកអប់ស្លាចមិ ៤ ឆ្នេងស្តាំ បាយសីធំ ៥ ថ្នាក់ ឆ្នេងស្តាំ ទឹកសម្បូរ ១ ផ្តិល ហើយរកម្ពុល ១ គូ កន្ត្រៃ ១ កាំបិតស្លាការមៀន មាស ១ យកមកដាក់ផ្តល់នឹងជើងពាន ទើបអោយក្រាលគី ចៀមចំព្រៃព្រំ ហើយទើបលើកអស់គ្រឿងប្រដាប់ដូចបង្គាប់នោះ មករៀបជាជួរឆ្នេងស្តាំ នៅ មុខព្រះភក្ត្រព្រះថ្មីនោះ ហើយទើបអោយអាចារ្យអុជទៀនធ្នូប ដោតបិទរស់ គ្រឿងប្រដាប់នោះឡើង ហើយអោយអាចារ្យសូត្រអញ្ជើញព្រះពិស្តុការ ៣ ចប់ អោយអ្នកដើមការអធិស្ឋានសែន ៣ ដង ហើយទើបអោយអាចារ្យអុជទៀន លោកុត្តរទាំង ៥ នោះឡើង ទើបអោយអាចារ្យក្រាបថ្វាយបង្គំ នមស្សការ រួច ហើយ ទើបអោយអាចារ្យ សូត្របាលីថ្វាយព្រះលក្ខណៈ ៣ ចប់ សូត្របាលី ២ ចប់អោយឈប់ ហើយអោយយកទឹកសម្បូរ មកសូត្ររំងាប់បាចទៅលើព្រះថ្មី ទើបយកម្ពុលទាំង ២ មក សូត្របាលីបើកព្រះនេត្រនោះ ៣ ចប់ម្ខាង ហើយ ម្ពុល ២ នោះ មកកៀស ៣ ដងម្ខាង រួចហើយទើបយកកន្ត្រៃ មកសូត្ររំងាប់ ទើបយកកន្ត្រៃនោះ កាត់ក្រវ៉ាស អបទេស ៣ ដងហើយ ទើបយកកាំបិតការ មកសូត្រចំរើនព្រះកេសនោះ ហើយកាំបិតការនោះ ក្រវ៉ាស ៣ដង រួចហើយ ទើបយកទឹកអប់ក្រអូប មកស្រង់ជំរះព្រះអង្គ រួចហើយទើបលើកឡើង ដាក់

តំកល់លើកំរាលឡើងដូចដែលវិញ ទើបអាចារ្យក្រាបថ្វាយបង្គំ សូត្រថ្វាយព្រះ
លក្ខណៈ ៣ ចប់ទៀត ហើយសូត្រពោធិបតិយធម៌ ៣ ចប់ នៅលោកុត្តរជ្ឈាន
៣ ចប់ ជា ៩ ចប់ទាំងបទនោះ រួចហើយទើបអាចារ្យនិមន្តមហាថេរ ដ៏ជា
អធិបតីធំ មកគង់កណ្តាលទី កំរាលឡើងនោះហើយ ទើបសូត្រអាណនា អញ្ជើញ
ទសបារមី ព្រះត្រាស់ឯអតីតកន្លង ទៅស្ថិតនៅស្ថានសួគ៌ ព្រហ្មលោកនាយក្តី ស្ថិត
ស្ថានឯណាៗក្តី មកសរិទ្ធិទ្រទ្រង់អាទិសង្ស ក្នុងស្នាងព្រះពុទ្ធរូបថ្មីនោះហោង ។

លុះពេលយប់យូរជ្រៅទៅល្ងម បានម៉ោង ៣ ជាប់មយាម ១ នោះ
ស្ងាត់ល្ងមអ្នកចាស់ឯងយូរដេកហើយ ទើបអោយអាចារ្យយកអស់ក្មេងព្រហ្មចារី
ប្រុស ៤ , ស្រី ៤ នោះមករៀបអោយអង្គុយកាន់ក្អម ដាក់ផ្កាដូងលើនោះ ៤ នាក់
ម្ខាង ប្រុសខាងស្តាំព្រះភក្ត្រព្រះ ស្រីខាងឆ្វេងព្រះភក្ត្រព្រះអង្គ ។

ឯអ្នកកាន់ស្នាធម៌កំលោះ អង្គុយតអំពីអ្នកកាន់ក្អម ៤ ម្ខាងអង្គុយពីទ្វេពី
ចុងបំផុត ១ អោយមានទៀនអុជទាំងអស់រាល់ផ្កា ស្នាធម៌នោះ លុះរៀបស្រេច
ហើយ អោយទុកចន្លោះកណ្តាល អំពីទៀន ៥ ចូប ៥ នោះ អោយទូលាយ
ប្រមាណលោកគង់សូត្រ ៣ហុំ នោះ ៩ អង្គបាន។ ឯអ្នកអង្គុយកាន់ផ្កា ក្អម នូវ
ស្នាធម៌នោះ អោយរៀបអង្គុយអមជាស្តាំឆ្វេង លោកសូត្រពុទ្ធាភិសេក កុំ
អោយជិតពេកឆ្ងាយពេក ហើយអោយធ្វើបាយសី ៩ ថ្នាក់ឆ្វេងស្តាំ ដាក់
ប្រទិបជ័យអុជថ្វាយកុំអោយលែងឡើយ ។

លុះកាលណាបើរៀបផ្ទៃផ្ទាប់សព្វគ្រប់ហើយ ទើបអោយអាចារ្យអាណនា
និមន្តលោកមហាថេរ ជាភិក្ខុ ៩ អង្គក្តី ៨ អង្គក្តី មកគង់កណ្តាល
អោយសំដែងអាបត្តិ រួចសព្វគ្រប់ហើយ ទើបអោយវន្តាអាណនាព្រះបារមី
សូត្រនិមន្តការ ក្រាបថ្វាយបង្គំរួចហើយ អោយអ្នកដើមការ ផ្គុំត្រៃសង្ឃ បីបទ

កំសាន្តហើយ អោយតាំងភុម្មា ហើរ ៣ ដងហើយ អោយអាចារ្យអនុមោទនា ៣ ដង ទើបនិមន្តលោកសូត្រនមស្សការ ៣ហ្មំ ទទេ ៤ ចប់៣ហ្មំ ហើយ មហាការុណិកោ ជយន្តោផង ៥ ចប់ ត្រូវជា ៩ ចប់ សូត្រតែជយន្តោ ១៩ ចប់ សូត្រតែត្រីមអភិសេកេ នោះ ៩ ចប់ទាំងអស់ត្រូវជា ៣៣ ចប់ហោង ។

បើលោកសូត្រ៣ហ្មំ បាន ៤ ចប់ហើយ ទើបអោយអាចារ្យកាន់ពពិតអុជ ឡើងឡើង ហើយអនុមោទនា បង្វិលពីស្តាំទៅឆ្វេង ជាទក្ខិណពតិទៅ លុះដល់ ចប់ព្រះធម៌នោះហើយ អោយអាចារ្យអ្នកកាន់ពពិតនោះ លុតជង្គង់ហើយកាន់ ផ្នែ សូត្ររំងាប់ បក់ផ្សែងទៅលើព្រះថ្មីនោះហោង ។

ឯបង្វិលពពិតនោះ អោយលេងភ្លេងកន្ថោងហេទៅ ។ លុះដល់ចប់ព្រះ ធម៌ហើយ ទើបអោយគោះរតាំង វាយគង ទូងភើរ លេងភ្លេងត្រូវត្រ្រី ទាំង ៥ កំសាន្តទៅហោង ។ ហើយអោយអាចារ្យនិមន្តលោក ៩ អង្គ ឯងនៅទីគួរ ទើប អោយនិមន្តលោកបាន ២ អង្គ មកគង់សំដែងអាបត្តិ រួចហើយ ទើបអោយវិន្តា អាណនា នមស្សការក្រាបថ្វាយបង្គំ រួចហើយ អោយគោះរតាំង ផ្នែត្រៃសង្ក រួច ប្រគំស្តែង វាយគង ទូងភើរ ៣ បទហើយ តាំងហើរ ៣ ដង ទើបអាចារ្យតាំង នមោ អាណនា ៣ ដងហើយ ទើបលោកតាំងនមោ សូត្រពុទ្ធិភិសេកនោះ ជាបទមហាកំសាន្តទៅហោង ។

ឯក្នុងអ្នកកាន់ផ្កា ក្នុងទឹកអប់ទាំង ៨ នោះ អោយអ្នកអាចារ្យប្រដៅធម៌ អដ្ឋង្គិគមត្ត ៨ បទនោះគឺ សម្មាទិដ្ឋិ ១ . សម្មាសង្កប្បោ ១ . សម្មាវាចា ១ . សម្មាកម្មន្តោ ១ . សម្មាអាជីវោ ១ . សម្មាវាយាមោ ១ . សម្មាសតិ ១ . សម្មាសមាធិ ១ ។ ទាំង ៨ បទនេះ អោយអាចារ្យប្រដៅ អំពីស្រីរួចមកប្រុស អោយគ្រប់អ្នកកាន់ក្នុងផ្កា ក្នុងទាំង ៨ នាក់នោះ ឯអ្នកកាន់ស្នាធម៌ទាំង ៩

នោះ អោយអ្នកអាចរៀបប្រដៅធម៌ នូវហារាទិតុណទាំង ៩ បទនេះគឺ ឥតិបិ សោ
ភគវា អរបំ ១ , ឥតិបិ សោ ភគវា សម្មាសមុទ្ទោ ១ , ឥតិបិ សោ ភគវា
វិជ្ជាធរណសម្សន្តោ ១ , ឥតិបិ សោ ភគវា សុគតោ ១ , ឥតិបិ សោ ភគវា
លោកវិទូ ១ , ឥតិបិ សោ ភគវា អនុត្តរោ បុរិសទ្ធម្មសារថិ ១ , ឥតិបិ សោ
ភគវា សត្តាទេវមនុស្សានំ ១ , ឥតិបិ សោ ភគវា ពុទ្ធា ១ , ឥតិបិ សោ ភគវា
ភគវាតិ ១ ។

ធម៌ទាំង ៩ បទនេះ អោយទន្ទេញគ្រប់ទាំង ៩ នាក់ ទំរាំតែលោកសូត្រ
ពុទ្ធាភិសេក ចប់នោះ អោយអាចារ្យអធិដ្ឋាន ជាទេវតា ទាំង ៩ នាក់ អោយ
សូត្រសរសើរគុណព្រះ កាលព្រះអង្គបានត្រាស់ អោយអ្នកទាំងអំបាលនោះ
ផ្តិតផ្តង់តំរង់ចិត្តអោយម៉ឹងល្អ ហើយកុំអោយនឹកអំពីអំពើអធម្មកម្ម អាក្រក់នោះ
ឡើយ ហើយអាចារ្យហាមប្រដៅអ្នកដើមការ ទាំងអស់តូចធំប៉ុន្មានៗ ដែល
បានស្ទាងនោះ ផ្តិតផ្តង់តំរង់ចិត្តតាមគន្លង កុំអោយនឹកអំពីអំពើអធម្មកម្ម
លាមកអាក្រក់នោះឡើយ ហើយនឹងបានជ្រះអស់បាបព្យៀរវេរាកម្មប៉ុន្មានៗ និង
បានដូចសេក្តីប្រាថ្នា សព្វគុណគ្នា ទីទៃៗ លុះដល់គ្រា តែសូត្រពុទ្ធាភិសេកចប់
ហើយ អោយកោះរតាំង វាយគង ទូងភើរ លេងភ្លេងតូរ្យតន្ត្រី កំសាន្តមកបន្ត
ទៅហោង ។

លុះដល់លោកភត្តា ភវតុ អោយអាចារ្យនៅអ្នកដើមការទទួលប្រេចទឹក
សីរិទ្ធិ មគ្គផលទៅហើយ ទើបអោយអ្នកដើមការ រកក្មេងប្រុស ២ នាក់ អោយ
មានសំលេងនោះពិរោះ មកអោយស្លៀកសហោត អោយយកមកអង្គុយនៅមុខ
ព្រះភក្ត្រព្រះ ហើយនៅលើកំរាលនោះ អោយក្រាបសូត្រនមស្សការថ្វាយបង្គំ
ព្រះពុទ្ធរូបរូចហើយ អោយអង្គុយបត់ជើង ហើយលើកដៃប្រណមឡើង

តាំងសូត្រធម៌យ៉ែកជាបទព្រះធម៌យ៉ែក រៀនទៅដល់បទ នមោ មេ ថ្វាយ
ដ៏យព្រះមុន ។ លុះដល់ចប់ហើយ អោយសូត្របទ ផ្ទាញ់មារ តទៅវិញទៀត ។

ឯអ្នកអាចារ្យនោះ បង្គាប់អ្នកដើមការអោយរៀបដណ្តាំបាយធ្វើ
មតុបាយាស អោយយកក្មេងព្រហ្មចារី ប្រុស ស្រី នោះ ចូលមកក្នុងពិធីមង្គល
មកបកស្រូវវិសអង្ករ ដុសខាត់អោយល្អសប្បិសុទ្ធ លុះដល់អ្នកសូត្រផ្ទាញ់មារ
នោះចប់ហើយ ទើបនឹងដល់មជ្ឈិមហោម ម៉ោង ៣ នឹងភ្លឺនោះ អោយអាចារ្យ
យកក្មេងព្រហ្មចារីម្នាក់មកអធិដ្ឋាន បង្កាត់ភ្លើងដណ្តាំចង្កាន់មតុបាយាសនោះ
ក្មេងស្រី ៤ នាក់នោះ លោកសន្មត់អោយឈ្មោះជានាងស្រី សុជាតា ១ , ឈ្មោះ
នាង បុណ្ណទាសី ១ , ឈ្មោះនាងពេសាខា ១ , ឈ្មោះនាង ឧមាទ័យ ១ ។
ឯក្មេងប្រុស ៤ នាក់នោះលោកសន្មត់ អោយឈ្មោះជា ចតុលោកបាលទាំង ៤
ព្រះបាទធនរដ្ឋ ១ , ព្រះបាទវិរុញ្ញក ១ , ព្រះបាទវិរូបក្ខ ១ , ព្រះបាទកុវេរ
មហារាជ ១ ។

កាលនាងស្រីសុជាតា ដណ្តាំបាយមតុបាយាសនោះ ព្រះចតុលោកបាល ជា
អ្នកល្ងាតក្រៅ ក្រែងមារាធិរាជយកថ្នាំពិសមកដាក់ក្នុងមតុបាយាស សឹងកាន់
គ្រឿងអារុធ គយឃ្នាំទាំង ៤ ទិស អោយបុរសម្នាក់ ជាទេវតា កាន់អត្របាំង
អំពីលើក្បាល ចង្រ្កានអោយយកបុរសម្នាក់កាន់ដាវ អង្គុយពីខាងឆ្វេងស្តាំ ជួយ
ដុតភ្លើង ហើយយកទឹករប់ មកស្ទោរវងាស់អោយអ្និនអង្ករជាមុន ទើបអោយ
ជាត់ចេញអោយស្រស់ ហើយយកទឹកដោះគោ ទឹកឃ្នុំ ទឹកអំពៅ នៅអស់គ្រឿង
បង្អែមទាំងឡាយ នៅគ្រឿងក្រអូបសព្វគ្រប់ហើយ មកចាក់គូរអោយពុះល្អ កុំ
អោយខ្លោច កុំអោយបៀរចេញ អំពីមាត់ឆ្នាំងនោះ លុះអ្និនល្អហើយ អោយយក
ស្លឹកមកទ្រាប់បាតផ្តួលចាក់រលាក់មក អោយអស់កុំអោយសល់ឡើយ ហើយ

អោយរៀបរយដឹងពានដាក់ថ្កា ១ ផ្តល់ ទឹកអប់ ១ ដើងពានចង្កាន់ ១ ដើងពាន
ស្លា ១ អោយបិទទៀនគ្រប់ហើយ អោយផ្ទៀងមើល ។

លុះពេលចូលមកវិញ ដណ្តឹងវិញទៀតថា ឧកាស បពិត្រលោកទេវតា
អម្ចាស់ផ្ទៃខ្ញុំអើយ សូមទានព្រះអង្គតើនហើយរីនៅឡើយ ? ទើបអាចារ្យ
ឆ្លើយប្រាប់ថា នៅឡើយនាង ។ ទើបរំកិលថយចេញទៀត បង្អង់បន្តិច ទើបចូល
មកវិញទៀត ដណ្តឹងថា ឧកាស បពិត្រលោកទេវតា អម្ចាស់ផ្ទៃខ្ញុំអើយ ព្រះអង្គ
តើនហើយរីនៅឡើយ ? ទើបអាចារ្យឆ្លើយថា ព្រះអង្គតើនហើយ ។ ទើបនឹង
សោយព្រះស្រីរួច ។ ទើបនាងដណ្តឹងថា បពិត្រលោកទេវតា អម្ចាស់ខ្ញុំអើយ បើ
ព្រះអង្គតើនហើយ ខ្ញុំសូមចូលទៅកាន់ព្រះអង្គបានរឺទេ ? ទើបអាចារ្យឆ្លើយ
ប្រាប់ថា ពុំដឹងឡើយ ។ ចាំអញទៅក្រាបទូលព្រះអង្គ ទើបអាចារ្យប្រែមុខ
ក្រាបថ្វាយបង្គំ ៣ ដងរួចហើយ ទើបប្រែមុខទៅស្រដីប្រាប់នាងវិញថា ព្រះអង្គ
ជ្រាបហើយ ព្រះអង្គកុំអោយនាងចូលទៅឡើយ អោយនាងនៅស្ថានក្រៅនេះ
ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល អោយដណ្តឹងឈ្មោះនាង នាងឈ្មោះអ្វី ? ទើបនាងស្ទុយ
ថ្កាប្រាប់ថា ខ្ញុំឈ្មោះនាងស្រីសុជាតា ទើបដណ្តឹងឈ្មោះនាង ស្ទុយទឹកអប់វិញ
ទៀតថា នាងបន្ទាប់នោះឈ្មោះអ្វី ? ទើបនាងប្រាប់ថាខ្ញុំឈ្មោះ ពែសាខា ។
ទើបដណ្តឹងឈ្មោះនាងស្ទុយចង្កាន់ថា នាងបន្ទាប់នោះឈ្មោះអ្វី ? ទើបនាងប្រាប់
ថា ខ្ញុំឈ្មោះនាងបុណ្ណាទាសី ។ ទើបដណ្តឹងឈ្មោះនាងស្ទុយពានស្លាថា នាងបន្ទាប់
ឈ្មោះអ្វី ? ទើបនាងប្រាប់ថា ខ្ញុំឈ្មោះនាងឧមាទ័យ ។ ដណ្តឹងឈ្មោះរួចហើយ
ទើបអាចារ្យប្រែមុខ ទៅក្រាបថ្វាយបង្គំ ៣ ដងហើយ ប្រែមុខស្រដីប្រាប់វិញថា
ឥសូរនេះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល អោយមកដណ្តឹងនាងថា នាងមករកព្រះអង្គ
មានបើប្រការប្រាថ្នាអ្វី ? ទើបនាងឆ្លើយថា ខ្ញុំបានលឺព្រះអង្គបានត្រាស់ប្រាថ្នា

សារពេជ្រតាព្យាណហើយ ខ្ញុំនាំផ្កា គ្រឿងគន្ធនូវទឹកអប់ នាំចង្កាន់ ពានស្នាមកថ្វាយ ។ ទើបអាចារ្យស្រដីថា បើដូចនោះ ចាំអញទៅក្រាបទូល ទើបប្រែមុខទៅក្រាបទូល ថ្វាយបង្គំ ៣ ដងវិញទៀតរួចហើយ ប្រែមុខទៅស្រដីវិញថា ឥលូវនេះ ព្រះអង្គជ្រាបហើយ ទ្រង់ព្រះអំនរអនុមោទនា និងផលកុសលសទ្ធានាង នាំមកថ្វាយព្រះអង្គ មានព្រះបន្ទូល កុំអោយនាងចូលមកឡើយ អោយនាងប្រគល់មកអញ អញនឹងថ្វាយអោយនាង ទើបលើកប្រគល់អស់គ្រឿងប្រដាប់នោះមក តែអាចារ្យអធិដ្ឋានក្រាបទូល សូត្របាលីថ្វាយសព្វគ្រប់ហើយ ទើបប្រែមុខទៅស្រដីប្រាប់ថា ឥលូវនេះ អញថ្វាយអោយនាងរួចហើយ ព្រះអង្គអនុមោទនា នឹងមានព្រះបន្ទូលផ្តាំមកអោយនាងក្រាបថ្វាយបង្គំ ហើយអោយអញអោយពរនាង ចូលនាងទទួលយកពរហោង ។ ទើបអាចារ្យសូត្រសព្វពុទ្ធា ១ ចប់ ភវិត្ត ៣ ចប់ រួចហើយអោយថយចេញហោង ។

ទើបអោយសូត្រថា

អណ្តាប់នោះណា	នាងតែសាខា	ថ្វាយមចុបាយាស
សឹងគ្រឿងទិព្វគន្ធន	ពេញទាំងភាជនីមាស	ទើបនាងអង្គាស
	៣ដងស្រេចដល់ ។	
លាយបានកងចក្រ	ទ្រង់ព្រះបុរសលក្ខណ៍	បញ្ចូងអស់គល់
ស្តេចសោយបាយាស	ឥតឯសំនល់	ទើបស្តេចតំកល់
	លើកឡើងអធិដ្ឋាន ។	

រួចរំលងចេញទៅ ហើយអោយអាចារ្យលើកភាជនីចង្កាន់ បណ្តែតបំផ្លែចក្កងស្រះឈូកនោះ រួចហើយអោយលេងមារដណ្តើមបល្លង្ក ។ ឯរបៀបបង់មាត់

មារនោះ នំ ១ ថាស កាស ១ ត្រនោត ដល់ចាប់មារនាំចូលមក អោយថ្លាយ
 បង្គំព្រះហើយ អោយបើកសូត្រត្រង់ព្រះទ្រង់ទំនាយមារ ដល់សូត្រទំនាយមារ
 ចប់សព្វគ្រប់ហើយ ទើបអោយអាចារ្យនិមន្តលោកបាន ៨ អង្គ មកគង់ព័ទ្ធជុំ
 ហើយ អោយអាចារ្យអុជទៀន ៥ ចូប ៥ គ្រឿងបូជានោះ នូវប្រេងប្រទីប
 ទាំង ៥ នូវប្រទីបបាយសិរ្សឆ្នុងស្តាំសព្វគ្រប់ហើយ អោយនិមន្តលោកសូត្រ
 អភិសេកនោះ អោយសូត្រតែ ៣ហ៊ុំ ៤ ចប់ រួចអោយសូត្រ មហាការុណិកោ
 ត្រឹមបទ ជយមង្គលេ ៣ ដង ហើយអោយឈប់បង្កង់ យកទឹកអប់មក
 ស្រង់ព្រះរួចហើយ អោយសូត្រជយន្តោ ៣ ចប់តាមកំលាំង ទេសបារមីទាំង ៣០
 គត់ ដល់លោកសូត្រជយន្តោនោះ អោយអាចារ្យយកបុរសបរិសុទ្ធជាន ១៥ក្តី
 ៩ ក្តី មកអោយអង្គុយព័ទ្ធពិញ្ញាដុំហើយ ទើបអោយអាចារ្យអុជទៀនពពិល
 ទាំង ៥ ឡើងអោយសូត្រថា **ពុទ្ធខោ មន្ទលំ សម្ពុទ្ធខោ និព្វនុត្តមោ ម**
 ឯបង្វិលពពិលអភិសេកព្រះនោះ មិនមានកំនត់មនុស្ស កំនត់ពពិល កំនត់តែ
 សង្ឃសូត្រ ជយន្តោ ៣០ ចប់គ្រប់ហើយ អោយដុំពពិលលត់ទៀន អោយសូត្រថា
សព្វរោគវិនិម្ពុតោ ញ លតំ ម លត់ភ្លើងបក់ផ្សែងបញ្ចូលទៅលើព្រះថ្មី
 នោះរួចហើយ ទើបនិមន្តលោកភត្តា ភវតុ អោយអាចារ្យនូវអ្នកដើមការ
 ច្រូចទឹកសំរេចមគ្គផល ទៅហោង ហើយគោះរតាំង វាយគង ទូងភើរ លេងភ្លេង
 ត្បូងត្រៀម រាំចំរៀងកំសាន្ត ឯអាចារ្យនូវអ្នកដើមការ អោយទឹកអប់ក្រអូប មក
 ស្រង់ព្រះអង្គស្រេចហើយ អោយថ្លាយបង្គំព្រះរាជគ្នា អោយអាចារ្យយក
 គ្រឿងក្រអូប ក្រចេះជូងចន្ទនី មកស្រពស្រលាបលាបចិញ្ចើម ព្រះភក្ត្រព្រះអង្គ
 ទើបអោយនិមន្តព្រះថ្មីនោះ ដាក់តំកល់លើអាសនៈខ្ពស់ប្រសើរ ហើយបើនឹង
 ទេសនាប្រាជ្ញានោះ អភិសេករួចហើយ ទេសនាព្រះធម្មចក្រ ១ . ទេសនា

ព្រះអភិធម្ម ៧ គម្ពីរ ១ , ទេសនាពិម្ពាភិណាប ១ , ទេសនាសន្ធានិព្វាន ១ , ទេសនាព្រះនិព្វាន ១ , ទេសនាមារិនិព្វាន ១ , ទេសនាអនាគតវង្ស ហើយ អោយនិមន្តព្រះមហាថេរ នូវអស់ជំនុំសង្ឃ អោយបាន ១ អង្គឡើងទៅ ច្រើនជា ទើបនឹងទេសនាព្រះធម៌សង្គាយនាបាន បើតិចថយពុំបាន ១ អង្គទេ ហៅថាវត្តសង្គាយនា ទេសនាគ្រៃ ២ ទៅហោង រួចអោយទេសនា កម្មព្យវរ អាទិសង្ឃអ្វីៗដែលសាងនោះ ទៅចំលងបុណ្យហើយ អោយប្រគេនសង្ឃឹក នូវ អស់គ្រឿងបរិក្ខារ ប្រដាប់គ្រឿងអភិសេកនោះរួចហើយ ទើបអោយរណ្តាប់ ពហូ ទៅវា ឆ្លង សំរេចមគ្គផលទៅហោង។ ការអភិសេកយ៉ាងតូចសង្ខេប តែប៉ុននេះ ឯងហោង ។

នេះនឹងសំដែង មង្គលពុទ្ធាភិសេក ជាឯកទេសពិសេសទុកជាច្បាប់តទៅ អោយត្រូវតាមបទព្រះបាលី ពុទ្ធាភិសេកមាន ៣ ឈ្មោះបញ្ញាធិក ១ , អភិសេកយ៉ាងតូច ឈ្មោះសទ្ធាធិក ១ , អភិសេកយ៉ាងកណ្តាល ឈ្មោះ វិរិយាធិក ១ ។

អភិសេកយ៉ាងធំទាំង ៣ នេះ បើព្រះពុទ្ធរូបនោះគឺព្រះបដិមា នៅព្រះបត់ ព្រះចុឡាមុនី ព្រះសុទ្ធាថី ព្រះចេតិយ ព្រះអង្គតូចៗ នោះនឹងអភិសេកយ៉ាងតូច បើព្រះពុទ្ធរូបព្រះដីវី ព្រះសុទ្ធាថី ព្រះចេតិយ ព្រះអង្គធំៗ នឹងអភិសេកយ៉ាងធំ យ៉ាងកណ្តាលគួរ យ៉ាងតូចមិនគួរទេ ។

ឯរបៀបអភិសេកយ៉ាងតូចនោះ អោយធ្វើរណ្តាប់មានអត្រូរូត ៤ , ចាមរ ៤ , បែមន់ ៤ , សែនភ្នំន ៤ , អភិរម ៤ , នេះសឹង ៤ ឆ្នេងស្តាំ សត្វហិរ , សត្វគោក , សត្វទឹក តាមបាន ក្មេងព្រហ្មថារី ប្រស ៤ , ស្រី ៤ ស្លៀកស ខោនោះស មានក្អម ៨ ទឹកអប់ក្រអូម ស្នាធមិដូង ៨ ដូចសំដែងមកនេះសព្វគ្រប់

ហើយ នោះឈ្មោះបញ្ញាធិកយ៉ាងតូច។ ឯអភិសេកយ៉ាងកណ្តាលនោះ អោយ
រៀបមានឆត្រតូច , ចាមរ , បែមន់ , ដែនត្នន់ , អភិរម នោះសឹង ១ មុខ ៤
ឆ្នេងស្តាំ ដូចគ្នាហើយអោយមានសត្វហើរ , សត្វគោក , សត្វទឹក អោយមាន
ក្មេងព្រហ្មទារី ប្រុស ៨ , ស្រី ៨ អោយស្លៀកសព្វានស ក្នុងថ្មី ៨ ស្នាមមិដុង ៨
ចង្រ្កាន ឆ្នាំង ១ , អំបោះមង្គលសីមា ស្លឹកពោធិ៍ ស្បូវភ្នាំង។ អោយរៀបសូត្រ
មន្ត ៣ ថ្ងៃ ។ រកថ្ងៃអោយត្រូវពេញបុណ្យមី ថ្ងៃបំផុតថ្ងៃដំបូង បាននៅថ្ងៃ ១៣
កើត អោយតាំងពិធីចូលរោងសូត្រមន្ត របៀបតូចប៉ុន្មាននោះ ។

លុះសូត្រមន្តរួច អោយរៀបទេសនាបឋមត្រាស់ យ៉ាងពិស្តារបាន ១ កណ្ត
រី ២ កណ្ត។ លុះចប់ហើយ អោយនិមន្តលោក ២ អង្គ សូត្រពុទ្ធាភិសេក
លុះសូត្រចប់ហើយ វេលាព្រឹកឡើង និមន្តលោកដារឆាន់ វេលាថ្ងៃនោះនឹង
ទេសនាហើយ នឹងចង់លេងភ្លេងអ្វី ក៏ដរហុណ្យក៏តាមចិត្ត។ ដល់ល្ងាចសូត្រមន្ត
ទៀត លុះរួចហើយ អោយទេសនាបឋមត្រាស់ជាតំនទៅទៀត បាន ២ កណ្ត រី
៣ កណ្ត លុះចប់ហើយអោយក្មេង ២ នាក់ ដែលមានសំលេងចេះបទ អោយ
សូត្រចម្រើយ៉ាក . ផ្ទាញ់មារ ដល់ថ្នាក់ដណ្តាំចង្កាន់ នោះអោយយកក្មេង
ព្រហ្មទារី ប្រុស ៤ , ស្រី ៤ នាក់ ចូលមកតាំងពិធីបុកស្រូវរើសអង្ករ ដណ្តាំ
មចុបាយាស រួចរឿងបុណ្យ លុះដល់ព្រឹកឡើងនឹងចូលជាថ្ងៃ ១៥ កើតនោះ
ថ្វាយចង្កាន់មចុបាយាសរួចស្រេច អោយរៀបសូត្រមន្តទៀតជាគំរប់ ៣ ថ្ងៃ
អោយតាំងបាយសីធំ ៧ ថ្នាក់ ១ គូ។ រៀបពិស្តាការ ប្រាក់ ៥ បាទ ត្រាប្រសាទ
របៀបក្រៅពីនោះដូចគ្នា សូត្រមន្តរួច អោយទេសនាបឋមត្រាស់ តទៅទៀត
អោយចប់ទាំងគម្ពីរ លុះវេលាទៀបព្រឹក អោយលេងម៉ាលើកមកដណ្តើមបល្ល្លង
អោយរៀបរកក្មេងមានសំលេងពិរោះ មកសូត្រសរសើរបារមី ចុងផ្ទាញ់មារ

វេលាបែកបច្ចុស អោយនិមន្តលោក ៩ អង្គ មកសូត្រ ពាហ៍ ៤ ចប់
ហើយអោយសូត្រជយន្តោ អភិសេកអោយបាន ៥៦ ចប់ តាមកំលាំងព្រះ
ពុទ្ធកុណ នោះអោយអាចារ្យអុជទៀនពពិលឡើង បង្វិល ហើយសូត្របាសិដូច
និទានមុននោះ ហើយអោយបាញ់កាំភ្លើង លេងភ្លេងតូរ្យតន្ត្រី អោយគោរពតាំង
វាយគង ទូងភើ តាំងហើកអោយខ្លួនខ្លាយទ្រហឹងអឹងកង ។

លុះគ្រប់ព្រះធម៌ហើយ អោយអាចារ្យផ្តុំពពិល រំងាប់លត់ភ្លើង បក់ផ្សែង
ទៅលើព្រះថ្មីនោះហើយ បើកព្រះនេត្រ ចៀវព្រះភក្ត្រ ទើបអោយអ្នកដើមការ
យកទឹកអប់មកស្រង់ដុះព្រះអង្គ រួចទើបយកគ្រឿងគន្ធពិដោរ មកលាប
ស្រលាបព្រះអង្គ រួចនាំគ្នាអុជទៀន ចូប ឡើង នមស្សការថ្វាយបង្គំ រួចហើយ
ទើបនិមន្តលោកឆាន់រួចទេសនា ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ដូចនិទានមុននោះសព្វ
គ្រប់ហើយ ទើប ពហូ ទេវា ឆ្លង ទេសនាអានិសង្សព្រះពុទ្ធរូប សូរេច
មង្គលការ អភិសេកយ៉ាងកណ្តាល ចប់តែប៉ុននេះឯងហោង ។

ឯរបៀប អភិសេកយ៉ាងចំនោះ រៀបមានធម្មត្រូត . ចាមរ . បែមន់ .
សែនត្តន អភិរមនោះ សឹងតែមួយមុខៗ អោយបាន ១៦ ឆ្នេងស្តាំ ដូចគ្នា
អោយមានសត្វហើរ . សត្វគោក . សត្វទឹកដូចគ្នា ក្មេងព្រហ្មចារី ប្រុស ១៦ .
ស្រី ១៦ . ក្មមថ្មីដាក់ទឹកអប់ ១៦ . ស្លាចមិដូង ១៦ សឹងឆ្នេងស្តាំ ដូចគ្នា ក្មេង
កាន់ក្រុមផ្តាដូងនោះ អោយស្លៀកសព្វនាសដូចគ្នា ហើយរកក្មេងព្រហ្មចារីបាន
៩ នាក់ អោយកាន់ស្លាចមិកូនចេកទាំង ៩ នោះ សន្មត់ជាទេវតា រក្សាខាងក្រៅ
ដូចសំដែងមុននោះ ។ ឯសូត្រមន្ត ៣ ថ្ងៃ តាំងពិធីចូលរោងសូត្រមន្ត ៨ ទិស និង
ទិសក្នុងសូត្រមន្ត រួចអោយទេសនាបឋមត្រាស់ ១ កណ្តេ ២ កណ្តេក្តី អោយយ៉ាង
ពិស្តារ ហើយអោយអាចារ្យយកអំបោះ មង្គលសីមាទៅទាក់ឯក្រៅរោងសាលា

មកពីទ្វីបវិញ ហើយចូលមកក្នុងរោងសាលា ទាក់អោយជុំទាំង ៨ ទិស នោះ
ហើយទើបអោយទាក់ពីព្រះចាស់ មកព្រះថ្មីនោះ អោយទាក់កន្ទុយ អោយដល់
មកទីដែលលោកសូត្រពុទ្ធាភិសេក សូត្រ ពាហ្មី ... ជយន្តោ នោះ បើនឹងតាំងពិធី
សូត្រមន្ត ៣ ថ្ងៃនោះ អោយរកថ្ងៃពេញបុណ្យមីជាថ្ងៃបំផុត ទំនងបាននៅថ្ងៃ
១៣ កើត តាំងពិធីចូលសូត្រមន្តរបៀបដូចមុន ទាំង ៨ ទិស ឯអំបោះមង្គល
ព្រះនិស្ស័យ ដែលទាក់ពីព្រះចាស់មកព្រះថ្មីនោះ ទាញទៅដល់ទីសូត្រមន្តទាំង ៩
ទិសនោះ ទាំង ៣ ថ្ងៃនោះ លុះសូត្រមន្ត អោយទេសនា បវេមត្រាស់ ១ កណ្ត
២ កណ្ត ៣ កណ្តក្តី អោយពិស្តារដល់ចប់ នឹងនិមន្តលោក ២ អង្គមកសូត្រពុទ្ធា
ភិសេក ចប់ហើយឈប់វេលាព្រឹកឡើង អោយនិមន្តលោកដារឆាន់ វេលាថ្ងៃ
នោះ នឹងចង់ទេសនាក្តី នឹងលេងភ្លេងរាំភ្លឺៗ កំដរមង្គលការ មកដល់ល្ងាច
ក៏តាមចិត្ត លុះដល់វេលាល្ងាច អោយសូត្រមន្តទៀត។ សូត្រមន្តរួចហើយ
អោយទេសនាបវេមត្រាស់ ជាតំនទៅទៀត បាន ១ កណ្ត ២ កណ្តក្តី អោយ
ពិស្តារទៅ លុះចប់ហើយ អោយរកក្មេងបាន ២ នាក់ មានសំលេងពិរោះចេះបទ
យកមកអោយសូត្រចម្រើយោក ផ្លាញ់មារ ដល់ផ្កាក់ដណ្តាំចង្កាន់មធ្យាយាស
អោយក្មេងព្រហ្មចារី ប្រុស ៤ , ស្រី ៤ នាក់មកសន្មត់ អោយនាមឈ្មោះ
ដូចរឿងមុននោះ លុះព្រឹកឡើងនឹងចូលដល់ថ្ងៃ ១៥ កើតពេញបុណ្យមីនោះ ត្រូវ
ផ្ទាយចង្កាន់មធ្យាយាស រំពើព្រឹករួចស្រេចហើយ លុះល្ងាចអោយរៀបរបៀប
ទាំងអស់ គ្រឿងអភិសេកនោះ ប្រដាប់ក្មេងប្រុសស្រី មកអោយអង្គុយកាន់ក្នុង
ស្នាមមិផ្កាដូង នៅអស់គ្រឿងឆត្រត្រួត , ចាមរ , បែមន់ , សែនត្នន់ , អភិរម
នោះ មករៀបដាក់ជាជួរឆ្វេងស្តាំ នៅភាពរូបសព្វសារពើ គ្រឿងអភិសេក
តាមយ៉ាងធំ ហើយតាំងរៀបរល្អាប់ ព្រះពិស្តាការ ប្រាក់ ៥ តំលឹង ត្រាប្រសាទ

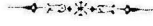
បាយសីតំ ១ គូ ៩ ថ្នាក់ ស្នាមមិទ្រង់ត្រៀម ១ គូ ធ្វើនឹងកូនចេកកំពស់ ៣ ហត្ថ ។
 វិប្រដាប់ក្រៅពីនោះ ដូចយើងបានសំដែងមកពីមុន ជាពិស្តារស្រាប់ហើយ រណ្តាប់
 នឹងថ្វាយព្រះលក្ខណៈនោះអោយសព្វគ្រប់ កុំអោយសង្កេប កុំអោយខ្វះឡើយ
 មកតំកល់ទុកជាអណ្តាប់ ជាដួរឆ្នែងស្តាំហើយ អោយចងពិពានរនាំងបាំងសន្និយា
 អោយចងទង់តូចនូវភ្នំផ្ការំយោល ក្នុងទីសាលារោងនោះ ជាសងខាង ជា
 លំអប្រសើរ សព្វគ្រប់ដូចសំដែងមកពីមុននោះ អោយរៀបប្រដាប់ដាក់
 រានទេវតា តូចធំ អោយសព្វគ្រប់ហើយ ទើបអោយព័ទ្ធសីមា ក្រៅក្នុងសាលា
 រោងនោះជុំវិញហើយ អោយពាក់ទាក់ពីព្រះចាស់មកព្រះថ្មី ទាញអោយដល់មក
 ទី សូត្រមន្ត ពុទ្ធាភិសេកនោះ លុះវេលាល្ងាចហើយ អោយរុជទៀនចូបថ្វាយ
 ទេវតារូច អាចារ្យចេញទៅអារាធនា រានតូចធំ ចូលមក អោយអុជទៀនប្រទីប
 ឈ្មាណាឡើង ហើយថ្វាយបង្គំព្រះ អារាធនា ទេសបារមី ប្រកាសទេវតារូច
 អារាធនាសូត្រស្នាទានសីលរូច អោយនិមន្តលោកសូត្រមន្ត រូចអោយទេសនា
 បឋមត្រាស់ វន្តា លុះចប់ហើយ វេលា អោយលេងមារលើកទ័ពមកដណ្តើម
 រត្នបល្ល័ង្ក បុរស ២ នាក់អោយសូត្រសរសើរពារមីព្រះហើយ លុះចប់មារ បាននាំ
 មារមកថ្វាយបង្គំព្រះ ។

បើកសូត្រត្រង់ព្រះទ្រង់ទំនាយមារនោះរូចហើយ លុះវេលាបែកបច្ចុស
 នោះ អោយអាចារ្យនិមន្តលោកប្រមូលអំពីទិសទាំង ៨ មកជុំនៅទីក្នុង គង់ព័ទ្ធ
 ជុំវិញ កាន់អំបោះព្រះនិស្ស័យ ដែលព័ទ្ធពិព្រះនោះមកកាន់គ្រប់អង្គហើយ និមន្ត
 លោក ពាហ្មំ ទទេ ៤ ចប់ ហើយមហាការុណិកោ ត្រឹមបទជយមង្គលេ អោយ
 បាន ៥ ចប់ ត្រូវជា ៩ ចប់ហើយឈប់ យកទឹកអប់មកស្រង់ព្រះ រូចទើបនិមន្ត
 លោកសូត្រ ជយន្តោ អភិសេកនោះ អោយបាន ១០៨ ចប់ តាមកំលាំងអដ្ឋវស្ស

មង្គល ១០៨ មានក្នុងព្រះអង្គព្រះ ឯបាសក អោយអង្គុយព័ទ្ធពិក្រៅជុំវិញ ទើប
អោយអាចារ្យអុជទៀនពពិលទាំង ៩ ឡើង បង្វិលពីស្តាំ ទៅឆ្វេង ជាទក្ខិណោតតិ
ហើយសូត្រថា **ពុទ្ធខោ បទ្កលសម្មុត្តោ សម្មុទ្ធខោ និព្វន្តក្កមោ ម**
ហើយបង្វិលទៅ បើមានលេងអ្វី អោយលេងភ្លេងកន្លែងដង្វាយសព្វសាធុការ
តាំងហើរអោយពេញអំនាចទៅ លុះលោកសូត្ររួចហើយ អោយអាចារ្យផ្តុំពពិល
ទាំង ៩ នោះ រំងាប់បក់ផ្សែងសូត្រថា **សព្វរោគវិនិប្បតោ ម** លត់ភ្លើងបក់
ផ្សែងចូលស្រេចហើយ អោយអាចារ្យយកម្ពុល ១ បើកព្រះនេត្រព្រះអោយ
សូត្រថា **ពលីយតេ ពុទ្ធិប្បន្នានំ ម** បើចេះសូត្រអោយសូត្រ **សុរោ មេ**
ទើបអោយអុជទៀនព្រះពិស្តុការ ស្ថាណាទោស សូត្របើកព្រះនេត្រព្រះហើយ
យកម្ពុលវាសរវង់ព្រះនេត្រ ទាំងឆ្វេងស្តាំ អោយសូត្រថា **ភថាគតោ និព្វបក្កំ**
វិនិសោធយិ មយំ នេវបទុស្សានំ ម បីវុឌ្ឍរួចស្រេចហើយ
អោយអ្នកដើមការយកគ្រឿងក្រអូបមកជុំរះព្រះអង្គ ហើយថ្វាយបង្គំគ្រប់គ្នាទៅ
ទើបអោយអាចារ្យយកគ្រឿងក្រអូប ធៀមភក្តិ ស្រេចហើយ អោយលេងភ្លេង
គ្រប់ល្បែង កំសាន្តទៅ ទើបអោយទេសនាដូចសំដែងមកនោះហើយ ទើប ពហូ
ទេវា ឆ្លង សំរេចមង្គលអភិសេក យ៉ាងធំចប់តែប៉ុននេះហោង ។

អភិសេក យ៉ាងតូចពពិល ៥ មកបង្វិល , យ៉ាងកណ្តាលពពិល ៧ មក
បង្វិល យ៉ាងធំពពិល ៩ មកបង្វិល ។

បញ្ជះព្រះលក្ខណៈ

នេះនឹងសំដែង អំពីបុរសបុគ្គលណាមួយ ថាបើសាងព្រះពុទ្ធរូបតូចណាស់ នឹងបញ្ជះព្រះលក្ខណៈ ពុំបានឡើយ ។ បើដល់ថ្ងៃណា នឹងអភិសេកនោះ អោយ រៀបរយណាស់ព្រះពិស្តាការ ប្រាក់ ៥ តំលឹង សំពត់ស ៥ ហត្ថ ផ្លែឈើ ៤ បាយសី ៥ ថ្នាក់ ១ គូ ស្នាធម៌ ៨ ទឹកអប់ ៨ គ្រឿងបូជា លាជ ផ្កា ទៀន ចូប ស្នាធម៌ ៤ ទឹកសម្បូរ ១ ផ្តិល អោយសព្វគ្រប់ដូចសំដែងមក អោយរាជារៀ សូត្រថ្វាយ ព្រះលក្ខណៈរួចហើយ ទើបនឹងអភិសេកបានហោង ។

បញ្ជះព្រះកេស

សព្វក្ល័យគុណបវរេសីសំ ១

បញ្ជះមោសី

និព្វានារម្មណបវរេសីសតិកេសំ ២

បញ្ជះនៅថ្វាស

បតុក្ល័យនបវរេលលាជំ ១

បញ្ចុះចិញ្ចឹមទាំងពីរ

និលកសិណសោភាសិកន្តបវរកយុគ្គលំ ២

បញ្ចុះព្រះនេត្រទាំងពីរ

ទិត្យចក្កុ បដិញ្ញាណចក្កុ សមន្តចក្កុ ពុទ្ធិចក្កុ ធម្មចក្កុ
បវរចក្កុទ្ធិយំ ២

បញ្ចុះនៅជញ្ជីម

វង្សិសមាបត្តិញ្ញាណបវរខន្ធាភាសន្តំ ២

បញ្ចុះព្រះកាមាទាំងពីរ

ទិត្យសោតញ្ញាណបវរសោតទ្ធិយំ ២

បញ្ចុះព្រះឃានទាំងពីរ

គោត្រតញ្ញាណបវរខត្តន្តយានំ ២

បញ្ចុះព្រះមកលាពុទ្ធាស់ទាំងពីរ

មគ្គង្គលវិបុត្តិ ង្គលញ្ញាណបវរទេន្ទទ្ធិយំ ២

បញ្ចុះព្រះដីស្នូលើក្រោម

លោកិយលោកុត្តរព្រាណបវរឱដ្ឋិទ្ធិយំ ១

បញ្ចុះវង់ព្រះដីស្នូលម្ពណ្ណ

សត្តតិសបវរពោធិបក្ខិយព្រាណបវរសុក្កនន្តា ១

បញ្ចុះព្រះចង្កូមទាំងបួន

ចតុបគ្គព្រាណបវរចតុនាថា ១

បញ្ចុះអណ្តាត

ចតុសច្ចុព្រាណបវរវិច្ឆា ១

បញ្ចុះចង្កាព្រាម

អបដិហគព្រាណបវរហនុកំ ១

បញ្ចុះរើមស្វរង

អនុត្តរវិមោក្ខានិគមនព្រាណបវរខណំ ១

បញ្ចុះផ្នត់ស្វរង

តិលក្ខណព្រាណបវរវិលសត្តតិវិវាជិតំ ១

បញ្ចុះព្រះពេស្តទាំងពីរ

ចតុវេស្សនវិញ្ញាណបវេណយទ្ធិយំ ១

បញ្ចុះម្រាមព្រះពេស្តកណ្តាលខាងស្តាំ

ទសានុស្សតិញ្ញាណបវេណយទ្ធិយំសោភា ១

បញ្ចុះជើមទ្រូង

សត្តតោវិញ្ញាណបវេណយទ្ធិយំ ១

បញ្ចុះជើមឆ្វេងទាំងពីរ

អសយានសយញ្ញាណបវេណយទ្ធិយំ ១

បញ្ចុះម្តងជើម

ទសពលញ្ញាណបវេណយទ្ធិយំ ១

បញ្ចុះចង្កេះខាងស្តាំ

បដិច្ចសមុប្បាទញ្ញាណបវេណយទ្ធិយំសមព្វពលបវេណ

យនំ ១

បញ្ចុះភ្នៅទាំងពីរ

ចតុសមប្បធានបវេណយទ្ធិយំ ១

បញ្ចុះព្រះដង្កំទាំងពីរ

នសកុសលកម្មបថបវរដ្ឋន្ទយំ ១

បញ្ចុះព្រះបាទទាំងពីរ

ចតុរិទ្ធិធានបវរធានន្ទយំ ១

បញ្ចុះនៅសង្ឃារី

សលសម្មាចញ្ញាណបវរសច្ច្យាដី ១

បញ្ចុះនៅមិពរ

ហិរោកម្មញ្ញាណបវរបំសុកុលចិវរំ ១

បញ្ចុះនៅស្បង់

អប្បន្តិមកមគ្គញ្ញាណបវរអន្តរវាសកំ ។

បញ្ចុះវត្តពន្លឺង្រូង

ចតុសតិបដ្ឋានបវរកាយពន្លឺង្រំ ១

អញ្ជោសទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធា អតិវរោ ចតិយ បន
មត្តិកន្តានិញ្ញាណំ សព្វញ្ញតានិកំ ធម្មាកាយមតិពុទ្ធានមេតំ
លោកនាយកំ ធម្មកាយពុទ្ធលកនំ យោគាវចរកុលបុត្តេ

**ឥន្ទ្រវរុណោន សព្វញ្ញុត្តភាវំ បង្ខេងន្ទេន បណនបនំ
អនុស្សាវរិត្វំ ២**

បើសូត្រថ្វាយព្រះលក្ខណៈបានពីរចប់ហើយ ទើបអាចារ្យសូត្រ អញ្ជើញ
ព្រះពិស្តាការ រួចហើយអោយសូត្ររំលាប់ ទើបគេអោយម្តួលពីមកកាន់ឡើង
ហើយយកមង្គលវាសវង់ព្រះនេត្រ ទាំងស្តាំ ទាំងឆ្វេង សូត្រថា **តថាគតោ
និព្វបក្កំ វិសោធម៌ ជ័យំ នេវបនុស្សានំ ២**

បើចប់ហើយ ទើបយកម្តួលពីមកវាសវង់ព្រះនេត្រ បីដងម្ខាងៗ រួចយក
កន្ត្រៃមក ទើបអោយសូត្រចំរើនព្រះកេសដូចនេះ **កេរស្សស្ស កេសា
នន្ទិត្វា សព្វេ ពុន្ទេ ហិ នេសិតំ និព្វានំ ខបនគ្គាយ ២** បើចប់រួច
ហើយ ទើបអោយយកកាំបិតស្លាកោរ ជំរះព្រះកេស រួចទើបអោយយកទឹករបំ
មកស្រង់ជំរះព្រះអង្គ រួចអោយយកគ្រឿងក្រអូបមកជំរះព្រះភក្ត្រហើយ
ស្រលាបលាបព្រះអង្គសព្វច្រប់ហើយ ទើបលើកឡើង ដាក់តំកល់ យកអំបោះ
ព្រះនិស្ស័យពុទ្ធដូចដែលវិញ ហើយទើបអាចារ្យក្រាបថ្វាយបង្គំ កាន់អំបោះ
និស្ស័យឡើង សូត្រថ្វាយព្រះលក្ខណៈមួយចប់ទៀត ជាបីចប់ ហើយទើបអោយ
សូត្រព្រះ ចតុរារិយសច្ច ពោធិបត្តិយធម៌ កាន់បីចប់ហើយ សូត្រលោកុត្តរជ្ឈាន
៩ ចប់ ។

ក្បួននេះ ខ្ញុំបានសង្ខេបខ្លីប៉ុន្តែនេះ ។

ឯកសារទី ៤

បំណងយក

ពិធីពុទ្ធាភិសេក

វិសេស

សម្តេចព្រះបរមរាជវង្សបរមនាមិបតី

ជំណា ជោតញ្ញាណា

ព្រះសង្ឃរាជ គណៈបរមានិកាយ

អរូបអរូប

ពិធីពុទ្ធាភិសេក

ការស្រោចស្រប់ វិជជុះរលាស់ ព្រោះព្រំនូវសុគន្ធវារីថ្វាយព្រះពុទ្ធរូបដែល ទើបកសាងថ្មី ហៅថា **ពុទ្ធាភិសេក** ។ ពិធីនេះជាប្រពៃណីដែលពុទ្ធបរិស័ទ បានធ្វើអស់កាលយូរអង្វែងហើយ ជាប់មានដរាបមកដល់ សម័យយើងសព្វថ្ងៃ ។ បណ្ឌិតអ្នកប្រាជ្ញពុទ្ធសាសនិកទាំងឡាយ មាន **ព្រះនាគសេនាបរាជេរ** ជា ដើម បានធ្វើតាមលំអានរឿងដែល **ព្រះបរាជេរស្ថិតិស្ថិតិស្ថិតិស្ថិតិ** គោតម ទ្រង់បានត្រាស់ដឹងនូវ **អនុត្តរសម្មាសម្ពោធិ** បានដល់នូវឋានៈជា **ព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ** ប្រាកដឡើង នៅពេលខាងចុងបច្ចិមយាមនៃរាត្រី ពេញបូណ៌មិខែពិសាខនោះ . គ្រាន់តែព្រះអង្គបានផ្លាស់ទីហើយ បានត្រាស់ជា **ព្រះសម្ពុទ្ធ** ភ្លាម ក៏កើតមានអព្វតហេតុជាបហស្សារ្យ ទេពភាគន្តព្រហ្ម ទាំងឡាយ និម្មិតខ្លួនតូចៗ ល្អិតៗ មកប្រជ្រៀតគ្នាណែនណាស់តាន់តាប់ បន្លឺវាតា អឹងអាប់ ថ្វាយពរថ្វាយជ័យ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធថា **"ព្រះពុទ្ធបរាជេរស្ថិតិស្ថិតិស្ថិតិស្ថិតិ ! មរមរណនាបរាជេរព្រះអង្គហើយ^(១) !"** មិនត្រឹម តែបន្តិឌុក្សោសនាភារាថាថ្វាយពរជ័យប៉ុននោះទេ . ទេពភាគន្តព្រហ្មទាំងនោះ ថែម ទាំងបាចសាចសុគន្ធបុព្វាទិព្វព្រះព្រះសុគន្ធវារីទិព្វ . គន្ធព្វទេពភា ទាំងឡាយ ប្រគំតូរ្យតន្ត្រីទិព្វថ្វាយពរថ្វាយជ័យ ចំពោះព្រះសព្វញ្ញសម្ពុទ្ធផងរទៀត . ដោយ

(១) ឌុក្សោសនាការនេះ នឹងមានហេតុថាប្រាប់ទៅខាងមុខក្នុងពិធី ពុទ្ធាភិសេកសង្ខេប ។ ចូរអានភាថានោះចុះ ។

អំនាចដ៏ក្រៃលែង ។ ព្រះមហាបុរសទ្រង់បានត្រាស់ច្បាស់ជា **ព្រះអង្គ** សម្មាសម្ពុទ្ធច្រៀមច្រើនហើយយ៉ាងនេះ ទើបអទិស្សមានកាយ^(១) ទាំងឡាយ មាន ទេពតាជាដើម បាននាំគ្នាមូលមកសម្តែងសេចក្តីគោរពចំពោះព្រះអង្គ ។ ព្រោះ ហេតុនេះឯង បានជាពិធីនេះឈ្មោះថា **ពុទ្ធាភិសេក** គឺការ បាចសាចព្រះព្រំ សុគន្ធបុប្ផានឹងសុគន្ធវារីទិព្វ ថ្វាយស័ព្ទសាធុការពរជ័យ ចំពោះព្រះអង្គដោយ សោមនស្សចិត្ត នឹងសេចក្តីជ្រះថ្លាក្រៃលែងនៃពពួកអទិស្ស មានកាយមាន ទេពតាជាដើម បន្ទាប់ពីវេលាដែលព្រះអង្គបានត្រាស់ជា ព្រះពុទ្ធច្រៀមច្រើនហើយ **ពុំមែនព្រះអង្គបានត្រាស់ជាព្រះសម្ពុទ្ធដោយសារ ពពួកអទិស្សមានកាយថ្វាយព្រះអង្គទេ ។** ព្រោះហេតុនេះហើយ បានជាព្រះពុទ្ធទ្រង់មាន ព្រះ **លេខិត្តិកនាម** ថា **សម្មាសម្ពុទ្ធោ** ដែល មានអត្ថន័យថា " ព្រះអង្គ ត្រាស់ដឹងដោយប្រពៃ នូវព្រះយុទ្ធមិទាំងពួងដោយ ព្រះអង្គឯង ឥតមានទេពតា ឥន្ទ្រព្រហ្ម រឺមនុស្សណាធ្វើអោយព្រះអង្គបានត្រាស់ ឡើយ " ។

ដោយមានរឿងនេះជាមូលហេតុ , ទើបពុទ្ធបរិស័ទគ្រប់ប្រទេស ធ្វើពិធី ពុទ្ធាភិសេក ។ ពិធីនេះ ពុំសុទ្ធតែដូចគ្នាតែបែបមួយទេ គឺពុទ្ធសាសនិកជនខ្លះធ្វើ ដោយពិធីពិស្តារ ខ្លះធ្វើដោយពិធីមធ្យមយ៉ាងកណ្តាល ខ្លះធ្វើដោយពិធីសរុប ខ្លី តាមយោបល់និងតាមការលែងលក់ កុំអោយតែខានពុំបានធ្វើពិធីនោះសោះ ប៉ុន្តែនោះ ព្រោះគេជឿជាក់ថា ព្រះពុទ្ធរូបដែលគេបានកសាងឡើងនោះ ទុកស្នើដូច

(១) អទិស្សមានកាយ ប្រែថា " សត្វពិសេសដែលមានរូបរាងកាយ ប៉ុន្តែ មនុស្សយើងមើលពុំឃើញ " ។

អង្គព្រះពុទ្ធ ដែលទើបបានត្រាស់ដឹងនូវអនុគួរសម្មាសម្ពោធិថ្មីៗ , គេគ្រាន់តែ ធ្វើពិធីអភិសេករំលឹកតាមលំអានរឿងនោះ កុំអោយតែខានធ្វើសោះ ដើម្បី អោយបានផលានិសង្សជាថ្មីថែមឡើងទៀតប៉ុន្មាននោះ . គេពុំមែនយល់ថា អភិសេកព្រះពុទ្ធរូបអង្គថ្មីអោយបានត្រាស់ទេ ។

ពិធីពុទ្ធាភិសេកពិស្តារ~ នៅប្រទេសកម្ពុជា សឹងមានពណិនាក្នុង ក្បួនបុរាណស្រាប់ហើយ ខ្ញុំមិនបាច់ផ្ទៀងទេ . ការគួរធ្វើដោយសព្វគ្រប់តាមក្បួន បុរាណ នឹងការមិនគួរធ្វើត្រង់ពិធីណាខ្លះនោះ គួរពុទ្ធបរិស័ទពិចារណារិះរេ ដោយហ្មត់ចត់ អោយឃើញតាមការណ៍ពិត និងការណ៍ពុំពិតចុះ ។

ក្នុងពិធីពុទ្ធាភិសេកពិស្តារនោះ , មានពុទ្ធសាសនិកជនបរទេសខ្លះ គេធ្វើ អោយត្រូវត្រង់ថ្ងៃ ១៤ កើត និងថ្ងៃ ១៥ កើតខែពិសាខ តាមតែក្នុងឆ្នាំណាក៏ ដោយ ។ នៅថ្ងៃ ១៤ កើត គេរៀបគ្រឿងសក្ការបូជាថ្វាយព្រះពុទ្ធរូបអង្គថ្មី . តាំងពីពេលព្រលប់រំលូតដល់ភ្លឺ គេធ្វើពិធីចំអិនមត្តបាយាស ដែលហៅថា **និរុទ្ធកមប្បុណយាស** គឺមត្តបាយាសគោកគួរពូតជាពំនូតបាន ។ គេថ្វាយព្រះ ពុទ្ធរូបអង្គថ្មី នៅពេលព្រឹកព្រលឹមនៃថ្ងៃ ១៥ កើត ខែពិសាខ អោយត្រូវតាម លំអានរឿងនៃនាងសុជាតា ដែលថ្វាយមត្តបាយាសចំពោះ **ព្រះសិទ្ធត្ថសក្សបុទិគោតម** ២ នៅថ្ងៃ ១៥ កើត ខែពិសាខនោះ , តាំងពីពេល ព្រលប់រំលូតដល់ភ្លឺ , ជាពិធីពុទ្ធាភិសេក ។ គេបញ្ចប់ពិធីនេះនៅពេលព្រឹកនៃថ្ងៃ ១ រោច ។

ពិធីពុទ្ធាភិសេកបដ្ឋប~ គឺពិធីយ៉ាងកណ្តាល មិនវែងមិនខ្លីពេក ។ តាមប្រពៃណី រឺទំលាប់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជាយើង , ទោះនៅថ្ងៃ , ខែ , ឆ្នាំ ណាក៏ ដោយ , ពុទ្ធបរិស័ទធ្វើពិធីពុទ្ធាភិសេកមានរបៀបដាវយៈ ៥ សង្កាត់ គឺ

សន្ទាត់ទី១. រៀបគ្រឿងសក្ការបូជាមានផ្កាស្រស់ៗ នឹងទៀនធ្មប់ជា
ដើម ថ្វាយព្រះពុទ្ធរូបអង្គថ្មី ។

សន្ទាត់ទី២. និមន្តព្រះភិក្ខុចំរើនព្រះបរិត្ត ។

សន្ទាត់ទី៣. និមន្តព្រះធម្មកថិកមួយអង្គសំដែងរឿងបឋមត្រាស់ ។

សន្ទាត់ទី៤. និមន្តព្រះភិក្ខុ ១ អង្គ រឺ ២ អង្គ សូត្របាលីពុទ្ធាភិសេក ។

សន្ទាត់ទី៥. សូត្របទ **ធម្មប្បដិយោគ** ដែលធ្លាប់ហៅថា
ធម៌យោគ ២

សន្ទាត់ទី៦. សូត្របទផ្កាព្យាមារ^(១) ។

សន្ទាត់ទី៧. និមន្តព្រះសង្ឃសូត្របាលីតាថា **ពុទ្ធសម្មាសម្ពុទ្ធស** គឺធម៌
ពារហ្សំ **សហស្សធម៌និម្មិតសាតុធម៌ ២** បេស បោក្ខំ សុខំ អធិគបេយ្យ
នរោ សបណ្ណោ ២ រួចសូត្រ **បហាវរុណិកោ នរថោ ២** បេស បោក្ខ
តេ **សម្មាសម្ពុទ្ធស** រួចសូត្រ **សម្មាសម្ពុទ្ធស** ពោរិយោ មូលេ២បេស **លតន្តត្ថេ**

(១) បទធម្មប្បដិយោគ (ធម៌យោគ) និងបទផ្កាព្យាមារ ទាំង ២ សង្កត់នេះ
ជាពាក្យកាព្យសំរាយ. ពុទ្ធបរិស័ទច្រើនតែនិមន្តសាមណេរកូចៗ ២ រូបមានសំលេងពិរោះ
ដែលចេះសូត្របទទាំង ២ បែបនេះ អោយសូត្រតាំងពីដើមរហូតដល់ចប់។ បើរក
សាមណេរប្រភេទនោះពុំបានទេ. គេអញ្ជើញបុរសគ្របាស្ថ ២ នាក់ មានសំលេងពិរោះ
ដែលធ្លាប់សូត្របទនោះ អោយសូត្រក៏បាន តាមគួរដល់ការលែលក។ ចំពោះត្រង់បទផ្កាព្យាមារ.
បើមានមត្តបាយាសដែលត្រូវថ្វាយព្រះ. កាលបើដល់ពេលអរុណបញ្ចេញរស្មីភ្លឺស្រាងៗ. គេអោយ
សូត្រត្រង់ឃ្លាពាក្យកាព្យថា " អណ្តាប់នោះណា នាងស្រីសុជាតា ថ្វាយមត្តបាយាស សឹងគ្រឿង
ទីពូតន់ ពេញទាំងកាជន៍មាស ទើបនាងអង្គាស ថ្វាយព្រះ ទសពល " ។ សូត្រ ៣ ដងដដែលៗ ។
គេថ្វាយមត្តបាយាសតំនាលនឹងវេលាកំពុងសូត្រនេះ។ (តាមលំអានរឿង. គួរថ្វាយមត្តបាយាស
ពីព្រលឹម. លុះដល់ពេលយប់សឹម ធ្វើពិធីអភិសេក) ។

បទអ្វីណែន រួចសូត្រ តេ អត្ថលទ្ធា សុខិតា ឧបេម សហ សព្វេហិ
ឆ្មារតីភិ ឧ បន្ទាប់ពីនេះ ជូនកាលក៏សូត្រ ភវតុ សព្វបទ្ធលំ ឧបេម
សព្វសច្ច្យានុភាវេន សនា សោត្តី ភវន្តុ តេ ឧ

សន្ទាន់ទី៨ ពុទ្ធបរិស័ទបាច- សាចថ្កាស្រស់ៗ មានផ្កាម្លិះជាដើមទៅ
លើព្រះពុទ្ធរូបអង្គថ្មី , អ្នកខ្លះមានសុតន្ធវារី ក៏ជជុះរលាស់ទឹកក្រអូបនោះថ្វាយ
ព្រះពុទ្ធរូបអង្គថ្មីដោយស្ងៀមៗ ឥត បញ្ចេញវាចាជាអ្វី . ជូនកាលកំពុងធ្វើ
ពិធីនេះ អាចារ្យម្នាក់បញ្ចេញវាចាខ្លាំងៗ អោយពុទ្ធបរិស័ទថាតាម
ទាំងអស់គ្នាថា **ព្រះពុទ្ធមានសិរិទ្ធរំល្អះលើយ ! មានចាបចាប្រះអង្គ
លើយ !** (ថា ៣ ដង) ។

សន្ទាន់ទី៩ លុះចប់ពិធីនេះហើយ , ពុទ្ធបរិស័ទជាឧបាសក ឧបាសិកា
ទាំងអស់គ្នា សូត្រធម៌នមស្សការព្រះរតនត្រ័យ តាមទំលាប់ដែលតែងតែសូត្រ
រៀងមក , រួចហើយសូត្រធម៌ ឧទ្ទិសកុសលផលបុណ្យតាមទំលាប់ដូចសព្វដង ។
ក៏ សន្តត់ថាចប់ពិធីពុទ្ធាភិសេកមធូមត្រឹមប៉ុននេះ ។

ពិធីពុទ្ធាភិសេកសង្ខេប ជាពិធីខ្លី ៗ ខ្ញុំរៀបរៀងពិធីខ្លីនេះ ទុកជា
របៀបអោយពុទ្ធបរិស័ទអ្នកត្រូវការធ្វើពិធីពុទ្ធាភិសេកសង្ខេប ។ ពិធីសង្ខេបនេះ
មានត្រឹមតែ ការរៀបតាក់តែងត្រៀមសក្ការបូជាដោយផ្កាស្រស់ៗ និងទៀនចូប
ថ្វាយព្រះពុទ្ធរូបអង្គថ្មីប៉ុននោះ- រួចហើយត្រូវនិមន្តព្រះធម្មកថិកសំដែងរឿង
បឋមត្រាស់ តាមគួរដល់វេលា វិមិនបាច់មានទេសនាបឋមត្រាស់ក៏បាន , មិន
បាច់មានការសូត្របាលី **ពុទ្ធាភិសេក** ក៏បាន , ត្រូវនិមន្តព្រះភិក្ខុសង្ឃ ៤ អង្គ
រឺច្រើនអង្គជាងនេះ សុំអោយលោកស្វាធារ្យបាលីតាមលំដាប់ទៅ ។ នៅទីចប់
បាលីទាំងអស់ មានប្រែជាសំរាយរាយសេចក្តីតាមលំដាប់អានបាលី សំរាប់អោយ

ដឹងដំនើររឿងនៃអភិសម្ពោធិក្នុងពិធីពុទ្ធាភិសេកសង្ខេបប៉ុននោះ ។ ព្រះភិក្ខុសង្ឃ
ត្រូវការសូត្រសំរាយនោះផងក៏បាន មិនបាច់សូត្រក៏បាន ព្រោះសំរាយនៅ
ខាងចុងដោយឡែកទេ ។ (ត្រូវមើលលេខរៀងតាមលំដាប់) ។

ព្រះភិក្ខុសង្ឃត្រូវស្វាធារាយថា ÷

នមោ កស្ស កគចតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស^(១) ឬ
កស្សី សមយេ ពោធិសត្តោ ពោធិរុក្ខក្ខន្ធិ បិដ្ឋិតោ កត្វា
បុរគ្គាភិមុខោ ឧទ្ធក្កុមារនសោ ហុត្វា

កាមំ កថោ នហារុ ច អដ្ឋិ ច អវសិស្សត្តុ
សព្វំបិ ហិទ្ធំ សរីរេ បំសលោហិតំ ឧបសុស្សត្តុ កំចេច
សម្មាសម្ពោធិ អប្បត្វា កំបំ បល្លង្កំ ន កិទ្ធិស្សាបិភិ
អសនិសកសន្តិធាតេនាបិ អគេជ្ឈរុបំ អបរាជិតំ បល្លង្កំ អាកុជិត្វា
និសំនិ^(២) ឬ

កតោ បហាបុរិសោ អនុលោមប្បដិលោមិ បដិច្ចសមុប្បាទំ
មនសាកាសិ :

អវិជ្ជាបច្ចុយា សច្ចារា , សច្ចារប្បច្ចុយា វិញ្ញាណំ ,
វិញ្ញាណប្បច្ចុយា នាមរុបំ , នាមរុប្បច្ចុយា សន្យាយកនំ ,
សន្យាយកនប្បច្ចុយា ជំសេស្វា , ជំស្សប្បច្ចុយា វេទនា ,
វេទនាបច្ចុយា កណ្ណា , កណ្ណាបច្ចុយា ឧបាទានំ ,
ឧបាទានប្បច្ចុយា កថោ , កថប្បច្ចុយា ជានិ , ជានិប្បច្ចុយា

ជំរាមរណី , សោកបរិទេវទុក្ខនោមនស្សុបាយាសា សម្ពុតន្តិ ឬ
ឯវចេសស្ស កេវលស្ស ទុក្ខក្ខន្ធស្ស សមុទយោ ហោតិ ^(៣) ឬ

អវិជ្ជាយក្ខេត អសេសវិភកនិរោធា សច្ចានិរោធា ,
សច្ចានិរោធា វិញ្ញាណនិរោធា , វិញ្ញាណនិរោធា នាមរូប-
និរោធា , នាមរូបនិរោធា សន្យាយកនិរោធា , សន្យាយ-
កនិរោធា ដស្សនិរោធា , ដស្សនិរោធា ចេននានិរោធា ,
ចេននានិរោធា កណ្ណានិរោធា , កណ្ណានិរោធា ឧបាទាននិរោធា ,
ឧបាទាននិរោធា ភវនិរោធា , ភវនិរោធា ជាតិនិរោធា ,
ជាតិនិរោធា ជំរាមរណី , សោកបរិទេវទុក្ខនោមនស្សុបាយាសា
និរុដ្ឋន្តិ ឬ ឯវចេសស្ស កេវលស្ស ទុក្ខក្ខន្ធស្ស និរោធា
ហោតិ ^(៤) ឬ

មហាបុរិសោ ឯកមគ្គំ វិនិត្វា កន្តេ យថាភ្នំ កយោ
ចារេ ឧទានានិ ឧទានេសិ :

យទា ហតេ ធាតុភវន្តិ ធម្មា
អាកាមិនោ លយាយតោ ព្រាហ្មណស្ស
អវស្ស កច្ចា ចបយន្តិ សព្វា
យតោ បជាណតិ សហេតុធម្មន្តិ ^(៥) ឬ
យទា ហតេ ធាតុភវន្តិ ធម្មា
អាកាមិនោ លយាយតោ ព្រាហ្មណស្ស
អវស្ស កច្ចា ចបយន្តិ សព្វា

យតោ ខយំ បច្ចុយានំ អវេទិតិ ^(៦) ។

យនា ហវេ ធាតុភវន្តិ ធម្មា

អាតាមិនោ ឈាយតោ ព្រាហ្មណស្ស

ចិច្ចបយំ តិដ្ឋតិ ហរសេនំ

សុរិយោវ ឱភាសយបន្តុចិក្ខន្តិ ^(៧) ។

តតោ មហាបុរិសោ បុរិតទារមិនំ ពោធិសក្កានំ អភិសម្ពុជ្ឈំ-
នទិវសេ បន្តុទ្ធោ បយ្ហំ ធាបុណាភីតិ ចក្ខា ឋិតំ ហរំ អាហ
ហរ តុយ្ហំ ទានស្ស ទិន្តការេ កោ សក្ខិតិ ^(៨) ។ ហរោ ភិបេ
ឯក្កកា សក្ខិនោតិ ហរគណាភិមុខំ ហន្តំ បសារេសិ ^(៩) ។ តស្មី
ខណេ ហរមរិសាយ អហំ សក្ខិ អហំ សក្ខិតិ បចក្កសន្នោ
បឋវីឡត្រិយនសន្តសទិសោ អហោសិ ^(១០) ។ អច ហរោ
មហាបុរិសំ អាហ សិទ្ធក្ក តុយ្ហំ ទានស្ស ទិន្តការេ កោ
សក្ខិតិ ^(១១) ។ មហាបុរិសោ តុយ្ហំ ភាវ ទានស្ស ទិន្តការេ
សចេតនា សក្ខិនោ បយ្ហំ បន ភិមស្មី ឋានេ សចេតនោ កោចិ
សក្ខិ នាម នតិ តិដ្ឋតុ ភាវ មេ អវសេសក្កការេសុ ទិន្តទានំ
ចេស្សន្តរក្កការេ បន ឋិត្វា សក្កសកមហាទានស្ស ភាវ
ទិន្តការេ អយំ អចេតនាចិ មហាបឋវី សក្ខិតិ មិចរក្កន្តរកោ
ទក្ខិណហន្តំ អភិនិហរិត្វា ចេស្សន្តរក្កការេ ឋិត្វា បយ្ហំ
សក្កសកមហាទានស្ស ទិន្តការេ ភ្នំ សក្ខិ ន សក្ខិតិ
មហាបឋវ្យាភិមុខំ ហន្តំ បសារេសិ ^(១២) ។ មហាបឋវី អហន្ត

គណៈ សង្កឹតិ វិរាចសតេន វិរាចសហសេស្យន មារពលំ
 អវត្តរមាណា វិយ ឧន្តានិ និ អហោសិ ^(១៣) ឬ តតោ មហាមថវី
 ទិន្តន្តេ សិទ្ធក្ក មហានានំ ឧត្តមទានន្តិ ^(១៤) ឬ វេស្យន្តរក្កតារេន
 ទិន្តទានំ សម្មសន្តេ សម្មសន្តេ ទិយឡុយោជនសតិកោ
 កិរិមេខលហត្ថិ ជន្តុកេហិ បតិជ្ជាសិ ^(១៥) ឬ មារបរិសា
 ទិសាវិទិសា មហាយិ ^(១៦) ឬ ទ្លេ ឯកមគ្គេន គតា នាម
 នត្ថិ ^(១៧) ឬ សីសាភរណានិ មេច និតត្តវសនានិ ម មហាយ
 សម្មុលសម្មុខា ទិសាវិយេច មហាយស្យ ^(១៨) ឬ តតោ ទេវសឡា
 មហាយមាណំ មារពលំ ទិស្វា មារស្យ មរាជយោ ជាតោ
 សិទ្ធក្កមហាបុរិសស្យ ជយោ ជយម្មជំ ករិស្យាមាតិ នាគា
 នាគានំ សុបណ្ណា សុបណ្ណានំ ទេវតា ទេវតានំ ព្រហ្មានោ
 ព្រហ្មានំ ឧគ្យោសេត្វា វិជ្ជាធា គន្ធមារាទិហក្កា មហាបុរិសស្យ
 សន្តិកំ ពោធិបន្ទុំ អាកមីស្យ ^(១៩) ឬ

ឥច្ឆេតំ មន វេទិតព្វំ :

“ជយោ ហិ ពុទ្ធស្យ សិរិមតោ អយំ !

មារស្យ ម ធាមិមតោ មរាជយោ !”

ឧគ្យោសយំ ពោធិមនេន្ត មមោទិតា

ជយំ គណ នាគគណា មហេសិនោ ឬ

“ជយោ ហិ ពុទ្ធស្យ សិរិមតោ អយំ !

មារស្ស ច ធាបិមតោ មរាជយោ !
 ឧគ្កោសយំ រោធិមនេន្ត មមោទិតា
 សុបន្តសុច្ឆាបិ ជយំ មហេសីនោ ម
 "ជយោ ហិ ពុន្តស្ស សីរិមតោ អយំ !
 មារស្ស ច ធាបិមតោ មរាជយោ !"
 ឧគ្កោសយំ រោធិមនេន្ត មមោទិតា
 ជយំ គណ ទេវគណា មហេសីនោ ម
 "ជយោ ហិ ពុន្តស្ស សីរិមតោ អយំ !
 មារស្ស ច ធាបិមតោ មរាជយោ !"
 ឧគ្កោសយំ រោធិមនេន្ត មមោទិតា
 ជយំ គណ ព្រហ្មគណាបិ តានិនោ ^(២០) ម

មហាបុរិសោ មន ធិសសហស្សិលោកធាតុំ ឧន្តរានេត្វា
 អរុណុក្កមនវេលាយ សព្វព្ភាតព្ភារាណំ មជិវិដ្ឋិ ^(២១) ម ឯចំ
 អបរិមាណេន សីរិវិភវេន មូជិយមាលោ នានប្បកាវេសុ អច្ឆិ-
 យធម្មេសុ ធាតុភុតេសុ សព្វព្ភាតិ មជិវិដ្ឋិត្វា សព្វពុន្តានំ អវិជ្ជ-
 ហិតំ ឧទានំ ឧទានេសិ ^(២២) :

អនេកជាតិសំសារំ	សន្តាវិស្សំ អនិព្វិសំ
គហការំ គចេសន្តោ	ឌុក្កា ជាតិ មុនប្បុនំ
គហការក ធិដ្ឋោសិ	មុនក្តេហំ ន កាហសិ
សព្វា តេ ជានុកា កក្កា	គហក្ខជំ វិសទ្ធី

ប្រែជាសំរាយ

តាមលំដាប់ **នយលក្ខណៈ** លេខយោងតាំងពីលេខ ១ រៀងដល់លេខ ២៣ តទៅនេះ :

១. សូមនមស្សការ ចំពោះព្រះភគវិត គឺព្រះមានបុណ្យ មានសិរីជោគ ជ័យ ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គនោះ ។

២. ក្នុងសម័យនោះ ព្រះ ពោធិសត្វទ្រង់បែរព្រះប្រឹស្តាន្ត គឺខ្លុងព្រះអង្គ ទៅរកដើមពោធិព្រឹក្ស ឆ្ពោះព្រះភក្ត្រទៅខាងទិសបូព៌ា ទ្រង់តាំងព្រះហឫទ័យ យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ថា " ស្បែកក្តី សរសៃក្តី ឆ្អឹងក្តី (បើត្រូវស្លូតក្រៀម) ក៏ចូរស្លូត ក្រៀមចុះ . ទោះសាច់និងឈាម ទាំងអស់ក្នុងសរីរៈរាងកាយនេះក៏ដោយ (បើត្រូវរឹងស្លូត) ក៏ចូររឹងស្លូតទៅចុះ . បើអាត្មាអញពុំបានដល់នូវសម្មាសម្ពោធិ ក្នុងទីនេះទេ . អាត្មាអញនឹងមិនរំលាយ រំលាយភ្នែននេះឡើយ " - ហើយ ព្រះអង្គព្រះនូវអបរាជិតបណ្ឌិត គឺព្រះភ្នែន មានជ័យ មានសភាពនឹងផឹង ដែលអ្នកណាមួយវិញមួយនឹងទំលាយពុំបាន , ទ្រង់ គង់យ៉ាងនឹងផឹងឥតកំរើក . ប្រសិនបើវិន្តទាំងរយបាញ់ប្រជុំគ្នាមក ក៏ព្រះអង្គ ឥតស្នើបរិភោគឡើយ ។

៣. លំដាប់នោះ ព្រះមហាបុរស ទ្រង់រំពឹងពិចារណានូវបដិច្ចសមុប្បាទ ជាអនុលោមនិងបដិលោមថា សង្ខារទាំងឡាយកើតមានព្រោះអវិជ្ជា គឺមោហៈ ងងឹតល្ងង់ជាបច្ច័យអោយកើត , វិញ្ញាណកើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យអោយ កើត , នាមធម៌និងរូបធម៌កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យអោយកើត , អាយតនៈ ៦ កើតមាន ព្រោះនាមធម៌និងរូបធម៌ ជាបច្ច័យអោយកើត .

ផស្សៈកើតមាន ព្រោះអាយតនៈ ៦ ជាបច្ច័យ អោយកើត , វេទនាកើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យអោយកើត , តណ្ហាកើតមានព្រោះវេទនាជាបច្ច័យអោយ កើត . ឧបាទានកើតមាន ព្រោះតណ្ហាជា បច្ច័យអោយកើត , ភពកើតមាន ព្រោះឧបាទានជាបច្ច័យអោយកើត . ជាតិ គឺ កំនើតកើតមានព្រោះភពជា បច្ច័យអោយកើត , ជរានិងមរណៈកើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យអោយកើត . (កាលបើបដិច្ចសមុប្បាទជាសម្បវធម៌ទាំង១២នេះនៅមាន) , សេចក្តីសោក ស្តាយ អាស័យ - ការយំខ្សឹកខ្សួល - សេចក្តីលំបាកកាយ - ទោមនស្សតូចចិត្ត និងឧបាយាសៈ គឺសេចក្តីចង្អៀតបានតឹងចិត្ត ក៏តែងតែកើតមានឡើងផងដែរ ។ ការកើតឡើងនៃកងទុក្ខទាំងអស់នេះចេះតែមាន (ព្រោះមានធម៌ជាបច្ច័យ ទាក់ទងគ្នានាំអោយកើតមាន) យ៉ាងនេះឯង (ពុំមែនដទៃក្រៅពីនេះឡើយ) ។

៤. កាលបើអវិជ្ជារលត់សូន្យ ជាវិភាគធម៌ ឥតសេសសល់ហើយ រូបារក៏រលត់ , សង្ខាររលត់ វិញ្ញាណក៏រលត់ , វិញ្ញាណរលត់ នាមធម៌និង រូបធម៌ក៏រលត់ , នាមធម៌និងរូបធម៌រលត់ អាយតនៈ ៦ ក៏រលត់ , អាយតនៈ ៦ រលត់ ផស្សៈក៏រលត់ , ផស្សៈរលត់ វេទនាក៏រលត់ , វេទនារលត់ តណ្ហាក៏រលត់ , តណ្ហារលត់ ឧបាទានក៏រលត់ , ឧបាទានរលត់ ភពក៏រលត់ , ភពរលត់ ជាតិក៏ រលត់ , ជាតិរលត់ ជរានិងមរណៈក៏រលត់ , (កាលបើបដិច្ចសមុប្បាទទាំង ១២ នោះជានិរោធធម៌រលត់អស់ហើយ) , សេចក្តីសោកស្តាយអាស័យ-ការយំខ្សឹក- ខ្សួល-សេចក្តីលំបាកកាយ - ទោមនស្សតូចចិត្ត និងឧបាយាសៈ គឺសេចក្តីចង្អៀត បានតឹងចិត្តក៏រលត់ផងដែរ ។ ការរលត់នៃកង ទុក្ខទាំងអស់នេះមាន (តៗគ្នា ព្រោះអស់មានធម៌ជាបច្ច័យនាំអោយកើតតទៅទៀត) យ៉ាងនេះឯង (ពុំមែន ដទៃក្រៅពីនេះឡើយ) ។

៥. ព្រះមហាបុរស ទ្រង់ជ្រាបនូវបដិច្ចសមុប្បាទនោះហើយ ព្រះអង្គ បន្តិចនូវព្រះឧទានវាចាទាំងឡាយ អស់វារៈ ៣ ដងផង តាមលំដាប់មុនក្រោយ ក្នុងចន្លោះៗនៃការរំពឹងពិចារណា នូវបដិច្ចសមុប្បាទនោះថា កាលណាបើពោធិ- បក្ខិយធម៌ និងចតុរិយសច្ចធម៌ទាំងឡាយ កើតមានប្រាកដ ដល់ខីណាសវ- ព្រាហ្មណ៍ អ្នកមានព្យាយាមញ៉ាំងកិលេសអោយក្តៅសព្វ អ្នកដុតបំផ្លាញ កិលេស . កាលនោះឯង សេចក្តីសង្ស័យទាំងអស់នៃខីណាសវព្រាហ្មណ៍នោះ ក៏បាត់សូន្យអស់ទៅ ព្រោះខីណាសវព្រាហ្មណ៍នោះ ដឹងច្បាស់នូវធម៌ទាំងហេតុ ឥតចតុរិយសច្ចធម៌ មានទុក្ខសច្ចជាដើម ។

៦. កាលណាបើពោធិបក្ខិយធម៌ និងចតុរិយសច្ចធម៌ ទាំងឡាយ កើតមានប្រាកដ ដល់ខីណាសវព្រាហ្មណ៍ អ្នកមានព្យាយាមញ៉ាំងកិលេសអោយ ក្តៅសព្វ អ្នកដុតបំផ្លាញកិលេស . កាលនោះឯង សេចក្តីសង្ស័យទាំងអស់ នៃខីណាសវព្រាហ្មណ៍នោះ ក៏បាត់សូន្យអស់ទៅ ព្រោះខីណាសវព្រាហ្មណ៍នោះ បានដឹងនូវការអស់នៃធម៌ជាបច្ច័យទាំងឡាយ ។

៧. កាលណាបើពោធិបក្ខិយធម៌ និងចតុរិយសច្ចធម៌ទាំងឡាយ កើត មានប្រាកដ ដល់ខីណាសវព្រាហ្មណ៍ អ្នកមានព្យាយាមញ៉ាំងកិលេសអោយ ក្តៅសព្វ អ្នកដុតបំផ្លាញកិលេស . (កាលនោះឯង ខីណាសវព្រាហ្មណ៍នោះ) កម្ពាត់បង់នូវហារ និងសេនាហារបាន (ក៏ភ្លឺស្វាង) ដូចជាព្រះរាទិត្យញ៉ាំង អាកាសអោយភ្លឺច្បាស់ ដូចនោះឯង ។

(យន្ត ងរេ ទាំង ៣ គាថានេះជាព្រះឧទានវាចានៃមហាបុរស ។ ក្នុងគម្ពីរមានប្រាប់សេចក្តីថា ព្រះមហាបុរសទ្រង់បន្តិចនូវព្រះឧទានវាចានេះ ក្នុង ចន្លោះ និងចន្លោះនៃការពិចារណាបដិច្ចសមុប្បាទធម៌ ជាអនុលោមបដិលោម

សាចុះសាឡើងច្រើនដងច្រើនសា។ ដោយហេតុនេះ បើពុទ្ធបរិស័ទអ្នកធ្វើពិធី
 ពុទ្ធាភិសេកសង្ខេប មិនគិតពីពេលវែងខ្លីទេ . គួរនិមន្តព្រះភិក្ខុសង្ឃ សុំអោយ
 លោកស្នាឡាយបាលីបដិច្ចសមុប្បាទធម៌ ១ ចប់ រួចស្នាឡាយបាលីគាត់
យន្ត មាន ធាតុភវន្តិ ធម្មា ឧបេម យនោ បថានភិ
សហេតុធម្មំ ២ រួចស្នាឡាយបាលីបដិច្ចសមុប្បាទធម៌ ១ ចប់ទៀត . ហើយ
 ស្នាឡាយ **យន្ត មាន ធាតុភវន្តិ ធម្មា ឧបេម យនោ ខយំ**
បច្ចុយានំ អវេនី ២ រួចស្នាឡាយបាលីបដិច្ចសមុប្បាទធម៌ ១ ចប់ទៀត .
 ហើយស្នាឡាយ **យន្ត មាន ធាតុភវន្តិ ធម្មា ឧបេម សុរិយោវ**
ទ្ធិភាសយចន្ទលិក្ខំ ២ បើស្នាឡាយតាមន័យនេះ ឃើញថា ស្នាឡាយបាលី
 បដិច្ចសមុប្បាទ ៣ ចប់ **យន្ត មាន** ក៏ ៣ ចប់ដែរ គឺស្នាឡាយឆ្លាស់គ្នាក្នុង
 ចន្លោះៗ) ។

៨. គ្រានោះ ព្រះមហាកុរុសទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា " បល្ល័ង្ក (ដែល
 កើតឡើង) ក្នុងថ្ងៃនៃការត្រាស់ដឹងនៃពោធិសត្វទាំងឡាយ ដែលបានបំពេញ
 បារមីហើយ ត្រូវបានមករក " . ហើយព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅរកទេវបុត្រ
 មានដែលបិតនៅ (ក្នុងទីនោះ) ថា " នែមារ , អ្នកណាជាសាក្សីក្នុងភាវៈនៃទាន
 ដែលអ្នកឯងបានអោយហើយ ? " ។

៩. ទេវបុត្រមានលាដៃចម្អុលអាងទៅ រកពពួកឃើញថា " ពពួក
 ឃើញទាំងអម្បាលនេះសុទ្ធតែជាសាក្សី " ។

១០. ខណៈនោះ សួរស័ព្ទសំដីនៃមារបរិស័ទ ក៏ពាន់លឹកងវំពងរញ្ជី
 ឡើងថា " ខ្ញុំជាសាក្សី ! ខ្ញុំជាសាក្សី ! " សួរស័ព្ទនោះហាក់ដូចជាសួរស្រុតចុះ
 នៃមហាប្រិថី ។

១១. លំដាប់នោះទេវបុត្រហារស្នូរព្រះមហាបុរសថា " នែ សិទ្ធីត្ថ , អ្នកណាជាសាក្សីក្នុងភារៈ នៃទានដែលអ្នកឯងបានអោយហើយ ? "

១២. ព្រះមហាបុរសទ្រង់ឆ្លើយថា " អ្នកឯងមានសាក្សីដែលមាន ចេតនា ក្នុងភារៈនៃទានដែលអ្នកឯងបានអោយហើយ . ចំនែកខាងអញ , ក្នុង ទីនេះ , ឥតមានអ្នកណាមួយដែលមានចេតនា ជាសាក្សីអញទេ , ទានដែលអញ អោយហើយ ក្នុងអត្តភាពដ៏ពិសេសទាំងឡាយ ចូរលើកទុកចុះ (កុំបាច់យកមក និយាយរវាងឡើយ) , និយាយតែត្រឹម **សត្តសតកមហាទាន** ដែលកាល អញបិតនៅក្នុងអត្តភាព ជាស្តេចវេស្សន្តរប៉ុននោះក៏បានហើយ . មហាប្រិថី ដែលគ្មានចេតនានេះជាសាក្សីរបស់អញ " - លុះព្រះអង្គឆ្លើយតបយ៉ាងនេះ ហើយ , ទ្រង់បញ្ចេញព្រះហស្តខាងស្តាំពីក្នុងចន្លោះផ្ទៃនៃទីពរ (ដែលព្រះអង្គ ឃ្លុំស្រេចស្រាប់ពីនាយមក) , ទ្រង់សំយុងព្រះហស្តចុងឆ្នោះទៅរក មហាប្រិថី ដោយបញ្ជាក់ការណ៍ថា " កាលដែលអញឯងបិតនៅក្នុងអត្តភាព ជាស្តេចវេស្សន្តរ អញ បានអោយ សត្តសតកមហាទាន តើមហាប្រិថីឯង ជាសាក្សីមែនរឺទេ ? " ។

១៣. ស្រាប់តែមហាប្រិថីបញ្ចេញសូរស័ព្ទលាន់សិខរខ្លាំង ហាក់ដូចជា សន្ធាប់ តំរាមរហ័ពលមារ ដោយសូរស័ររំកិលសន្ធាប់រាប់រយរាប់ពាន់ឡើងថា " ក្នុងកាលនោះខ្ញុំម្ចាស់ជាសាក្សីរបស់ព្រះអង្គ ! " ។

(មហាប្រិថីនេះ បញ្ចេញសូរស័ព្ទដោយសំដែងអាការជាស្រី , ដោយ ហេតុនេះឯង បានជាបោរណាមាត្រាហៅមហាប្រិថី ដែលមានសភាពជា មហាស្នារ្យក្នុងគ្រាឆ្លើយអាងជាសាក្សីនៃព្រះមហាបុរសនោះថា " នាងធរណី " , អ្នកខ្លះហៅតាមទំលាប់តៗគ្នាមកថា " នាងកង្កីងព្រះធរណី ") ។

១៤. មិនត្រឹមតែបញ្ចេញសំអាងជាសាក្សីប៉ុន្មាននោះឡើយ មហា
ប្រឹទ្ធពីថែមទាំងឆ្លើយឡើងទៀតថា " បពិត្រព្រះសិទ្ធត្ថ , មហាទានដែលព្រះអង្គ
បានអោយហើយ ជា ទានដ៏ឧត្តម " ។

១៥. កាលដែលព្រះមហាបុរស ទ្រង់ពិចារណាហើយពិចារណាទៀត
ជារឿយៗ នូវទានដែលកាលព្រះអង្គជាស្តេចវេស្សន្តរទ្រង់បានអោយហើយ
(ជាមហាទានដ៏ឧត្តមនោះ), ក៏ស្រាប់តែដើរឈ្មោះ **គិរិមេខលៈ** មានកំពស់
១៥០យោជន៍ (ជាជំនិះទេវបុត្តមារនោះ) ស្តុតស្តុតជង្គងស្រ្តីប ។

១៦. មារបរិស័ទ គឺពួកហើរពលរបស់ទេវបុត្តមារ ក៏រត់ប្រសាចទៅ
តាមទិសទីទៃៗ ។

១៧. ពីរនាក់រត់ទៅតាមផ្លូវជាមួយគ្នា ពុំមានសោះឡើយ គឺរត់ទៅ
តាមផ្លូវដោយខ្លួនៗពីគ្នា ។

១៨. ហើរពលមារទាំងនោះ ពោះចង់គ្រឿងប្រដាប់ដែលពាក់នៅ
ក្បាល និងគ្រឿងស្លៀកពាក់រត់ប្រសាច ទៅតាមទិសទីទាំងឡាយដែល
ចម្ងុះៗរៀងរាល់ខ្លួន ។

១៩. លំដាប់នោះ ពួកទេពតា ទាំងឡាយ បានឃើញហើរពលមារកំពុង
រត់ប្រសាចរំពាត់រំពាយ ដូចនោះ ក៏ដឹងច្បាស់ថា " បរាជ័យបានទៅទេវបុត្តមារ ,
ជ័យជំនះបានមកព្រះសិទ្ធត្ថមហាបុរសហើយ , ពួកយើងនឹងទៅធ្វើជ័យបូជា
ចំពោះព្រះអង្គ " ក៏បញ្ចេញខ្សោយសនាការលិខ្លាំងៗកងរំពងឡើង , គឺពួកនាគ
ស្រែកប្រាប់នាគផងគ្នា , ពួកគ្រុឌស្រែក ប្រាប់គ្រុឌផងគ្នា , ពួកទេពតាស្រែក
ប្រាប់ទេពតាផងគ្នា , ពួកព្រហ្មស្រែក ប្រាប់ព្រហ្មផងគ្នា , ពួកពិទ្យាធរស្រែក
ប្រាប់ពិទ្យាធរផងគ្នា សុទ្ធសឹងតែមានហត្ថាកាន់គ្រឿងបូជាមានគន្ធមាណា

ជាដើម មូលគ្នាមកកាន់ពោធិបស្ច័ង្កជិតជុំវិញមហាបុរស ។

២០. ពួកពុទ្ធបរិស័ទជ្រាបថា នៅពេលដែលទេវនិកាយ មូលមក
ស្រែកទ្រហឹងអីងកង ថ្វាយពរថ្វាយជ័យបូជា ចំពោះព្រះមហាបុរសនោះ
ព្រះអង្គថាចារ្យលោកចងក្រងបាលី ៤ តាថានេះសំរាប់ស្វាច្យាយក្នុងពិធី
ពុទ្ធាភិសេក រំលឹកដល់រឿងដែលព្រះមហាបុរស បានសំរេចអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិ ។
ខ្ញុំប្រែចំពោះតែត្រង់ជ័យហោសថា ជយោ ហិ ពុទ្ធស្ស សិរិមគោ
អយំ ! មរស្ស ម នាមិមគោ មរាជយោ ! " ព្រះពុទ្ធ
មានសិរិទ្រង់ឈ្នះហើយ ! មានបាបចាញ់ព្រះអង្គហើយ ! " - ខ្ញុំប្រែតែត្រឹម
ប៉ុន្មាននេះសំរាប់អោយ ពុទ្ធាភិស័ទបន្តិជ័យហោសនេះ ថ្វាយសាចុការពរចំពោះ
ព្រះពុទ្ធករអង្គថ្មី ក្នុងពិធីពុទ្ធាភិសេក ។

២១. ឯព្រះមហាបុរសទ្រង់ ញ៉ាំងលោកធាតុទាំង ១ម៉ឺន អោយកំរើក
រំពើកហើយ , ចុះវេលាអរុណដៃថ្ងៃ ១ រោច ខែ ពិសាខជិតរះ , ព្រះអង្គក៏
បានត្រាស់ដឹងនូវព្រះសព្វញ្ញតញ្ញាណ ។

២២. ព្រះសព្វញ្ញពុទ្ធ , កាលដែលទេវនិកាយថ្វាយជ័យហោស និង
គ្រឿងបូជា ដោយសិរិរាព គឺសម្បត្តិសិរិប្រមាណពុំបានយ៉ាងនេះ , កាល
ដែលអគ្គិវិយធម៌ទាំងឡាយមានប្រការផ្សេងៗ កើតមានប្រាកដឡើង ហើយ ,
ព្រះអង្គក៏បានត្រាស់ដឹងនូវសព្វញ្ញតញ្ញាណ , ហើយទ្រង់បន្តិនូវ ព្រះឧទានវាចា
ដែលព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ (ទើបបានត្រាស់ភ្លាមៗ) ទ្រង់ ពុំដែលបោះបង់
គឺព្រះអង្គពុំដែលខានបន្តិសោះឡើយ ។

២៣. (ព្រះបន្តិព្រះវាចាសិខាំងៗ ដោយសោមនស្សចំពោះសព្វ-
ញ្ញតញ្ញាណ , ប្រាស្រ័យទៅវកតណ្ហាជាអរូបធម៌ ហាក់ដូចជាគនិយាយទៅវក

មនុស្សផងគ្នា ។ ខ្ញុំប្រែសំរួលសេចក្តីអោយពុទ្ធបរិស័ទ អ្នកមិនចេះប្រែបាលី
 ងាយស្តាប់ងាយយល់ ។ ព្រះអង្គបន្តិថា " នែ តណ្ហា ! អ្នកឯងជាមេជាង
 សាងសង់រូបរាងសព្វកាយអញ្ចតថាគត ដូចជាមេជាងដែលសង់ផ្ទះជាលំនៅ
 ទូទៅដូចនេះដែរ . អញ្ចតថាគតអន្ទោលកើតស្លាប់ ស្លាប់កើតក្នុងវាលវដ្តសង្សារ
 ជាអនេកជាតិរាប់មិនអស់ ពីព្រោះតែតណ្ហាឯងហ្នឹងជាអ្នកសាងសង់ . អញ
 តថាគតខំប្រឹងស្វែងរកអោយជួបនឹងជាងផ្ទះឯងនេះ អស់កាលយូរអង្វែង
 ណាស់ហើយតើ ! ចេះតែហ្វាង មិនជួបប្រទះអ្នកឯង ហ្នឹងសោះ (ព្រោះអ្នកឯង
 ប៊ិនគេចវេះ ប៊ិនលាក់មុខ លាក់ខ្លួនណាស់ !) , (នែជាតិ !) , ជាតិឯងនេះ
 (ជាសំនង់របស់តណ្ហា) ចេះតែនាំយកទុក្ខព្រួយលំបាកមកផ្ទុកឡើយៗ អោយ
 អញ្ចតថាគត , នែជាងផ្ទះ ! (ឥឡូវ) អញ្ចតថាគតបានជួបប្រទះឃើញ
 អ្នកឯងហើយ , អ្នកឯងនឹងសង់ផ្ទះទៀតលែងកើតហើយ, ឆ្លឹងជីវិតទាំងអស់
 (ដែលទុកដូចជាគ្រឿងទេពសំភារៈសំរាប់សង់ផ្ទះ) របស់អ្នកឯង អញ្ចតថាគត
 បានរុះរើបំបាក់ខ្ទេចខ្ទីអស់ហើយ , កំពូលផ្ទះ (របស់អ្នកឯង) អញ្ចតថាគត
 បានរុះរើបោះគ្រវែងចោលខ្ទេចខ្ទីល្អិតល្អន់អស់ហើយ , ចិត្ត (អញ្ចតថាគត)
 បានឡើងដល់ថ្នាក់វិសង្សារ រួចផុតស្រលះចាកសំនង់ថ្មី ទៀត (របស់ជាង
 ផ្ទះឯង) ហើយ , ចិត្តអញ្ចតថាគតបានដល់នូវត្រួតស្តារក្រុំយ ឈប់លែងចូលដៃ
 សមគំនិត ស៊ឹមគ្រលុំ ងងឹតងងល់ ជាមួយនឹងជាងផ្ទះឯងហ្នឹង តទៅទៀត
 ហើយ ! " ។

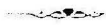

លុះព្រះភិក្ខុសង្ឃស្នាធារាយបាលីឧទានគាថានេះចប់ហើយ . លោកអាចារ្យ
គ្រូហេតុម្នាក់សូត្រអោយអ្នកទាំងអស់ថាតាមព្រមគ្នាថា :

**ជ័យោ ហិ ពុទ្ធស្ស សរិមនោ អយំ ! “ព្រះពុទ្ធមានលីត្រប់
ពញ្ជៈហើយ ” , មារស្ស ច ធាមិមនោ មរាជ័យោ !
មាមោនតបចាញ់ ព្រះអង្គហើយ ! ” ។** សូត្រអោយថាតាមព្រមគ្នាបីដង ។
សូត្របណ្តើរ បាចសាច គន្ធបូជាបណ្តើរ ។ បន្ទាប់មក ពុទ្ធបរិស័ទសូត្រធមិ
នមស្សការព្រះរតនត្រ័យ ដូច ទំលាប់សព្វដង ។ សន្មតថាចប់ពិធីពុទ្ធាភិសេក
សង្ខេបត្រឹមតែប៉ុននេះ ។

ពិធីបំអិននិមន្តការថ្វាយបង្គំបុណ្យ

បើពុទ្ធបរិស័ទត្រូវការធ្វើពិធីពុទ្ធាភិសេកពិស្តារ ជាពិសេសប្លែកពីពិធីដែល ធ្លាប់ធ្វើរៀងមកនោះ ត្រូវធ្វើអស់រយៈកាល បីថ្ងៃ គឺថ្ងៃ ១៤ កើត ១៥ កើត និង ថ្ងៃ ១រោចនៃខែពិសាខ តាមតែក្នុងឆ្នាំណាក៏ដោយ ។

នៅវេលារសៀលនៃថ្ងៃ ១៤ កើត ត្រូវរៀបចំគ្រឿងពុទ្ធបូជាចំពោះព្រះ ពុទ្ធរូបអង្គថ្មី . ត្រូវធ្វើព្រះរាជវិទិត្តាតតូច ២ ម៉ែត្រ ៤ ជ្រុងស្មើ នៅលើទីដីដ៏ ស្អាត មិនឆ្ងាយប៉ុន្មានពីទីតំកល់ព្រះពុទ្ធរូបអង្គថ្មីនោះ . ដោយមានទង់ និង ឆត្ររួត ដែលធ្វើដោយក្រដាសពណ៌ផ្សេងៗ ដោតដង្ហែរ ជុំវិញព្រះរាជវិទិត្តនោះ . មានចង្ក្រានចំកណ្តាលព្រះរាជវិទិត្ត និងខ្លះស្ពាន់ រឺខ្លះដៃកង់ទើរមួយ ហើយនិង ធូលីសំរាប់ដុតចំអិនមតុបាយាស កុំអោយមានផ្សែងដូចដុតអុស។ នៅវេលា យប់ ១៤ កើតនោះ . ចាប់តាំងពីម៉ោង ២០ ទៅដល់ម៉ោង ៣ . ស្រ្តីចាស់ក្មេង ច្រើននាក់ នាំគ្នាមកគ្រាប់ស្រូវដំនើបអោយបានជាអង្ករ កុំអោយមានបាក់សូម បីតែ ១គ្រាប់ អោយបានចំនួនល្មមដល់ការចំអិនមតុបាយាសគោក . ប្រសិនបើ ពូតជាពំនូតៗ ល្មមពមកើត អោយបានចំនួន ៤៩ ពំនូត។ លុះដល់វេលាម៉ោង ៤ នៃយប់ ១៤ កើតនោះ . ស្រ្តីទាំងអស់នាំគ្នាផ្សំគ្រឿង ដោយមានទឹកដោះគោ កំប៉ុង . ស្ករក្រាម រឺស្ករសក់បាន . ស្ករអំពៅបន្ទះៗ ត្រូវយកកាំបិតស្អាតចិត អោយល្អិត . ទឹកឃ្មុំ . គ្រាប់ក្រវាញដែលបុកល្អិតផង និងផ្លែដីប្លីក្រៀមដែល បុកល្អិតផងដែរ . (ផងគ្រាប់ក្រវាញ និងផងផ្លែដីប្លីទាំង ២ មុខនេះ យកតែ

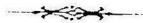
បន្តិចៗ កុំអោយច្រើនហួសប្រមាណ) . អោយមានអំបិលផង តែបន្តិចបាន ហើយ ។ ត្រូវយកគ្រឿងទាំងអស់នេះផ្សំជាមួយនឹងអង្ករដំនើបដែលបកហើយ នោះ ដាក់ក្នុងខ្លះហើយលាយទឹកអោយល្មមមធ្យមបាយនោះឡើងទឹកខាប់ . កាលបើឆ្អិនស្រេចហើយ អោយល្មមពូតជាពុំទូតបាន ។ ការចម្អិននេះ ត្រូវ អោយនាងកញ្ញា ២ នាក់ជាអ្នកចម្អិន . អោយកូរបង្វិលជាទក្ខិណាព័ត៌ គឺកូរ អោយវិលពីស្តាំទៅឆ្វេង (ដូចគេដើរប្រទក្សិណាអ្វីៗដែរ) ។ ត្រូវកូរបណ្តើរមើល ថែភ្លើងបណ្តើរ កុំអោយភ្លើងដែលដុតឲ្យងនោះនេះខ្លាំង គឺត្រូវបន្ថយភ្លើងជា ដរាប ។ ត្រូវចម្អិនដោយប្រយ័ត្នជានិច្ច កុំអោយមធ្យមបាយនោះមានក្លិនឆ្ងៀម វិខ្លោច ។ នៅពេលកំពុងចម្អិននោះ ត្រូវមានបុរស ៤ នាក់ ដែលតែងខ្លួនធ្វើជា លោកបាលមហាវាជទាំង ៤ ដើរប្រទក្សិណាគ្រលីងជុំវិញព្រះរាជវតី . ដើរគ្រលីង ច្រើនបកច្រើនសា ត្រាតែមធ្យមបាយនោះឆ្អិនស្រេចដោយប្រពៃ ។ លុះ មធ្យមបាយនោះឆ្អិនស្រេចហើយ . នៅពេលដែលអររុណ ១៥ កើត ខែពិសាខរៈ ភ្លឺច្បាស់ . នាងកញ្ញាទាំង ២ នាក់នោះ ដូសដោះមធ្យមបាយដាក់ក្នុងចានគ្រប ពិសេស ហើយតែងបានលើតោកទឹមមាស វិញក៏ដាក់កញ្ចក់ . ពុំ នោះ ទោះតែកល់លើពានជំទើរក៏បាន . ប្រសិនបើមានធានមាស វិញចានប្រាក់ កាឡៃមាស ក៏ជាការប្រពៃណាស់ សមនឹងលំអានរឿងថា " ភាជនីមាស " ពុំ ចាំបាច់តែកល់លើតោក វិញបានជំទើរឡើយ ។ ត្រូវនាងកញ្ញាម្នាក់ទូលមធ្យមបាយសា ដើរមុន (សន្មត់នាងនេះថា នាងសុជាតា ឬត្រីនៃសេនកុដុយីក៏នៅសេនានិតម ឧរុវេលា) . នាងកញ្ញាម្នាក់ទៀតដើរក្រោយបន្ទាប់គ្នា ឥតទូលវិកាន់អ្វីទេ (សន្មត់ថា នាងបុណ្ណា ជាទាសីនៃនាងសុជាតា) ។ កញ្ញាម្នាក់នេះដើរសំរៀមៗ មិនរលះរលាំងទេ ។ វិស្ត្រីទាំងអស់ក្រៅពីកញ្ញាទាំង ២ នាក់នោះ ត្រូវដើរហែ

ពីក្រោយ អោយឃ្លាតឆ្ងាយបន្តិច ។ លុះកញ្ញាទាំង ២ នាក់បានមកដល់ទីតំកល់
ព្រះពុទ្ធរូបអង្គថ្មី . ក៏ដាក់មតុបាយសាច់ពោះព្រះភាគ្រូព្រះពុទ្ធរូប . លុតជង្គង់
ក្រាបថ្វាយបង្គំ ហើយលើកហត្ថាប្រណេម្យ បញ្ជាព្យាបាថ្វាយមតុបាយសាច់
**ខ្ញុំម្ចាស់សូមថ្វាយមតុបាយសាច់ពោះ ចំពោះព្រះភគវរត ! សូមត្រង់ចូល
ដោយសេចក្តីអនុគ្រោះ !**

នេះជាពិធីចំអិន និងការថ្វាយមតុបាយសាច់ ។

លុះដល់ពេលព្រលប់ថ្ងៃ ១៥ កើត ខែពិសាខ . ពុទ្ធបរិស័ទត្រូវធ្វើពិធី
ពុទ្ធាភិសេកតាមលំដាប់ទៅ រហូតដល់អរុណោទ័យនៃថ្ងៃ ១ រោច ។ នៅថ្ងៃ ១
រោច ខែពិសាខនោះឯង . ពុទ្ធបរិស័ទត្រូវធ្វើពិធីឆ្លងបុណ្យពុទ្ធាភិសេក តាម
គូរដល់សទ្ធាជ្រះថ្លា . ដោយការអង្កាសចង្កាន់ព្រឹក និងថ្ងៃត្រង់ ប្រគេនព្រះសង្ឃ
ជាទុក្ខិណាសង្ឃតតាទាន និងការនិមន្តព្រះធម្មកថិក សំដែងធម៌ក្នុងថ្ងៃនោះផង
ទៀតក៏បាន ។

គួរពុទ្ធបាមកជនជ្រាបថា ពិធីបែបនេះ ពុំមែនងាយធ្វើកើតទេ . បើបែប
ជាធ្វើកើត . ក៏ជាបុណ្យកុសលពិសេស គួររីករាយណាស់ ។ ប៉ុន្តែដូចទៅវិញ .
បើពុំបានគិតវិវេកអោយម៉ត់ចត់ស្អិតល្អន់អំពីចេតនានៃអ្នកធ្វើពិធីបែបនេះទេ . ក៏
បែបជាកកល់នឹងយល់ឃើញថា ប្រហែលគ្នា វិដូចគ្នានឹងរឿងល្ខោន រឿង
ភាពយន្តទៅវិញទេដឹង ? - ឯតាមការពិត . ពុំមែនដូចនោះឡើយ ព្រោះពិធី
ពុទ្ធាភិសេកបែបនេះកើតមានឡើងអំពីចេតនា ជាភាមាវិចរកុសលសុទ្ធសាធ ។
បើពុទ្ធបរិស័ទអាចធ្វើបាន ក៏គួរធ្វើចុះ !

១. កុំយកកន្លែងរឹកបំបិទការវាស់ជន្លូហាក់ដូចជាកាត់ព្រះកេសាព្រះ ដ្បិតព្រះពុទ្ធរូបអង្គថ្មីនោះជាងគេសាងរួចសព្វគ្រប់ស្រេចហើយ ។

២. កុំប្រើពិធីបើកព្រះនេត្រព្រះ ដ្បិតព្រះពុទ្ធអង្គថ្មីនោះជាងគេសាងអោយមានព្រះនេត្រទាំង ២ ស្រេចទៅហើយ ។

៣. កុំយកអំបោះចងព្រះពុទ្ធរូបចាស់ ទាញមកទាក់ភ្ជាប់នឹងព្រះពុទ្ធរូបថ្មី ដ្បិតអំបោះនោះពុំអាចស្រូបយកបារមីទាំង ៣០ ពីព្រះចាស់មកព្រះថ្មីទេ ។ ការយល់របស់អ្នកខ្លះដែលធ្លាប់តែធ្វើយ៉ាងនេះ លើសពីការពិតឆ្ងាយណាស់ . ពុំគួរធ្វើដូចនេះឡើយ ។

៤. ដុតធ្លូបថ្នាយព្រះ ត្រូវដុតថ្នាយដោយគោរព , កុំដុតអោយទាល់តែហុយផ្សែងទ្រុបទៅលើព្រះ ។

៥. កុំអោយបនុស្សអ្នកក្រមាច់កំប្លែង រឺមនុស្សកំពុងស្រវឹងស្រា តែងខ្លួនធ្វើជាទេវបុត្តមារ មកស្រែកគំរាមព្រះ ដោយសំដែងកាយវិការ និងសំដីពុំគោរពទៅរកព្រះឡើយ ។

៦. ពិធីណែកដោយ ដទៃក្រៅពីពិធីឆ្លងខាងលើនេះ ក៏ពុទ្ធបរិស័ទពុំត្រូវធ្វើពិធីនោះឡើយ ដ្បិតជា **ពុទ្ធន្ទ អគារវត្តា** " ការមិនគោរពចំពោះព្រះពុទ្ធ " ទៅវិញ។ បើមិនគោរពចំពោះព្រះពុទ្ធហើយ ក៏ឈ្មោះថាមិនគោរពព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃដែរ ។ (គួរយើងគោរពអោយសមឋានៈជាពុទ្ធសាសនិកជន) ។